

Upcoming

AFTER SCHOOL CLUB

2024

2024

Upcoming

2024

After
School
Club

WYBRANE
DYPLOMY
AKADEMII
SZTUK PIĘKNYCH
W WARSZAWIE

SELECTED
DEGREE PIECES
OF THE ACADEMY OF
FINE ARTS
IN WARSAW

WSTĘPY „„„„ INTRODUCTIONS

PROF. BŁAŻEJ OSTOJA LNISKI	12
DR HAB. BARBARA KOWALEWSKA, PROF. UCZELNI	14
MAGDALENA KOMORNICKA	16
SZYMON NIDEZ STEFANIAK	18

MALARSTWO „„„„ PAINTING

	MARIA GIL	22
	LUDWIKA KOWALEWSKA AKA POLA RUTKIEWICZ	28
	ANGELIKA RUDAK	34

RZEŻBA ““““ SCULPTURE

	ELIASZ HUŁAS	42
	AFRODYTA RĘKAWIK	48
	ALEKSANDRA SZLASA-ROKICKA	54

GRAFIKA „„„„„ GRAPHIC ARTS

	MAŁGORZATA CICHOCKA-STELMASKA	62
	JAN DOPIERAŁA	68
	MIKOŁAJ SOBOTKA	74

	ZOFIA KANCLERZ	84
	MAGDALENA SZMAGIER	92
	MONIKA ZAWADZKA	98

	ANTONINA DUTKIEWICZ	106
	URSZULA GRUSZEWSKA	112
	ALEKSANDRA KUPIDŁOWSKA	118

WZORNICTWO ““““” DESIGN

	JAKUB CIELECKI	126
	GABRIELA PIWAR	130
	DANIEL SIKORSKI	136

SONIA DUDEK

144

IGA NIEWIADOMSKA

150

ZUZANNA WUDARSKA

156

SCENOGRAFIA “““ STAGE DESIGN

KATARZYNA POLAK

162

JULIA RUSZKOWSKA

168

MARIA ZAWADZKA

174

KACPER GREŃ

182

BARBARA KUPIEC

188

ADAM PAROL

194

202

Wystawa **UpComing** będąca przeglądem wybranych dyplomów warszawskiej ASP od wielu lat stanowi jedno z najważniejszych wydarzeń związanych z naszą uczelnią. Każda edycja ma unikalny charakter, który odzwierciedla zmiany w sposobie postrzegania sztuki.

Projekty zaprezentowane na tegorocznej wystawie ukazują niezwykle zróżnicowane podejście do warsztatu i technologii. Oprócz realizacji głęboko osadzonych w tradycji, pojawiają się także mniej konwencjonalne rozwiązania, które powstały na styku różnych technik.

„Otwartość nie jest oczywistością” – to zdanie doskonale oddaje wyzwanie, przed którym stoją młodzi twórcy. Sztuka młodych artystów to nieustanne balansowanie – między indywidualizmem a kolektywizmem, pragmatyzmem a idealizmem. Przestrzeń cyfrowa, nowe narzędzia, nowe formy komunikacji to oczywiście okazja do bycia zobaczonym i usłyszanym przez szeroką publiczność, ale jednocześnie presja, łatwość manipulacji i dezinformacji. Postawa otwartości nie jest czymś automatycznym, a eksperymentowanie z formą i technologią nie jest procesem wolnym od wątpliwości.

Nasi absolwenci kończąc swoją akademicką edukację, wkraczą w etap, w którym praca twórcza przestaje być częścią programu, a staje się manifestem, który ma realne przełożenie na świat zewnętrzny. W każdej decyzji – od wyboru narzędzi przez medium, tematykę po sposób ekspozycji – kryje się ryzyko. Również zarządzanie własną karierą potrafi się przekształcić w bardzo skomplikowaną grę.

Tradycyjne pojęcie sztuki i estetyki zostało wielokrotnie zakwestionowane w różnych epokach historycznych. Niektóre rozwiązania artystyczne miały charakter przełomowych, inne zaś zniknęły w otchłani zapomnienia, tak jak osoby je tworzące, niemniej każdy z tych momentów stanowił krok w kierunku redefinicji tego, czym jest sztuka, czym być powinna lub – czym być nie może. W tym ujęciu dzieła artystyczne można traktować jako formy otwarte, których interpretacja nie jest stała, lecz zmienia się w zależności od epoki, kontekstu oraz indywidualnych doświadczeń odbiorcy.

W sztuce nie ma jednego klucza, ponieważ gdyby taki istniał, zamieniłby się on w wytrych – narzędzie, które otwiera wszystkie drzwi, ale jednocześnie pozbawia sztukę jej rysu złożoności. To, co z perspektywy młodych twórców jest istotne, to zarówno aspekt demokratyczności, jak i pluralizmu w sztuce. Demokracja sztuki polega między innymi na tym, że każdy może ją tworzyć, a także komentować (choć nie każdy ma ku temu przesłanki i zdolności). Jej wartość nie zależy jednak od formalnych autorytetów, lecz od indywidualnego odbioru i kontekstu. Warto zauważyć, że droga twórcza nie jest liniowa ani przewidywalna – to przestrzeń, w której

The **UpComing** exhibition, which is a review of the selected diploma works of the Warsaw Academy of Fine Arts, has been one of the most important events associated with our Academy for many years. Each edition has its unique character that reflects changes in the way of perceiving art.

The projects presented at this year’s exhibition demonstrate a very diverse approach to workshops and technology. In addition to projects deeply rooted in tradition, there are also less conventional solutions created at the intersection of different techniques.

‘Openness is not self-evident’—this sentence perfectly captures the challenge faced by young artists. The art of young artists is a constant balancing act—between individualism and collectivism, between pragmatism and idealism. Digital space, new tools or new forms of communication are obviously an opportunity to be seen and heard by a wide audience but, on the other hand, they involve pressure, the ease of manipulation and misinformation. The attitude of openness is not automatic, and experimentation with form and technology is not a process free of doubt.

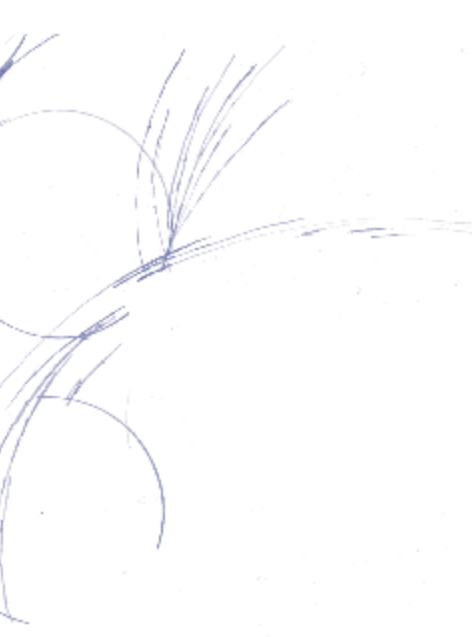
Upon completing their academic education, our graduates enter a stage where artistic work ceases to be part of a programme and becomes a manifesto that has a real impact on the outside world. In every decision—from the choice of tools, the medium and the subject matter to the method of exposition—there is risk. Managing one’s own career can also turn into a very complicated game.

The traditional concept of art and aesthetics has been challenged many times in various historical eras. Some artistic solutions were ground-breaking, while others have disappeared into the abyss of oblivion, just like the people who created them; nevertheless, each of these moments represented a step towards redefining what art is, what it should be or what it cannot be. From this point of view, artistic works can be treated as open forms, whose interpretation is not fixed and changes depending on the epoch, the context and the individual experience of the recipient.

There is no single key in art, because if there were one, it would turn into a lockpick—a tool that opens all doors, but at the same time deprives art of its complexity. What is important from the perspective of young artists is both the aspect of democracy and pluralism in art. The democracy of art consists, among others, in the fact that everyone can create it and comment upon it (although not everyone has the prerequisites or the ability to do so). Its value, however, does not depend on formal authorities but on individual reception and context. It is worth noting that the artistic path is not linear or predictable—it is a space in which artists

artyści muszą zmierzyć się ze swoimi słabościami i jak również często bywa – porażkami. Sztuka jednakże nie musi być podporządkowana normom sukcesu. Wartościując sztukę przez pryzmat autentyczności, obserwując to, co wnosi do świata i jak wpływa na naszą percepcję rzeczywistości, możemy stwierdzić, że otwiera ona przestrzeń dla subiektywnych przeżyć i doświadczeń, umożliwiając formułowanie nowych sensów i reinterpretacji. Choć odpowiedzi poszczególnych artystów mogą być diametralnie inne, to sama potrzeba zrozumienia świata, czy też potrzeba osadzenia własnej osoby w tymże świecie pozostaje niezmienna.

Życzę naszym absolwentkom i absolwentom wszystkiego dobrego. Warto, by wierzyli w to, czego nauczyli się – w swoje zdolności techniczne, w rozwiniętą wyobraźnię i zdolność do wyrażania siebie poprzez sztukę. Ta ufność pozwoli im wyjść poza granice, które kiedyś wydawały się nieosiągalne.

prof. Błażej Ostoja Lniski
Rektor Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie

must face their weaknesses and, as it often happens, their failures.

However, art does not have to be subordinated to the norms of success. By valuing art through the prism of authenticity and observing what it brings to the world and how it influences our perception of reality, we can conclude that it opens up a space for subjective feelings and experiences, making it possible to formulate new meanings and reinterpretations. Although the responses of individual artists may be radically different, the very need to understand the world, or to embed oneself in that world, remains unchanged.

I wish all the best to our graduates. It is worthwhile for them to have faith in what they have learned—in their technical skills, their developed imagination, and their ability to express themselves through art. This confidence will allow them to go beyond the boundaries that once seemed unattainable.

Prof. Błażej Ostoja Lniski
Rector of the Academy of Fine Arts in Warsaw

Szanowni Absolwenci, Artyści, Projektanci!

Z ogromnym uznaniem i radością kieruję do Was najserdeczniejsze gratulacje z okazji ukończenia studiów w jednej z najbardziej prestiżowych i najstarszych uczelni artystycznych.

Pragnę docenić ogrom pracy, talentu i zaangażowania na ostatnim przystanku Waszej edukacyjnej drogi, uwieńczony udziałem w wystawie [UpComing 2024 – wybrane dyplomy Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie](#).

Prezentowane prace są czymś więcej niż tylko formalnym potwierdzeniem zdobytej wiedzy i umiejętności. Są dowodem Waszej pasji, determinacji oraz odwagi w dążeniu do celu. Są świadectwem dojrzałości artystycznej i projektowej, a także umiejętności wyrażania własnych myśli i emocji w sposób, który inspiruje i porusza.

Tę wyjątkową świadomość projektową budowaliście przez lata spędzone w Akademii. Wasze projekty, niezależnie od dziedziny – czy to malarstwo, rzeźba, grafika, design, czy inne formy twórczości – są odzwierciedleniem indywidualnych poszukiwań artystycznych, a także odpowiedzią na wyzwania współczesnego świata.

Wasze prace mówią o dojrzałości, która objawia się nie tylko w warsztacie, ale także w refleksji nad rolą sztuki i projektowania w życiu społecznym. Współczesny artysta to ktoś więcej niż twórca – to również myśliciel, który potrafi zadawać pytania, wskazywać kierunki i otwierać nowe perspektywy. Wy wszyscy pokazaliście, że potraficie tę rolę wypełnić z pełnym zaangażowaniem i odpowiedzialnością.

Wasze dyplomy dowodzą także, że sztuka i projektowanie są dziedzinami, które łączą tradycję z nowoczesnością. W naszej Alma Mater mogliście czerpać z bogatego dziedzictwa kulturowego, jednocześnie wprowadzając własne, innowacyjne podejście do formy i treści. To właśnie w takich momentach historia spotyka się z przyszłością – w twórczości, która zarówno szanuje korzenie, jak i otwiera nowe drzwi.

Nie sposób nie wspomnieć o tym, jak wyjątkową społeczność tworzyście. Wasze wzajemne wsparcie, inspiracja i współpraca przez lata studiów to wartości, które będą towarzyszyć Wam przez całe życie. Sztuka nie powstaje w próżni – jest wynikiem dialogu, wymiany doświadczeń i wspólnej pracy. W Waszych rękach leży przyszłość twórczości, która nie tylko wzbogaci świat kultury, ale także wpłynie na sposób, w jaki żyjemy i postrzegamy rzeczywistość.

Droży Absolwenci, jesteście teraz ambasadorami naszej Uczelni, jej tradycji i wartości. Idąc w świat, będziecie nieść ze sobą nie tylko własny talent, ale również spuściznę pokoleń związanych z miejscem, które przez lata kształtowało Was jako artystów i ludzi. Jestem przekonana, że Wasze prace, niezależnie od tego, czy znaj-

Dear Graduates, Artists, Designers!

It is with great appreciation and joy that I extend my warmest congratulations to you on the occasion of your graduation from one of the most prestigious and oldest art academies.

I wish to acknowledge the enormous amount of work, talent and commitment at the last stop of your educational journey, which was crowned by your participation in the exhibition [UpComing 2024—Selected Degree Pieces of the Academy of Fine Arts in Warsaw](#).

The presented works are more than just a formal confirmation of the knowledge and skills you have acquired. They are proof of your passion, determination and courage in pursuing your goals. They confirm your artistic and design maturity, as well as your ability to express your thoughts and emotions in an inspiring and moving way.

You have built up this unique design consciousness over the years spent at the Academy. Regardless of the field (painting, sculpture, graphic design or other forms of creativity), your designs reflect your individual artistic exploration and are your response to the challenges of the modern world.

Your works speak of the maturity that manifests itself not only in skills and techniques, but also in a reflection on the role of art and design in social life. The contemporary artist is more than a creator—he or she is also a thinker who can ask questions, indicate directions and open new perspectives. All of you have proved your ability to fulfil this role with full commitment and responsibility.

Your diploma works also demonstrate that art and design are the fields which combine tradition and modernity. At our Alma Mater, you could draw on a rich cultural heritage, while introducing your own innovative approach to form and content. It is in moments like these that history meets the future—in the artistic activity that both respects the roots and opens new doors.

It is impossible not to mention what a unique community you create. Your mutual support, inspiration and collaboration throughout the years of study are the values that will accompany you for the rest of your lives. Art is not created in a vacuum—it is the result of dialogue, an exchange of experiences and collaborative work. The future of artistic work that will not only enrich the world of culture but also influence the way we live and perceive reality lies in your hands.

Dear Graduates, you are now ambassadors of our Academy, its traditions and values. Going out into the world, you will carry along not only your own talent but also the legacy of the generations connected with the place that shaped you as artists and people for a number of years. I am

dą swoje miejsce w galeriach, przestrzeniach publicznych, czy w życiu codziennym, będą świadectwem jakości, pasji i wizji, które wyróżniają Waszą twórczość.

Na koniec, pozwólcie, że złożę Wam życzenia na przyszłość. Niech Wasza artystyczna droga będzie pełna inspiracji i odwagi w podejmowaniu nowych wyzwań. Niech każdy z Was odnajdzie swoje miejsce w świecie sztuki i projektowania, tworząc dzieła, które przetrwają próbę czasu i będą poruszać serca kolejnych pokoleń.

Udział w wystawie [UpComing – wybrane dyplomy Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie](#) jest Waszym sukcesem. Cieszcie się nim w pełni, a my, podziwiający Waszą twórczość, czekamy z niecierpliwością na to, co przyniesie przyszłość.

Serdeczne gratulacje!

dr hab. Barbara Kowalewska, prof. uczelni
Prorektor ds. studenckich i jakości kształcenia

convinced that your works—no matter whether they find their place in galleries, public spaces or in everyday life—will be a testament to the quality, passion and vision that distinguish your artistic activity.

Finally, allow me to offer you my best wishes for the future. May your artistic path be full of inspiration and courage to take on new challenges. May each of you find your place in the world of art and design by creating the works that will stand the test of time and touch the hearts of further generations.

Participation in the exhibition [UpComing—Selected Degree Pieces from the Academy of Fine Arts in Warsaw](#) is your success. Enjoy it to the fullest, and we, who admire your work, look forward to what the future will bring.

My warmest congratulations!

Dr hab. Barbara Kowalewska, Assoc. Prof.
Vice-Rector for Student Affairs and Quality of Education

W niedawnym, głośnym eseju *Antyspołeczne stulecie* amerykański podcaster i dziennikarz Derek Thompson¹ wskazuje na to, że ludzie spędzają dziś więcej czasu w samotności niż kiedykolwiek przedtem, przywołując społeczne oraz rynkowe mechanizmy, które przyczyniają się do takiego stanu rzeczy.

Statystyki dotyczące czasu, jaki spędzamy z dala od innych, są rzeczywiście niepokojące. W 2023 roku 74% całego ruchu w amerykańskich restauracjach pochodziło z zamówień na wynos i z dostawą do domu, a udział jedzących obiad w restauracji w pojedynkę wzrósł o 29% zaledwie w ostatnich dwóch latach. Dziś typowy dorosły Amerykanin kupuje średnio 3 bilety do kina rocznie i ogląda prawie 19 godzin telewizji tygodniowo, co odpowiada mniej więcej 8 filmom. Młodzi ludzie są mniej skłonni niż w poprzednich dekadach do chodzenia na randki, posiadania więcej niż jednego bliskiego przyjaciela/przyjaciółki, a nawet do spotykania się ze znajomymi. Według badań przywoływanych przez Thompsona udział młodych osób, które twierdzą, że spotykają się z przyjaciółmi prawie codziennie po zajęciach szkolnych spadł o prawie 50% od początku lat 90. Zjawisko to nie jest jedynie domeną amerykańskiego społeczeństwa.

Jeśli ktokolwiek powinien czuć się spragniony kontaktu ze światem, to wydaje się, że są to właśnie dwudziestolatkowie, którzy nadal dochodzą do siebie po latach pandemii. Skoro jednak młodzi dorośli czują się przytłoczeni emocjonalnymi kosztami wspólnego spędzania czasu — i skłonni są trzymać nawet bliskich przyjaciół w fizycznym dystansie — to znaczy, że dzisiejsza rzeczywistość (również, a może przede wszystkim ta cyfrowa) nie tylko zmienia ideę młodości, ale przewraca do góry nogami psychologię przyjaźni.

Samotność i osamotnienie to jednak nie to samo. Odczuwanie pewnej samotności to zdrowa emocjonalna reakcja. To impuls, który skłania do wstania z kanapy i nawiązania interakcji twarzą w twarz. Wystawa wybranych dyplomów warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych z 2024 roku *After school club*, której integralnym elementem jest program wydarzeń towarzyszących, jest właśnie takim impulsem. Jest zaproszeniem do rozmowy i do wspólnego spędzenia czasu, do robienia rzeczy razem po szkole czy po pracy, Zaproszeniem nie tylko do poznania wybranych prac dyplomowych zeszłorocznych absolwentek i absolwentów dziewięciu wydziałów Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, ale także do wspólnego relaksu, czytania książek czy słuchania muzyki.

Ważnym elementem wielu prezentowanych na wystawie prac jest właśnie interakcja z publicznością, potrzeba pozostania z widzami i widzkami w relacji i w dialogu. Wiele z prac jest sama w sobie przestrzenią do spędza-

In a recent high-profile essay *The Anti-Social Century*, American podcaster and journalist Derek Thompson¹ points out that people today spend more time alone than ever before, citing the social and market mechanisms that contribute to this situation.

Figures concerning the amount of time that we spend away from others are indeed concerning. In 2023, take-away and home delivery orders accounted for 74% of the whole traffic in American restaurants, and the share of people dining alone in restaurants has increased by 29% only in the last two years. Today, a typical American adult buys three cinema tickets a year on average and watches TV for almost 19 hours, which is roughly equivalent to eight films. Young people are less inclined to date, have more than one close friend, or even hang out with friends than in previous decades. According to research cited by Thompson, the share of young people who say they meet friends almost every day after school has fallen by almost 50% since the early 1990s. This phenomenon is not exclusive to American society.

It might seem that if anyone should be eager for contact with the world, these are 20-year-olds, who are still recovering after the pandemic years. However, if young adults feel overwhelmed by the emotional cost of spending time together and are inclined to keep even close friends at a physical distance, this means that today's reality (including, and perhaps most importantly, the digital one) does not only change the idea of youth, but also turns the psychology of friendship upside down.

However, solitude and loneliness are not the same thing. Feeling alone is a healthy emotional reaction. It is an impulse that induces us to get off the couch and make a face-to-face interaction. *After school club*—an exhibition of selected degree pieces of the Academy of Fine Arts in Warsaw prepared in 2024, whose integral part is a programme of accompanying events—is exactly this kind of impulse. It is an invitation to talk and spend time together and to do things together after school or work—an invitation not only to become familiar with selected degree pieces of last year's graduates of nine faculties of the Academy of Fine Arts in Warsaw, but also to relax, read books or listen to music together.

An important element of many works presented at the exhibition is the interaction with the audience, the need to maintain a relationship and dialogue with the viewers. Many of the works are inherently spaces to spend time in; you can sit or lie down on them, touch them or listen and smell them. They express the need to build comfort, security and physical contact with another person. Many of them also appear to be an invitation to experience something, an introduction to someone else's world. Other works are personal stories touching

nia czasu; można na nich usiąść, położyć się, dotknąć ich czy posłuchać i powąchać. Wybrzmiewa z nich potrzeba budowania komfortu, bezpieczeństwa oraz fizycznego kontaktu z drugą osobą. Wiele jawi także jako zaproszenie do pewnego doświadczenia, wprowadzenie do czyjegoś świata. Inne zaś stanowią osobiste opowieści poruszające bardzo szeroką gamę prywatnych i społecznych tematów. Tytułowa świetlica (*After school club*), czyli miejsce spotkań po szkole, nawiązuje do prezentowanych na wystawie dyplomów, ale także do tego, co w edukacji artystycznej wydaje się dziś najcenniejsze i najbardziej warte pielęgnowania – do roli relacji i wagi zasobu, jakim jest grupa (rówieśnicza, zawodowa, towarzyska). Grupa, która daje wsparcie, ale i informację zwrotną; która pozwala się uczyć od siebie nawzajem, inspirować, dzielić wiedzę i doświadczeniami; która sprawia, że w bezpiecznych warunkach można popełniać błędy i doświadczyć zarówno pozytywnej oceny, jak i krytyki.

UpComing to też wystawa, która symbolicznie wyznacza zamknięcie pewnego etapu w życiu absolwentek i absolwentów – moment zakończenia edukacji i rozpoczęcia drogi zawodowej. Dlatego też wspólnie z artystami i artystkami zdecydowaliśmy się odejść od ekspozycji prac dyplomowych w formie zaprezentowanej na obronach (a czasem także z prezentacji aneksów prac dyplomowych). Tym razem dyplomy zaistniały na wystawie poprzez wybrane elementy, tworząc indywidualne artystyczne gesty i wypowiedzi, których forma ekspozycji wynika ze specyfiki medium wystawy grupowej przeznaczonej dla szerokiej publiczności. Zmiana ta – od prezentacji dla społeczności akademickiej do prezentacji dla szerokiej publiczności – jest więc nie tyle momentem przejścia, ile krokiem naprzód. Niech ten nowy rozdział także będzie czasem pozostawania w i tworzeniu relacji, sieci, grup, wspólnot i ekosystemów!

A skoro już o grupie mowa: każda wystawa i książka jest pracą grupową. *After school club* poza artystkami i artystami oraz kuratorką tworzą między innymi autorki scenografii Marcelina Gorczyńska i Kamila Fałęcka (Turnus), autorki identyfikacji graficznej i projektu graficznego katalogu Zofka Kofta i Paulina Kolesnikowa, fotograf Filip Piotrowicz oraz autor aranżacji światła Aleksandr Prowaliński oraz producentka i koordynatorka projektu Joanna Bury.

Zapraszamy do spotkań na wystawie!

Magdalena Komornicka
Kuratorka wystawy

on a very wide range of private and social topics. The title meeting place—the After-School Club—refers not only to degree pieces presented at the exhibition but also to what seems most valuable and worth nurturing in art education today: the role of relationships and the importance of a peer, professional or social group as a resource. A group that gives support but also feedback; that allows us to learn from each other, to inspire, to share knowledge and experiences; that makes it safe to make mistakes and to experience both positive evaluation and criticism.

UpComing is also the exhibition that symbolically marks the closing of a certain stage in the lives of the graduates—the moment when they complete their education and begin their professional journey. This is why—together with the artists—we decided to move away from the exhibition of degree pieces in the form presented during their defence (and sometimes from the presentation of Minors). This time, degree pieces are present at the exhibition through selected elements, creating individual artistic gestures and expressions, whose form of display results from the specific medium of a group exhibition addressed to the general public. This change—from a presentation to the academic community to a presentation to the general public—is therefore a step forward rather than a moment of transition. May this new chapter be also a time of staying in and creating relationships, networks, groups, communities and ecosystems!

While on the subject of the group: every exhibition and book is a group work. Apart from the artists and curator, *After school club* has been created, among others, by the scenographers Marcelina Gorczyńska and Kamila Fałęcka (Turnus), authors of graphic identification and catalogue art design Zofka Kofta and Paulina Kolesnikowa, photographer Filip Piotrowicz, light designer Aleksandr Prowaliński and producer and project co-ordinator Joanna Bury.

Meet us at the exhibition!

Magdalena Komornicka
Exhibition Curator

1. Derek Thompson, "The Anti-Social Century", *The Atlantic*, February 2025, <https://www.theatlantic.com/magazine/archive/2025/02/american-loneliness-personality-politics/681091/> (dostęp/ accessed: 16.02.2025).

UpComing to *nadchodzenie*. Właśnie aspekt ciągłości w tym wyrazie jest korzeniem wystawy wybranych dyplomów osób studenckich Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. To *nadchodzenie* towarzyszy nam od wielu lat, niejednokrotnie aktualizując swoją formę. Można odnieść wrażenie, że wystawa UpComing to już nasz habit – przyzwyczajenie, kolej rzeczy. Nic bardziej mylnego. Srećko Horvat, chorwacki filozof, w swojej książce *The Radicality of Love* mówi o habcie, jako reakcji i regresji, porzuceniu przewrotnego i rewolucyjnego charakteru akcji, odejściu od dokonywania reinwencji. UpComing natomiast przyzwyczaił nas do nadchodzenia – dynamiki, aktualizacji, reinterpretacji, rekonstrukcji, przekraczania granicy obecnego dyskursu, co Horvat nazwałby rewolucją.

W tym roku zgodnie z tym przyzwyczajeniem wszystkie dziewięć wydziałów naszej Akademii nadejdzie z kolejnymi propozycjami praktyki twórczej i myśli teoretycznej. Nadejdzie z nową wizją, wyrażoną w tekście, treści wizualnej, odczuciu haptycznym, wrażeniu węchowym i fali dźwiękowej. Spotkają się przyzwyczajenie i reinwencja, praktyka i teoria, a także przeszłość i przyszłość. Prace dyplomowe już obronione, już okrzyknięte najlepszymi dopiero wpłyną na to, co będzie – w sztuce, w krytyce, w historii, na to, jak bardzo granica obecnego dyskursu się rozszerzy i jak ta nowa jakość wpłynie na pole kultury, którego jesteśmy częścią. UpComing to przyzwyczajenie do nowego, w teorii niemożliwe, jednak realizujące się już od wielu lat. Nadchodzi wystawa UpComing. Wybrane dyplomy ASP w Warszawie – fala świeżości, sztorm nowych inwencji i pogromczyni utartych schematów.

UpComing is *approaching*. It is precisely the aspect of continuity in this expression that is the root of the exhibition of selected diploma works by students of the Academy of Fine Arts in Warsaw. This *approaching* has been with us for many years, repeatedly updating its form. We can get the impression that the UpComing exhibition is already our habit, or the order of things. Nothing could be more wrong. In his book *The Radicality of Love*, Srećko Horvat, a Croatian philosopher, talks about habit as a reaction and regression, abandoning the perverse and revolutionary nature of action, and ceasing to make reinventions. On the other hand, UpComing has accustomed us to approaching—dynamics, updating, reinterpreting, reconstructing, and crossing the limits of the current discourse, which Horvat would call a revolution.

This year, in keeping with this habit, all nine faculties of our Academy will come up with further proposals of creative practice and theoretical thought. They will come with a new vision expressed in texts, visual content, haptic feeling, olfactory experience and sound wave. Habit and reinvention, practice and theory, and the past and the future will come together. Already defended and hailed as the best, your diploma works will only influence what is to come—in art, in criticism, in history, how far the borders of current discourse will expand, and how this new quality will affect the cultural field of which we are a part. UpComing is about getting used to the new—theoretically impossible but already carried out for many years. The exhibition UpComing. Selected Degree Pieces from the Academy of Fine Arts in Warsaw—a wave of freshness, a storm of new inventions and a conqueror of established patterns—is approaching.

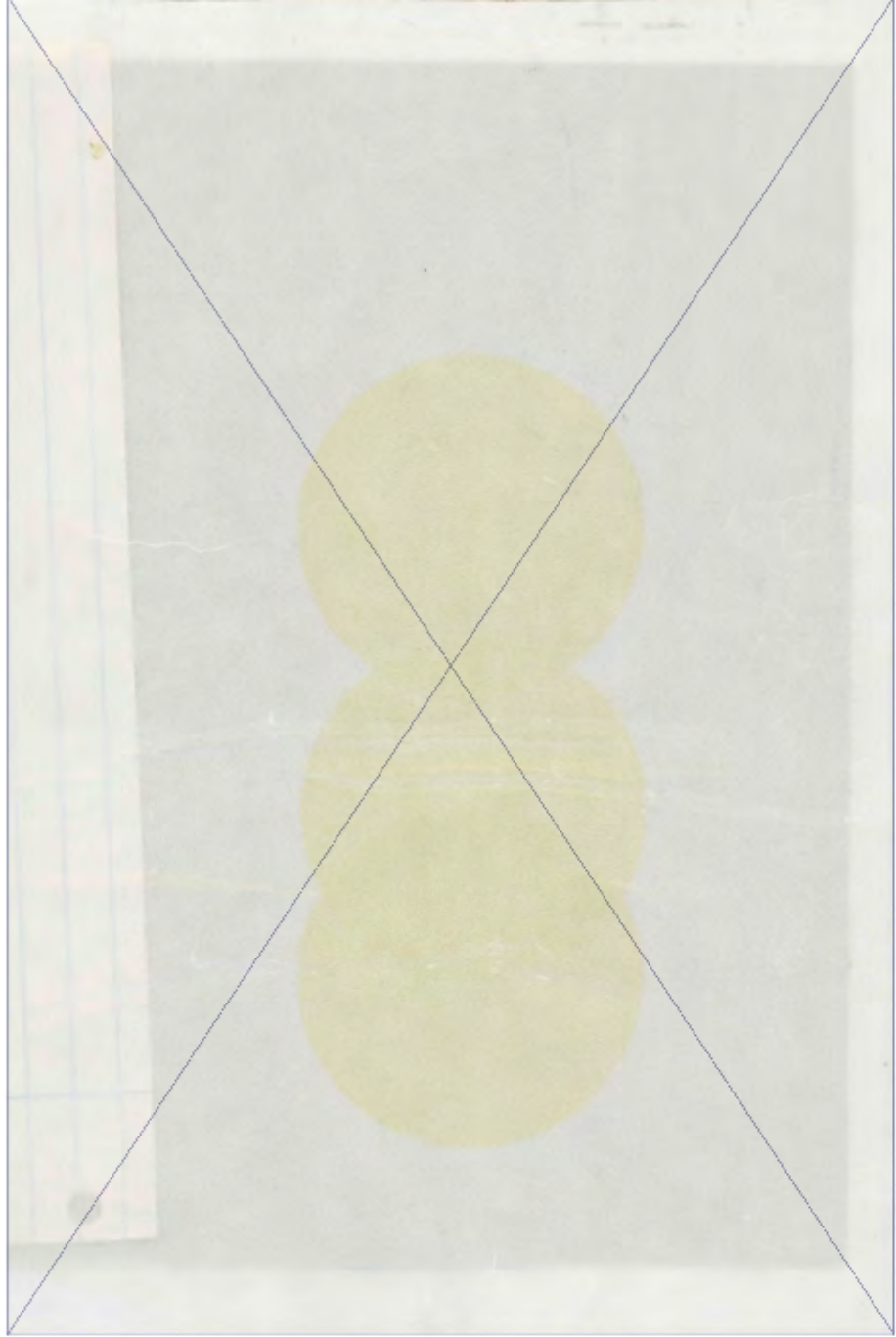
Szymon Nidez Stefaniak
Przewodniczący Samorządu Studenckiego

Szymon Nidez Stefaniak
Chairman of the Student Council

Malarsko

WYDZIAŁ MALARSTWA

Politis

55555

FACULTY OF PAINTING

BIO

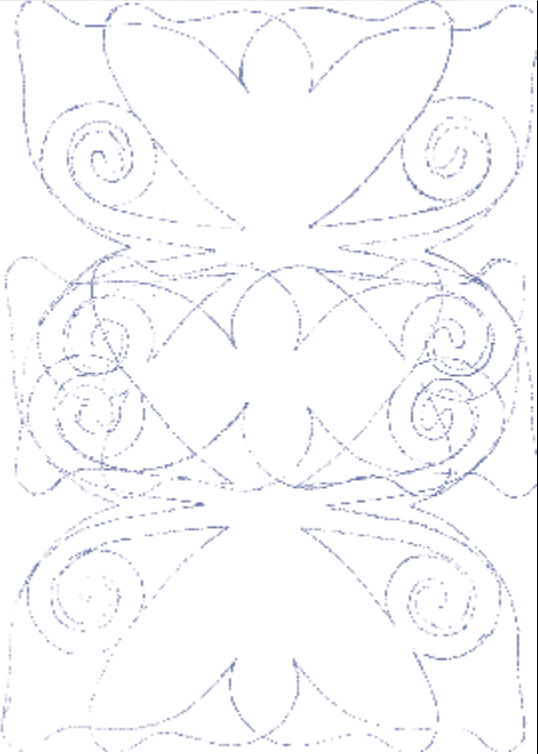
Ur. 1999. Studia: Wydział Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (2019–2024). Dziedzina działalności artystycznej: malarstwo. Wystawa indywidualna *HIP HIP, HURRA!*, Sklep Galeria Karowa, Warszawa (2023).

Born 1999. Studies: Faculty of Painting of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2019–2024). Field of artistic activity: painting. Solo exhibition: *HIP HIP, HOORAY!*, Karowa Gallery Shop, Warsaw (2023).

CONTACT

instagram: @rumiensze

→ *Maria w swojej pracowni na Prudze*
Maria in her studio in Praga

Motyle w różnych kolorach i konfiguracjach

Butterflies in different colours and configurations

Dyplom

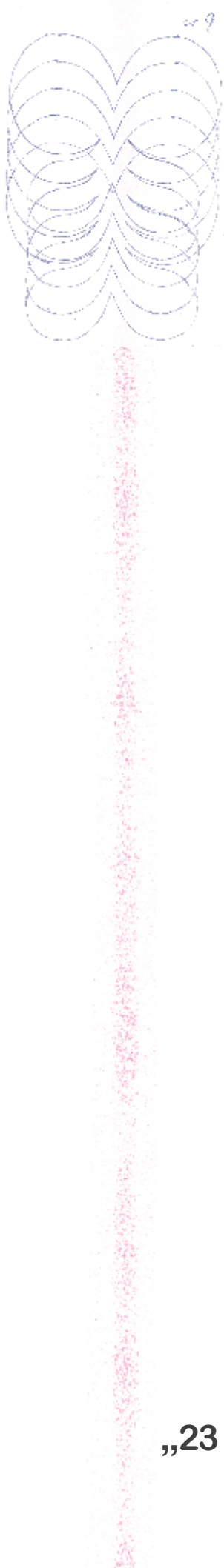
Degree Piece

promotor:
prof. Wojciech Zubala

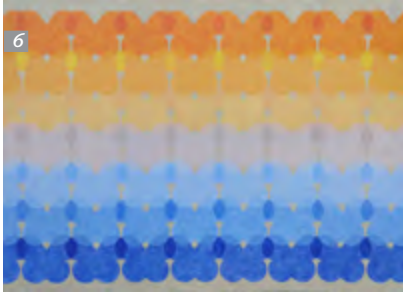
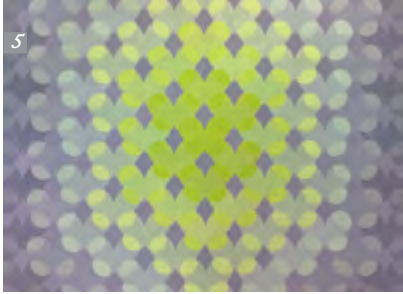
supervisor:
Prof. Wojciech Zubala

W tworzonych przeze mnie kompozycjach najważniejsza jest ich warstwa wizualna i nie należy w nich doszukiwać się drugiego dna. Prace stoją w opozycji do sztuki z szeroką i rozbudowaną mitologią, są ćwiczeniami malarskimi dla samej zabawy. Oddają moją pogodę ducha i uciechę z aktu tworzenia. Poprzez syntezę kształtów mogę skupić się na tym, co dla mnie najważniejsze w obrazie, czyli na szukaniu intrygujących gam kolorystycznych. Powielanie tego samego kształtu ma zwrócić uwagę na piękno ujęte w prostocie form, które są głównym budulcem moich obrazów. Traktuję kolor i formę jako najważniejsze treści moich prac. Cykl więc jest wizualizacją miłości do malarstwa, a w szczególności sympatii do sprowadzania go do jego podstawowych, najprostszych aspektów.

In the compositions I create, the most important thing is their visual layer and there is no point in looking for an alternate meaning in them. The works stand in contrast to art with a broad and elaborate mythology; they are painting exercises for the sheer fun of it. They reflect my peace of mind and enjoyment of the act of creation. Through a synthesis of shapes, I can focus on what is most important to me in a painting: the search for intriguing colour ranges. The reproduction of the same shape is to draw attention to the beauty captured in the simplicity of forms, which are the main building material of my paintings. I treat colour and form as the most important content of my works. The series is therefore a visualisation of the love of painting and, in particular, a fondness for reducing it to its basic, simplest aspects.

Moryle w różnych kolorach
i konfiguracjach
dyplom

1. *Bez tytułu*, tempera jajowa na płótnie, 70 × 70 cm, 2024
2. *Śliwka*, tempera jajowa na płótnie, 60 × 60 cm, 2024
3. *Bez tytułu*, tempera jajowa na płótnie, 110 × 70 cm, 2024
4. *Zielone cacuszko*, tempera jajowa na płótnie, 60 × 80 cm, 2024
5. *Zielone jabłuszko*, tempera jajowa na płótnie, 80 × 100 cm, 2023
6. *Pomarańczowe i niebieskie rzędy*, tempera jajowa na płótnie, 120 × 90 cm, 2024

Butterflies in different colours
and configurations
degree piece

1. *Untitled*, egg tempera on canvas, 70 × 70 cm, 2024
2. *Plum*, egg tempera on canvas, 60 × 60 cm, 2024
3. *Untitled*, egg tempera on canvas, 110 × 70 cm, 202
4. *Green Little Thing*, egg tempera on canvas, 60 × 80 cm, 2024
5. *Green Apple*, egg tempera on canvas, 80 × 100 cm, 2023
6. *Orange and Blue Rows*, egg tempera on canvas, 120 × 90 cm, 2024

Dyplom Marii Gil stanowi dowód jej wrażliwości na doświadczenie natury. Piękno przyrody jest nie tylko źródłem estetycznych przeżyć, ale także powodem artystycznych poszukiwań i formalnych decyzji. Treścią obrazów jest motyw skrzydeł motyla, stanowiący budulec harmonijnych kompozycji, w których forma i kolor decydują o sile artystycznego wyrazu. Artystkę cechuje duża kultura malarska wyrażona dojrzałym warsztatem i świadomym stosowaniem techniki tempery jajowej.

W swoich obrazach Maria Gil odwołuje się do klasycznych definicji – sztuki, piękna, formy czy przeżycia estetycznego. Artystka wypracowała właściwy sobie język interpretacji rzeczywistości, stosując własne kryteria artystycznych wartości i stroniąc od obowiązujących trendów. Nie czyni rewolucji, niczemu się nie przeciwstawia. Przeżywa świat, czerpiąc z niego pozytywną energię, a jej procesowi twórczemu towarzyszy naturalna, płynąca z serca radość tworzenia klasycznego ład i piękna. Tworzy – jak podkreśla – „z miłości do malarstwa”.

Maria Gil’s degree piece is a proof of her sensitivity to the experience of nature. The beauty of nature is not only a source of aesthetic experiences but also a reason for artistic searches and formal decisions. The content of paintings is the motif of butterfly wings forming the substance of harmonious compositions, where the form and colour determine the strength of artistic expression. The artist has a high painting culture expressed by mature skills and techniques and the conscious use of the egg tempera method.

In her paintings, Maria Gil refers to classic definitions of art, beauty, form and aesthetic experience. The artist has developed her own specific language of interpreting reality, applying her own criteria of artistic values and shunning current trends. She makes no revolution and is not opposed to anything. She experiences the world by drawing positive energy from it, and her creative process is accompanied by the natural heartfelt joy of creating classical order and beauty. As she emphasises, she creates ‘out of love for painting’.

prof. Wojciech Zubala

7.

Bratki, tempera jajowa na płótnie, 100 × 50 cm, 2024
8.

Mięta, tempera jajowa na płótnie, 80 × 60 cm, 2024
9.

Mięta, tempera jajowa na płótnie, 60 × 40 cm, 2024
7.

Pansies, egg tempera on canvas, 100 × 50 cm, 2024
8.

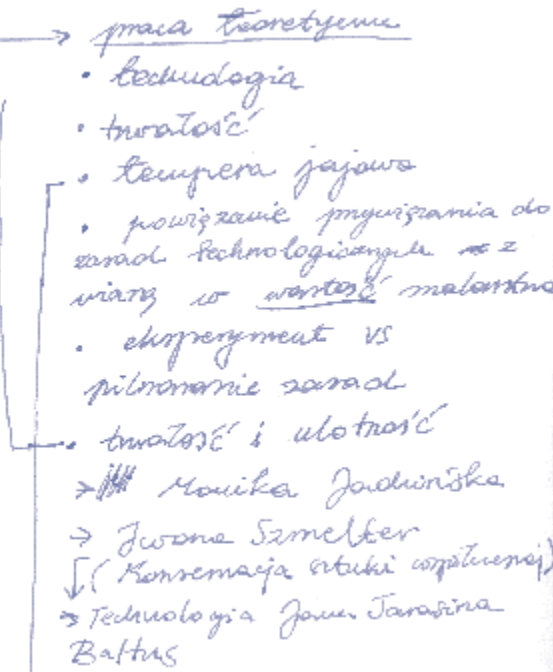
Mint, egg tempera on canvas, 80 × 60 cm, 2024
9.

Mint, egg tempera on canvas, 60 × 40 cm, 2024

<i>O trwałości</i>	<i>About Durability</i>
Praca teoretyczna	Thesis
promotor: dr Marcin Zgliński	supervisor: Dr Marcin Zgliński

W pracy teoretycznej podejmuję przede wszystkim temat fizycznej trwałości obrazów i próbuję ustalić, jak duży wpływ na nią przy niesprzyjających warunkach mają artyści. Geneza tych przemyśleń wynika z mojej pasji i zamiłowania do dobrego rzemiosła malarskiego, techniki temperry jajowej i procesu technologicznego właściwego tej technice. W pracy rozważam powody szacunku i braku szacunku dla trwałości dzieła wśród osób tworzących. Zastanawiam się nad daremnością walki z przemijaniem dzieł. Problem trwałości wzbogacam o kontekst nadmiaru i braku zapotrzebowania w dzisiejszym świecie na trwałą sztukę.

In my thesis, I mainly address the topic of the physical durability of paintings, and I try to ascertain what impact artists have on it in unfavourable conditions. These reflections originate from my passion and love for good painting craft, the egg tempera technique and the technological process specific to this method. My degree piece deals with the causes of respect and lack of respect for the durability of a work among artists. I reflect on the futility of struggling against the transience of works. I enrich the problem of transience with the context of excess and the lack of demand for long-lasting art in today’s world.

BIO

Ur. 1998. Studia: Warszawska Szkoła Filmowa, kierunek film i media (2017–2020); Wydział Malarstwa ASP w Warszawie (2018–2024). Dziedziny działalności artystycznej: malarstwo, tkanina artystyczna, performans. Uczestniczka wystaw zbiorowych, m.in. *Magiczna fasona*, Galeria Labirynt, Lublin (2024). Wystawy indywidualne: *czy wanna dzisiaj pusta jest?*, Winny Przystanek, Warszawa (2023); *Parapetówka*, W Pracowni, Warszawa (2023); *wspomnień czar / nie ma boga jest Moda*, Galeria Le Guern, Warszawa (2024); *Can you blink more quietly?*, SIC Dance Festival, Lecce (Włochy, 2024).

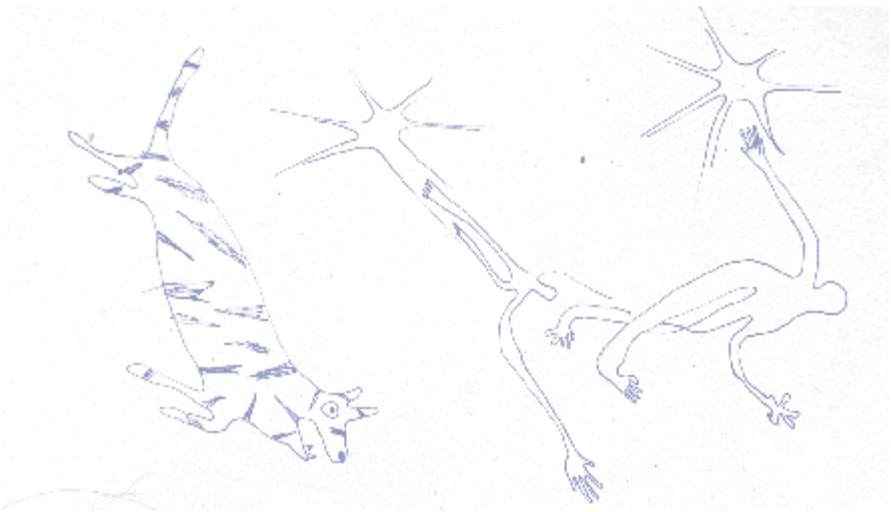
Born 1998. Studies: Warsaw Film School, field: film and media (2017–2020); Faculty of Painting of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2018–2024). Fields of artistic activity: painting, artistic textile, performance. Participant of group exhibitions, among others, *Magic Bean*, Labirynt Gallery, Lublin (2024). Solo exhibitions: *is the bath already empty?*, Winny Przystanek, Warsaw (2023); *Housewarming*, W Pracowni, Warsaw (2023); *the memory charm / there is no god, there is Fashion*, Le Guern Gallery, Warsaw (2024); *Can you blink more quietly?*, SIC Dance Festival, Lecce (Italy, 2024).

CONTACT

rutkiewiczpol@gmail.com
instagram: @polarutkiewicz, @a_se_daj

Ludwika w domowym zaciszu
Ludwika in the comfort of her home

wspomnień czar

Dyplom

promotor:
dr hab. Marcin Chomicki,
prof. uczelni

the memory charm

Degree Piece

supervisor:
dr hab. Marcin Chomicki,
Assoc. Prof.

wspomnień czar to cykl obrazów inspirowany procesem fotogrametrii – techniką rejestracji rzeczywistości w formie niedoskonałych, fragmentarycznych skanów. Podobnie działa pamięć, tworząc wybiórcze, zniekształcone migawki przeszłości. Prace, będące antypamiętnikiem, łączą traumy, codzienne obserwacje i intrygujące sytuacje w patchworkowych zestawieniach pełnych niedopowiedzeń. Niedokończone formy, puste przestrzenie i celowe błędy podkreślają niedoskonałość wspomnień, a przenikająca je ironia zaprasza do refleksji nad ich ulotnością.

nie ma boga jest Moda to projekt łączący sztukę z modą, w którym stare przedmioty zyskują nowe życie. Każda torba, kurtka czy każdy obiekt łączy prostotę ręcznych wykrojów z unikalnym charakterem materiałów. Nazwa to mrugnięcie okiem do nieżyjącego brata, który zaraził miłością do second-handów i dystansem do mody. W tym butik sztuki użytkowo-NIEużytkowej każda rzecz jest niepowtarzalna – to świadomie stworzona alternatywa dla masowej produkcji i wyraz indywidualności.

nie ma boga jest Moda

Aneks
Pracownia Tkaniny
Artystycznej

promotorka:
dr Elwira Sztetner,
prof. uczelni

the memory charm is a series of paintings inspired by the process of photogrammetry—a technique of recording reality in the form of imperfect fragmentary scans. Memory works in a similar way by creating selective distorted snapshots of the past. As an anti-diary, the works combine traumas, everyday observations and intriguing situations in patchwork juxtapositions full of understatements. Unfinished forms, blank spaces and deliberate mistakes highlight the imperfection of memories, and the irony permeating them invites us to reflect on their fleetingness.

there is no god, there is Fashion is a project combining art and fashion, in which old objects are given a new life. Each bag, jacket or object combines the simplicity of hand-cut patterns with the unique character of the materials. The name is a wink to the author’s deceased brother, who infected her with his love of second-hand shops and his detachment from fashion. In this boutique of functionally NON-functional art, every item is unique—it is a consciously created alternative to mass production and an expression of individuality.

there is no god, there is Fashion

Minor
Studio of Textile Art

supervisoreess:
Dr Elwira Sztetner,
Assoc. Prof.

wspomnień czar dyplom

1. *Na kwadracie*, akryl na płótnie, 100×150 cm, 2024; 08102023, 2023
2. *Śpij słodko Aniołku*, 120×140 cm, 2024
3. *Anielski orszak*, 2024
4. Dokumentacja z wystawy: *do różańca i do tańca, nie-tykalność*, 2024; 09102023, 2023; *placzliwy dzień*, 2024; 5112023, 2023; *Mary oldi goldi*, 2024; 4112023, 2023
5. *Kożiś? ja sem tylko cigaretu*, 2024; *panienka z okienka*, olej na płótnie, 40×50 cm, 2020
6. *pewnego razu w Amstelbeen*, akryl na płótnie, 100×140 cm, 2024
7. Dokumentacja z wystawy: *wierzchowcu*, 2024; *ujeżdżał-nia*, akryl na płótnie, 115×90 cm, 2024; *pozdro puzdro*, akryl na płótnie, 100×140 cm, 2023/24

the memory charm degree piece

1. *On the square*, acrylic on canvas, 100×150cm, 2024; 08102023, 2023
2. *Sleep sweetly, Angel*, 120×140cm, 2024
3. *Angelic Procession*, 2024
4. Documentation of the exhibition: *for prayer and for dance, inviolability*, 2024; 09102023, 2023; *tearful day*, 2024; 5112023, 2023; *Mary oldi goldi*, 2024; 4112023, 2023
5. *Kożiś? ja sem tylko cigaretu*, 2024; *maiden in the window*, oil on canvas, 40×50cm, 2020
6. *once in Amstelbeen*, acrylic on canvas, 100×140 cm, 2024
7. Documentation of the exhibition: *wierzchowcu*, 2024; *riding school*, acrylic on canvas, 115×90 cm, 2024; *pozdro puzdro*, acrylic on canvas, 100×140 cm, 2023/24

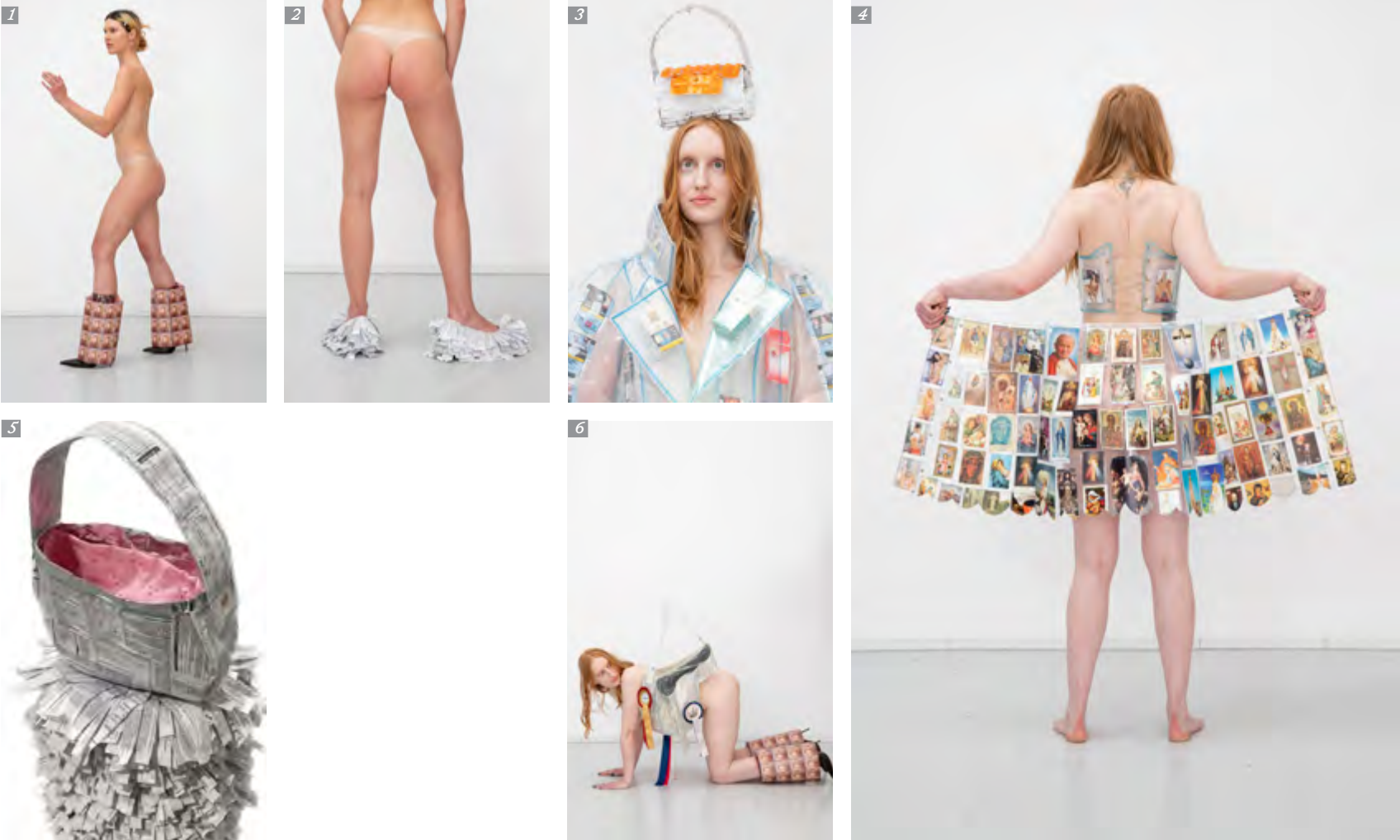

Praca dyplomowa Ludwika Kowalewskiej przywodzi na myśl malowany antypamiętnik. Ludwika maluje życie we wszystkich jego odcieniach – sytuacje prozaiczne, zabawne przeplatają się z doświadczeniami progowymi i traumami. Sposób konstruowania prac przypomina fotogrametrię – proces skanowania rzeczywistości przy pomocy ograniczonej liczby zdjęć. W taki właśnie sposób powstają fragmentaryczne obrazy przefiltrowane i wypreparowane ze wspomnień artystki. Pamięć ludzka jest wybiórcza, jedne elementy zyskują na znaczeniu, inne stanowią tło lub po prostu znikają. Obrazy Ludwika Kowalewskiej stanowią osobisty i wyrazisty manifest życia w różnych postaciach, niepozbawiony jednak dystansu i ironii, co czyni go tak autentycznym i wciągającym dla odbiorcy.

Ludwika Kowalewska's degree piece brings to mind a painted anti-diary. Ludwika paints life in all its shades—mundane and funny situations intertwine with threshold experiences and traumas. The way of constructing works resembles photogrammetry—the process of scanning reality by means of a limited number of photographs. This is how fragmentary pictures filtered and dissected from the artist's memories are created. Human memory is selective, with some elements gaining in importance and others serving as a background or simply disappearing. Ludwika Kowalewska's pictures are a personal and expressive manifesto of life in its various forms, yet not devoid of distance and irony, which makes it so authentic and engaging for the viewer.

dr hab. Marcin Chomiccki,
prof. uczelni

- nie ma boga jest Moda

aneks

1. Mary oldi goldi, 2024

2. Krok ciężki, 2023

3. 08102023, 2023

4. do różańca i do tańca, 2024

5. 15112023, 2023

6. wierzchowcu, 2024
- there is no god, there is Fashion

minor

1. Mary oldi goldi, 2024

2. Heavy Step, 2023

3. 08102023, 2023

4. for Prayer and for Dance, 2024

5. 15112023, 2023

6. wierzchowcu, 2024

nie ma boga jest Moda to tytuł pracy aneksowej dedykowanej tragicznie zmarłemu bratu autorki. Wspomnienie bliskiej osoby, której barwna biografia zakończyła się nagle i boleśnie, nadaje ton instalacji przypominającej butik z ubraniami. Wśród kurtek i torebek uszytych z plastiku na wieszaku sklepowym wisi czarny kombinezon. Prosty strój, niepasujący do reszty kolekcji, wyposażony jest w kieszonkę, w której artystka umieściła „święty obrazek”. Kombinezon uszyty został z worka na zwłoki. Ludwika Kowalewska długo zwlekała z realizacją tej pracy. Pamiętam nasze rozmowy. Za każdym razem, kiedy patrzę na neonowy napis „nie ma boga jest Moda”, w wyobraźni słyszę upiorny dźwięk zamka błyskawicznego.

there is no god, there is Fashion is the title of the Minor dedicated to the author’s tragically deceased brother. The memory of the loved one whose colourful biography ended suddenly and painfully sets the tone for the installation resembling a clothing boutique. Among jackets and bags sewn from plastic, a black suit hangs on a shop hanger. Being an odd item in the collection, the simple outfit has a pocket in which the artist put a “holy picture”. The suit was sewn from a body bag. Ludwika Kowalewska delayed the completion of this work for a long time. I remember our conversations. Every time I look at the neon sign ‘there is no god, there is Fashion’, I hear the eerie sound of a zipper in my imagination.

dr Elwira Sztetner,
prof. uczelni

<i>kakofonia myśli</i>	<i>cacophony of thoughts</i>
Praca teoretyczna	Thesis
promotorka: Magdalena Sołtys	supervisoress: Magdalena Sołtys

Część teoretyczna pracy magisterskiej Ludwika Kowalewskiej aka Poli Rutkiewicz to zbiór autobiograficznych wspomnień i refleksji, utrzymanych w formie felietonów. Autorka w lekkim, osobistym stylu porusza różnorodne tematy związane z codziennym życiem, pasjami, relacjami rodzinnymi i sztuką. Tekst jest prześiąknięty melancholią, humorem i osobistymi przemyśleniami, a także ilustruje relacje autorki z jej dwoma tożsamościami – Ludwiką i Polą. Rutkiewicz dzieli się historiami o zwierzętach, przygodach jeździeckich, rodzinnych anegdotach i relacjach ze sztuką, tworząc swoisty zapis życia poprzez serię literackich miniatur.

The thesis by Ludwika Kowalewska aka Pola Rutkiewicz is a collection of autobiographical memories and reflections in the form of essays. The author addresses diverse topics of everyday life, passions, family relations and art in a light-hearted personal style. The text is imbued with melancholy, humour and personal reflections and illustrates the author’s relations with her two identities—Ludwika and Pola. Rutkiewicz shares stories about animals, horse-riding adventures, family anecdotes and relations with art, creating a record of life through a series of literary miniatures.

BIO

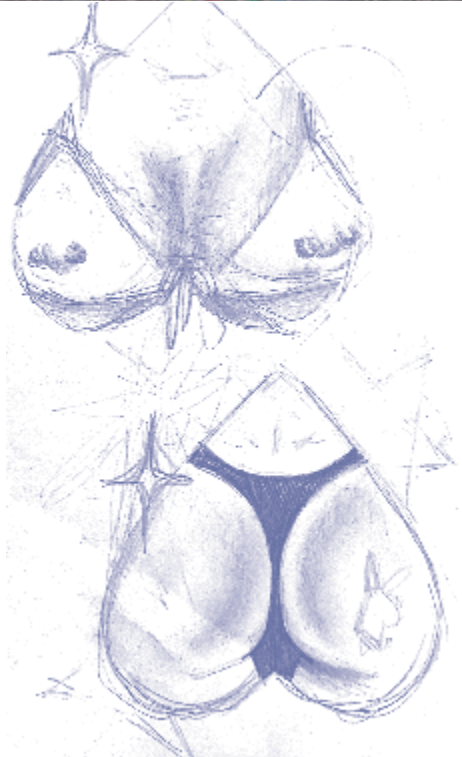
Ur. 1999. Studia: Wydział Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (2019–2024). Stypendium Rektora ASP (2021/22, 2022/23, 2023/24). Dziedzina działalności artystycznej: malarstwo. Wystawa indywidualna *Chciałabym być atrakcyjna*, kawiarnia KARROT Kawa i Kultura, Warszawa (2023). Pracuje w Good Looking Studio (od 2021).

Born 1999. Studies: Faculty of Painting of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2019–2024). Scholarship of the Rector of the Academy of Fine Arts (2021/2022, 2022/2023, 2023/2024). Field of artistic activity: painting. Solo exhibition: *I Would Like to Be Attractive*, KARROT Kawa i Kultura café, Warsaw (2023). Works at Good Looking Studio (since 2021).

CONTACT

angelikarudak@gmail.com
instagram: @angelikarudak

➤ *Angelika w swojej pracowni na Pradze*
Angelika in her studio in Praga

Aby istnieć człowiek musi się buntować – bunt jako najważniejsza wartość

In order to exist, a person must rebel—rebellion as the highest value

Dyplom

Degree Piece

promotor:
prof. Stanisław Baj

supervisor:
Prof. Stanisław Baj

Tworząc tę pracę, uświadomiłam sobie, jak złożona i wszechobecna jest natura buntu. Zrozumiałam, że bunt można odnaleźć nawet w najprostszych decyzjach życiowych. Praca nad tym tematem pokazała mi, że bunt jest nie tylko odpowiedzią na opresję, ale i twórczym impulsem do zmiany zarówno na poziomie jednostki, jak i społeczeństwa. Uważam, że jest to zjawisko, które napędza nas do walki o lepszy świat.

When creating this thesis, I became aware of how complex and omnipresent the nature of rebellion is. I realised that rebellion can be found even in the simplest life decisions. Working on this topic showed me that rebellion is not only a response to oppression, but also a creative impetus for change at both the individual and social level. I believe it is a phenomenon that drives us to fight for a better world.

Aby istnieć człowiek musi się
buntować – bunt jako najważ-
niejsza wartość
dyplom

1. *Log Out z Matrixa*, akryl i tusz akrylowy na płótnie, 100×100 cm, 2024
2. *Burn Motherfucker*, akryl i tusz akrylowy na płótnie, 90×60 cm, 2023
3. *Hurt Me*, akryl i tusz akrylowy na płótnie, 90×60 cm, 2023
4. *Rose Tint My World*, akryl i tusz akrylowy na płótnie, 180×140 cm, 2024
5. *Spierdalam przed dorosłym życiem do Angelikolandii*, akryl i tusz akrylowy na płótnie, 130×100 cm, 2023
6. *Pussy Monster*, glina i tusz akrylowy, 2024

In order to exist, a person must
rebel—rebellion as the highest
value
degree piece

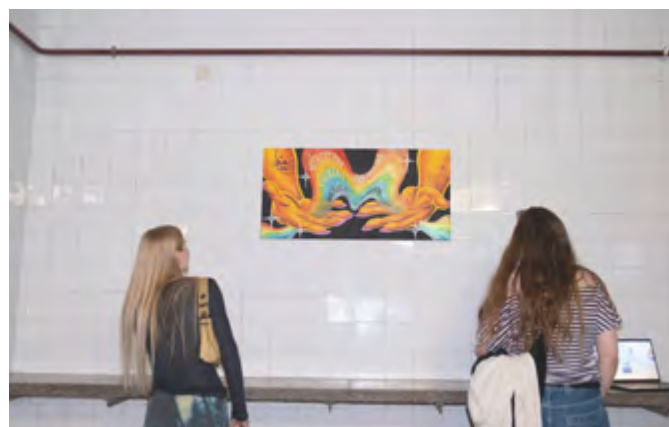
1. *Log Out from the Matrix*, acrylic and acrylic ink on canvas, 100×100 cm, 2024
2. *Burn Motwherfucker*, acrylic and acrylic ink on canvas, 90×60 cm, 2023
3. *Hurt Me*, acrylic and acrylic ink on canvas, 90×60 cm, 2023
4. *Rose Tint My World*, acrylic and acrylic ink on canvas, 180×140 cm, 2024
5. *I Am Fucking Off From Adult Life to Angelikoland*, acrylic and acrylic ink on canvas, 130×100 cm, 2023
6. *Pussy Monster*, clay and acrylic ink, 2024

Krzyk kolorystyczny. Oranże, fiolety, żółcie, ostre ziele-
nie, czernie linii. Nagie biusty, nabrzmiące usta, ciasne
gorsety, ostre paznokcie, strzykawki. Świat blichtru,
banалу, kiczowatości, sztuczności, stylizacji, z ciele-
snością, lepkiem potem, związany z autodestrukcją,
uzależnieniem, nałogiem, seksualnością. Ciasny kadr
kompozycyjny płócien, niewiele przestrzeni na oddech.
Luz w treściowej i plastycznej narracji. Nachalność
półnagich postaci, trefnych przedmiotów – intryguje,
zaczepia, budzi, zastanawia, wciąga i deprymuje, jest
agresywny, tworzy efekt napięcia. Świat wyzwolo-
ny, niezależny, jako bunt przeciw opresjom, modom,
powinnościom, wszelkim uzależnieniom. Powstał
osobisty malarski świat Angeliki Rudak, powołany
indywidualnym językiem plastycznym, świat buntu
wobec artystycznych tradycji, konwencji, konformizmu
i przewrotnie mówiący o człowieku jako wartości jedy-
nej w swoim rodzaju, z osobistą historią, przeżyciami,
wyborami, świat własny, inny od innych.

A shout of colours. Oranges, violets, yellows, sharp
greens, blacks of lines. Naked bosoms, swollen mouths,
tight corsets, sharp nails, syringes. A world of glitter,
 cliché, tackiness, artificiality, stylisation, with corporal-
ity and sticky sweat, connected with self-destruction,
dependence, addiction and sexuality. The tight composi-
tional frame of canvases, little room to breathe. Loose-
ness in content and visual narration. The pushiness of
half-naked figures and shady objects intrigues, accosts,
arouses, puzzles, absorbs and unsettles—it is aggressive
and creates a tension effect. A liberated independent
world as a rebellion against oppressions, fashions, obli-
gations and all addictions. Angelika Rudak has created
her personal painting world by means of an individual
visual language—a world of rebellion against artistic
traditions, conventions and conformism, speaking of
the human being perversely as a one-of-a-kind value
with a personal history, experiences and choices; a per-
sonal world different from others.

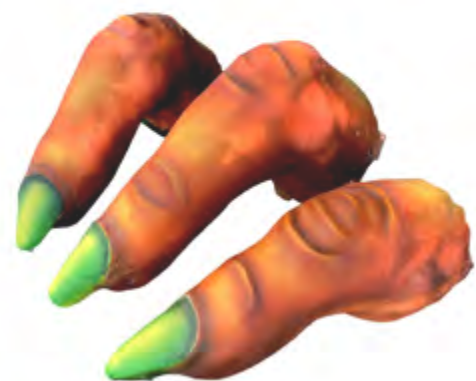
prof. Stanisław Baj

- Dokumentacja wystawy dyplomowej w Pawilonie Bliska 12 w Warszawie
- Documentation of the degree exhibition at the Bliska 12 Pavilion in Warsaw
- 7. *Paluchy*, papier mache i tusz akrylowy, 2023
- 7. *Ugly Thick Fingers*, papier maché and ink, acrylic, 2023
- 8. *Playboy I, Playboy II*, akryl i tusz akrylowy na płótnie, 30 x 30 cm, 2024
- 8. *Playboy I, Playboy II*, acrylic and acrylic ink on canvas, 30 x 30 cm, 2024

7

Aby istnieć człowiek musi się buntować – bunt jako najważniejsza wartość

Praca teoretyczna

promotorka:
Magdalena Sołtys

In order to exist, a person must rebel—rebellion as the highest value

Thesis

supervisoress:
Magdalena Sołtys

W pracy teoretycznej badam bunt jako nieodłączny element ludzkiej natury, wyraz potrzeby wolności, samorealizacji i sprzeciwu wobec niesprawiedliwości. Analizuję różne formy buntu, od artystycznych po polityczne, oraz jego związek z autodestrukcją. Bunt może być manifestacją niezależności, protestem przeciwko normom czy reakcją na opresję. Udowadniam, że bunt napędza zmiany społeczne i inspiruje do walki o sprawiedliwość, równość i lepsze życie.

My thesis addresses rebellion as an inseparable part of human nature—an expression of the need for freedom, self-fulfilment and opposition to injustice. I analyse various forms of rebellion—from artistic to political—and its relationship to self-destruction. Rebellion can be a manifestation of independence, a protest against standards or a response to oppression. I prove that rebellion drives social change and inspires people to fight for justice, equality and a better life.

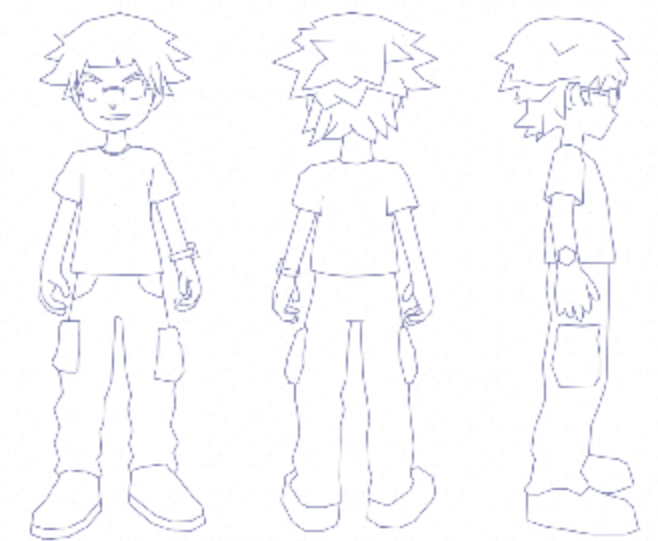
Rzeźba

Sculpture

BIO

Ur. 1999. Studia: Wydział Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (2019–2024). Stypendia: Rektora ASP (2020–2024) oraz przyznane przez Zarząd Województwa Mazowieckiego dla studentów uczelni artystycznym (2022). Dziedziny działalności artystycznej: internet, obiekt, obraz.

Born 1999. Studies: Faculty of Sculpture of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2019–2024). Scholarship of the Rector of the Academy of Fine Arts (2020–2024) and scholarship granted to students of art universities by the Masovia Province Board (2022). Fields of artistic activity: Internet, object, painting.

CONTACT

elektradigitalcorp@gmail.com
instagram: @elektrastation

➤ *Eliasz w swoim mieszkaniu*
Eliasz in his apartment

*SOLD MYSELF, PLEASE
BUY ME*

Dyplom
Pracownia Działań
Przestrzennych

promotor:
dr hab. Romuald Woźniak,
prof. uczelni

*SOLD MYSELF, PLEASE
BUY ME*

Degree Piece
Studio of Spatial Activity

supervisor:
Dr hab. Romuald Woźniak,
Assoc. Prof.

*PRAISE THE LORD
ALGORITHM*

Aneks
Pracownia Rysunku
Interdyscyplinarnego

promotorka:
dr hab. Małgorzata Gu-
rowska, prof. uczelni

*PRAISE THE LORD
ALGORITHM*

Minor
Studio of Interdisciplinary
Drawing

supervisoress:
Dr hab. Małgorzata Gu-
rowska, Assoc. Prof.

*I WANNA BE
INDUSTRIAL FORM*

Aneks
Pracownia Ceramiki

promotor:
dr hab. Stanisław Brach,
prof. uczelni

*I WANNA BE
INDUSTRIAL FORM*

Minor
Studio of Ceramics

supervisor:
Dr hab. Stanisław Brach,
Assoc. Prof.

Autorefleksji brak, internet nie ma końca, jedyne, co może się stać, to niedostatek porcelanowej skóry do sprzedania. Czuję, że wyczerpałem tematy, które poruszyłem, chaos został zachowany, treść przekazana, podmiot sprzedany, algorytm uchwalony, forma industrialna.

No self-reflection, the internet is endless, the only thing that can happen is a shortage of porcelain skin to sell. I feel I have exhausted the topics I brought up, the chaos has been preserved, the content conveyed, the subject sold, the algorithm approved, the form industrial.

Już tytuł zawiera przewrotność: *SOLD MYSELF, PLEASE BUY ME*. Bazę materialną stanowią maszyna dozująca coca-colę i kaseta z układem wyświetlającym „biegnące” napisy. Czerwona maszyna i czerwony układ literniczy zatapiają przestrzeń w intensywnej barwie, osiowy układ sakralizuje przestrzeń, ale także sakralizuje maszynę będącą fetyszem konsumpcjonizmu i ruchomą informację (jak treści objawione). Piętre paradoksu jest fakt, że w maszynie, miast puszek coca-coli, znajdują się taśmowo wyprodukowane figurki będące miksem trochę japońskiej mangi, trochę fallicznych form, trochę wizerunku autora. Tak oto jawi się kondensacja wątków bliskich Hułasowi: inteligentna przewrotność, nieposkromiona wyobraźnia, złośliwe używanie stereotypów, erudycyjne kompilacje współczesnych nurtów humanistyki. Postawa i prace dyplomanta wskazują na jego niezwykłą dojrzałość i sprawność w posługiwaniu się polifonicznym zestawem narzędzi artystycznej kreacji. Sam autor nazywa te ekspresje kreacją postinternetową.

Here even the title is perverse: *SOLD MYSELF, PLEASE BUY ME*. The material base consists of a Coca-Cola dispensing machine and a cassette with a layout displaying ‘running’ captions. The red machine and the red letter arrangement submerge the space in intense colour, and the axial layout sanctifies the space, as well as the machine being a fetish of consumerism and moving information (like revealed content). Paradoxically, the machine contains not Coca-Cola cans but mass-produced figurines that are a mix of Japanese manga, phallic forms and the image of the author. This is the condensation of themes close to Hułas: witty perversity, untamed imagination, mischievous use of stereotypes, and erudite compilations of contemporary trends in human sciences. The graduate’s attitude and works indicate his extraordinary maturity and proficiency in using a polyphonic set of artistic creation tools. The author calls these expressions a post-Internet creation.

dr hab. Romuald Woźniak,
prof. uczelni

*SOLD MYSELF,
PLEASE BUY ME*
dyplom

1. 100×100×200 cm

*SOLD MYSELF,
PLEASE BUY ME*
degree piece

1. 100×100×200 cm

*I WANNA BE
INDUSTRIAL FORM*
aneks

2. 5×12×8 cm

*I WANNA BE
INDUSTRIAL FORM*
minor

2. 5×12×8 cm

Praca pod tytułem *PRAISE THE LORD ALGORITHM* to autoportret twórcy zastygnięty w minie XD – ściśnięte oczy i rozciągnięte w uśmiechu usta z wysuniętym językiem. Niby jest wesoło. Ekspresja twarzy wskazuje jednak na przesyt emocjami. Przebodźcowanie odkłada się w naszych ciałach i w psychice. Głowa nawiązuje do rzygacza – elementu architektonicznego służącego do odprowadzania wody opadowej. Tutaj gargulec zamiast deszczówki wypływa wodospad informacyjny. Rzyga papierem termicznym, na którym drukuje się zapis przewijania instagrama w dniu 25. urodzin Eliasza. Instagramowy feed to karma, którą szykuje algorytm wyćwiczony na interakcjach użytkownika z aplikacją. Coś bardzo powtarzalnego i jednostkowego jednocześnie, bo przecież feed każdego instagramowicza jest unikatowy.

The minor entitled *PRAISE THE LORD ALGORITHM* is the author’s self-portrait congealed in an XD expression—squeezed eyes and the mouth stretched out in a smile with the tongue sticking out. It is apparently funny. However, the facial expression suggests an overload of emotions. Overstimulation builds up in our bodies and psyche. The head refers to a gargoyle—an architectural element used for draining rainwater. Here, the gargoyle spits out a waterfall of information instead of rainwater. It throws up the thermal paper on which an Instagram scroll record is printed on Elias’s 25th birthday. The Instagram feed is prepared by an algorithm trained in the user’s interactions with the app. Something very repetitive and, at the same time, individual—after all, each Instagrammer’s feed is unique.

dr hab. Małgorzata
Gurowska, prof. uczelni

*PRAISE THE LORD
ALGORITHM*
aneks

40 × 40 × 20 cm

*PRAISE THE LORD
ALGORITHM*
minor

40 × 40 × 20 cm

Praca pana Eliasza Hułasa jest obiektem przestrzennym, rzeźbą inspirowaną elementem wyznaczającym przestrzeń ruchu na drodze. Myślę że ważny jest sam stosunek autora do materii, w której pracował: „Nie lubię gliny, nie jest to materiał, z którym czuję się komfortowo, glina powoduje u mnie przeciążenie sensoryczne, nawet sama myśl o niej sprawia, że zaczynają »swę-dzieć« mnie paznokcie, czuję każde zakończenie nerwowe na koniuszkach moich palców”. A mimo to kilka lat spędził w Pracowni Ceramiki i brał udział w plenerach ceramicznych w zakładzie porcelany w Ćmielowie. Obiekt ten powstawał w kilku podejściach, po długiej walce, zmaganiu się z materiałem, a czasem i z samym z sobą. Świadomość, że to prosty geometryczny element, nie pomagała panu Eliaszowi, wręcz przeciwnie, skala rzeźby, jaką wybrał, wytyczyła swoją drogę, podobnie jak przedmiot, z którego czerpał inspiracje. Indywidualny sposób patrzenia na świat i podejście do funkcjonowania w nim są wpisane w temperament oraz sposób bycia pana Eliasza Hułasa.

*Wybuch dopaminy na
Times Square i kondycja
sztuki w późnej fazie kapi-
talizmu: osobiste odczucia
na tematy, o których nie
mam zbyt pojęcia, ale
posiadam mocne opinie,
które uważam za prawdę*

*The outbreak of dopamine
at Times Square and the
condition of art in the late
phase of capitalism: per-
sonal feelings about topics
I do not know much about,
but I have strong opinions
that I believe to be true*

Praca teoretyczna

Thesis

promotorka:
dr hab. Katarzyna
Chrudzimska-Uhera

supervisoress:
Dr hab. Katarzyna
Chrudzimska-Uhera

Współczesna sztuka łączy technologię, cyfrową rzeczywistość i kapitalizm, redefiniując swój charakter. Sztuczna inteligencja wspiera twórców, a media społecznościowe zmieniają artystów w marki osobiste. Sztuka postkrytyczna celebrytuje paradoksy rzeczywistości, a cyfrowe formy, jak NFT, remiksują jej wartość. Granice między kulturą wysoką a komercją zacierają się, prowokując refleksję nad przyszłością twórczości. Szybki brązowy lis przeskoczył leniwego psa.

Mr Eliasz Hułas’s work is a spatial object—a sculpture inspired by an element marking the space of road traffic. I think that the author’s own attitude to the matter in which he worked is important: ‘I do not like clay, it’s not the material I feel comfortable with, clay gives me sensory overload, even the mere thought of it makes my fingernails start to “itch”, I can feel every nerve ending at my fingertips.’ And yet he spent a couple of years in the Ceramics Studio and took part in ceramic open-air workshops at the porcelain factory in Ćmielów. This object was created in several approaches, after the author’s long struggle with the material and sometimes with himself. The awareness that it was a simple geometric element did not help Elias; on the contrary, the scale of the sculpture he chose marked out its path, and so did the object from which he drew inspiration. An individual way of looking at the world and the approach to living in it are inscribed in Elias’s temperament and way of being.

dr hab. Stanisław Brach,
prof. uczelni

Ur. 1997. Studia: Wydział Rzeźby ASP w Warszawie (2018–2024); Universitat Politècnica de València (2022/23; roczny wyjazd w ramach programu Erasmus+). Zajmuje się tworzeniem miękkich form przestrzennych z tkaniny, grafiką warsztatową i ceramiką artystyczną. Uczestniczka wystaw zbiorowych: *Przelot 2122*, Showroom NAP, Warszawa (2022); *Na przykład ogień*, Galeria Punkty, Warszawa (2023). Wystawy indywidualne: *Smutek był formą, a szczęście treścią*, Galeria Program, Fundacja Promocji Sztuki Współczesnej, Warszawa (2024); *Dotyk wklęsły*, Prześwit – Kolektywna Instytucja Kultury, Warszawa (2024).

Born 1997. Studies: Faculty of Sculpture of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2018–2024); Universitat Politècnica de València (2022/2023; one-year stay under the Erasmus+ programme). She specialises in the creation of soft spatial woven forms, workshop graphics and artistic ceramics. Participant of group exhibitions: *Flight 2122*, Showroom NAP, Warsaw (2022); *For Example Fire*, Punkty Gallery, Warsaw (2023). Solo exhibitions: *Sadness Was the Form, and Happiness Was the Content*, Program Gallery, Foundation for the Promotion of Modern Art, Warsaw (2024); *Concave Touch*, Prześwit—Collective Culture Institution, Warsaw (2024).

CONTACT

afrodytarekawik@gmail.com
instagram: @tarapapamango69

↘ Afrodyta w swoim mieszkaniu/pracowni na Mokotowie
Afrodyta at her place/studio in Mokotów

Dotyk wklęsły

Dyplom
Pracownia Działań
Przestrzennych

promotor:
dr hab. Romuald Woźniak,
prof. uczelni

Concave Touch

Degree Piece
Studio of Spatial Activity

supervisor:
Dr hab. Romuald
Woźniak, Assoc. Prof.

Wielokrotnie ugniatałam swój brzuch, licząc, że magicznie zniknie. Ugniatałam mimo ogromnej ilości kompleksów – bo sam dotyk skóry dawał dużą przyjemność. Miękkość rozlewająca się na boki była jedynie wizualnym problemem. Dłonie uwielbiały zwiedzać i poznawać każdą fałdę, wgłębienie czy rytm rozstępów na udach. Dopiero niedawno zdałam sobie sprawę, że była to próba zbudowania mapy mojego ciała bez zaangażowania w to działanie oczu – wzrok dręczył i oceniał zbyt surowo.

W moich pracach, nie do końca świadomie, wykorzystuję pamięć dłoni. Odczuwam dużą potrzebę odtwarzania raz za razem tego, co palce tak dobrze znają. Liczę, że w końcu i oczy docenią to, co widzą.

Dotyk wklęsły jest pretekstem do zmysłowej eksploracji rzeźby. Wszystkie obiekty zostały stworzone z myślą o obserwacji dotykiem. Niech dłonie poprowadzą, a oczy odpoczną.

Na własnej skórze

Aneks
Pracownia Ceramiki

promotor:
dr Piotr Lorek

On My Skin

Minor
Studio of Ceramics

supervisor:
Dr Piotr Lorek

I kneaded my belly many times, hoping it would magically disappear. I kneaded it in spite of enormously numerous complexes, as the mere touch of the skin gave great pleasure. The softness spilling out sideways was only a visual problem. My hands loved discovering and exploring every crease, dimple or rhythm of stretch marks on my thighs. Only recently have I realised that this was an attempt to build a map of my body without involving my eyes in this activity—they tormented and judged too harshly.

In my works, not quite consciously, I use the memory of my hands. I feel the strong need to recreate again and again what my fingers know so well. I hope that the eyes will eventually appreciate what they see, too.

Concave Touch is a pretext for the sensual exploration of the sculpture. All objects have been created with a view to observation by touch. Let the hands guide and the eyes rest.

Dotyk wklęsły
dyplom

12 elementów: tkanina
z wypełnieniem syntetycz-
nym, 40 × 20 × 20 cm

Concave Touch
degree piece

12 elements: fabric
with synthetic filling,
40 × 20 × 20 cm

Dyplomantka prowokuje do dotyku. Przygotowała obiekty, które poprzez kształt, układ, barwę, bogactwo materii zachęcają do uruchomienia poznawczej funkcji dotyku. Rzecz niełatwa, bowiem w odbiorze większości materialnych dzieł sztuki rzadko posługujemy się tym zmysłem. Czasem, np. w muzeach, gest ten jest zabroniony. Autorka chcąc uruchomić ów bardzo pierwotny zmysł, posługuje się zamierzchną już częścią zimowej garderoby kobiecej – mufką. A raczej kolekcją, czy cyklem, wielu obiektów wyraźnie nawiązujących do pierwowzoru. Różnią się one jednak od niego wyraźnie – wszystkie są w wyrażeniu ciepłych barwach, w wielu tonacjach różu. Dzięki temu są niezwykle sensualne, cielesne, przyjaźnie prowokacyjne, kliszowo kobiece. Konstrukcja pracy jest świadoma, precyzyjna i konsekwentna, jednakże, mimo tych cech, emanuje błyskotliwą formą, wielością asocjacji i przewrotnym dialogiem z designem.

Rzeźby zrealizowane w Pracowni Ceramiki pod opieką nieżyjącego już dr. Zbigniewa Lorka stanowiły punkt wyjścia do rozważań na temat własnego ciała i emocji z nim związanych. Trzy autoportrety wykonane z ceramiki w kolorach pastelowych to zatrzymane chwile z rajskiego ogrodu, utrwalone ogniem wrażenia nabyte podczas dotyku swojego ciała. Gлина dla dyplomantki staje się medium, w którym może zachować na zawsze swój ślad, to materiał jak żaden inny – utrwała nasze linie papilarne, zostawiając mapę dotyku. W ten sposób artystka budowała wizualizacje swojego ciała bez angażowania oczu, wzroku, który, jak sama mówi, ocenia zbyt surowo. „Każda z tych postaci wyraża emocjonalne stany autorki – jest zapisem jej uczuć, niepokoju, wzniosłości, radości, smutku, refleksyjności, spokoju i ciszy” – tak pisał dr Piotr Lorek w opinii promotorskiej aneksu. Artystka w teoretycznej części pracy dyplomowej w sposób szeroki, jasny i czytelny ukazuje wpływ zmysłu dotyku na otaczającą rzeczywistość, relacje i własną twórczość. Poszczególne części pracy dyplomowej scalają się w jedno, budując piękną i prawdziwą opowieść o autorce.

The graduate provokes the recipient to touch. She has prepared the objects that, due to their shape, arrangement, colour and richness of matter, encourage us to activate the cognitive function of touch. This is by no means easy, as we rarely use this sense in the reception of most material works of art. Sometimes this gesture is forbidden, e.g. in museums. In order to activate this very primal sense, the author uses an already ancient part of women’s winter clothing—a handwarmer. Or rather a collection or cycle of many objects clearly referring to the original. However, they evidently differ from it—all in distinctively warm colours, in various tones of pink. This makes them very sensual, carnal, friendly provocative and clichédly feminine. The structure of the work is deliberate, precise and consistent, but despite these qualities, it emanates a brilliant form, a multiplicity of associations and a perverse dialogue with the design.

dr hab. Romuald Woźniak,
prof. uczelni

The sculptures created in the Ceramics Studio under the supervision of the late Dr Zbigniew Lorek were the starting point for reflections on one’s own body and the emotions associated with it. Three self-portraits made of pastel-coloured ceramics are frozen moments from the Garden of Eden—impressions preserved by fire that have been acquired by touching one’s own body. For the graduate, clay becomes a medium in which she can leave her trace forever, a material like no other—it preserves our fingerprints, leaving a map of touch. In this way, the artist built visualisations of her body without engaging the eyes—as she says, sight is an excessively harsh judge. ‘Each of these figures expresses the author’s emotional states—it is a record of her feelings, anxiety, sublimity, joy, sadness, reflection, peace and silence,’ wrote Dr Piotr Lorek in his supervisor’s opinion on the minor. In the theoretical part of her degree piece, the artist shows the impact of the sense of touch on the surrounding reality, relations and her own artistic activity in a broad, clear and legible manner. Individual parts of the degree piece merge into a beautiful and true story about the author.

dr hab. Stanisław Brach,
prof. uczelni

Dotyk wklęsły
dyplom

Zjawą, fotografia drukowana
na tkaninie, 200 × 100 cm

Concave Touch
degree piece

Apparition, photograph
printed on paper,
200 × 100 cm

Na własnej skórze
aneks

1. *Czułość*, ceramika
szkliwiona, 70 × 50 × 40 cm
2. *Przyjemność*, ceramika
szkliwiona, 70 × 50 × 50 cm
3. *Senność*, ceramika szkliwiona,
100 × 50 × 40 cm

On My Skin
minor

1. *Tenderness*, glazed ceramic,
70 × 50 × 40 cm
2. *Pleasure*, glazed ceramic,
70 × 50 × 50 cm
3. *Drowsiness*, glazed ceramic,
100 × 50 × 40 cm

*Dotyk jako fundament
prawdziwego poznania*

Praca teoretyczna

promotor:
dr hab. Aleksander
Zbrzezny, prof. uczelni

*Touch as the foundation of
true cognition*

Thesis

supervisor:
Dr hab. Aleksander
Zbrzezny, Assoc. Prof.

Czy dotyk można uznać za zmysł najcenniejszy? Bez niego nie sposób przeżyć, może dawać najwięcej przyjemności, ale również bólu. Dotykając, poznajemy prawdziwą naturę rzeczy. Gdy inne zmysły zawodzą, ten jeden zawsze czeka w pogotowiu. Jest niezbędny przy budowaniu bliskich relacji. Może uspokajać i dodawać sił. Nie bez powodu skóra to największy ludzki organ. Jest granicą pomiędzy *ja* a światem zewnętrznym. Odgradza nas, broni, ale jest też zwiadowcą i świadkiem naszego życia. Jako jedyny zmysł aktywnie odczuwa. Staje się pamiętnikiem: blizny, zadrapania, rozstępy, siniaki czy malinki. [fragment pracy teoretycznej]

Can touch be regarded as the most precious sense? You cannot live without it—it can give the most pleasure but also pain. By touching, we learn about the true nature of things. When other senses fail, this one always waits in the wings. It is essential for building intimate relations. It can soothe and add strength. Not without reason, the skin is the largest human organ. It is the border between ‘I’ and the external world. It separates and defends us, but it is also the scout and witness of our life. It is the only sense that actively feels. It becomes a diary: scars, abrasions, stretch marks, bruises or love bites. [fragment of the thesis]

BIO

Ur. 1998. Studia: Wydział Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (2019–2024). Dziedziny działalności artystycznej: rzeźba, performans, scenografia. Finalistka konkursów *Routes of sculpture* (2019) oraz na projekt statuetki Marii Skłodowskiej-Curie (2020). Laureatka (z Kajetanem Karkucińskim) nagrody głównej w konkursie *Radość* przeprowadzonym przez miasto Mińsk Mazowiecki (2023).

Born 1998. Studies: Faculty of Sculpture of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2019–2024). Fields of artistic activity: sculpture, performance, set design. Finalist of competitions: *Routes of Sculpture* (2019) and for the design of Maria Skłodowska-Curie’s statuette (2020). Winner (along with Kajetan Karkuciński) of the main award in the *Joy* competition organised by the city of Mińsk Mazowiecki (2023).

CONTACT

aleksandra.szlasa.rokicka@gmail.com
instagram: @szlasa-rokicka_art

↗ Aleksandra w swoim mieszkaniu
Aleksandra in her apartment

Bierzcie i...

Dyplom
Pracownia Działań
Przestrzennych

promotor:
dr hab. Romuald Woźniak,
prof. uczelni

Take it and...

Degree Piece
Studio of Spatial Activity

supervisor:
Dr hab. Romuald Woźniak,
Assoc. Prof.

Mój dyplom to performans mówiący o świętowaniu, przekazywaniu życia, o kobiecie, jej roli w społeczeństwie, uprzedmiotowieniu i jej ciele. To wszystko pokazuję przez naczynie, którym ona się staje. Porcelanowe formy odlałam bezpośrednio z ciał osób; są one negatywowe. Ślad jest przetworzony przez porcelanę, skurczony, zmieniony. Ciało uszlachetnia porcelanę, porcelana uszlachetnia ciało.

Przedmioty odlałam w Polskich Fabrykach Porcelany „Ćmielów” i „Chodzież” S.A., co czyni je użytkowymi naczyniami. Każdy z nich jest osobną rzeźbą. Akcja performatywna skupia się na roli kobiety w społeczeństwie, opowiada o jej ciele, które nigdy, w żadnym kontekście nie pozostaje neutralne. W centrum zdarzenia jest ciało, które przygniecione słodką chałką jedynie karmi lub je, natomiast inna kobieta decyduje, kto zostanie nakarmiony, a kto nie.

Aneks do pracy dyplomowej to pozytywowe odciski i odlewy z porcelany i złota, m.in. kieliszki odlane z kobiecych piersi.

...z tego wszyscy

Aneks
Pracownia Ceramiki

promotor:
dr hab. Stanisław Brach,
prof. uczelni

...all of you

Minor
Studio of Ceramics

supervisor:
Dr hab. Stanisław Brach,
Assoc. Prof.

My degree piece is a performance about celebration, the transmission of life, the woman, her role in society, objectification and her body. I show it all through the vessel that she becomes. I cast porcelain forms directly from human bodies; they are a negative. The trace processed by the porcelain is shrunken and altered. The body ennobles the porcelain, the porcelain ennobles the body.

I cast the objects in the Polish porcelain factories Ćmielów and Chodzież S.A., which makes them functional vessels. Each of them is a separate sculpture. The performative action focuses on the woman’s role in society and tells the story of her body that never, in any context, remains neutral. In the centre of the event there is the body, which only feeds or eats when squashed with sweet challah, whereas another woman decides who will be fed and who will not.

The minor consists of positive impressions and casts of porcelain and gold, including glasses cast from women’s breasts.

Bierzcie i...
dyplom

Performans, 20-30 min

Take it and...
degree piece

Performance, 20-30 min

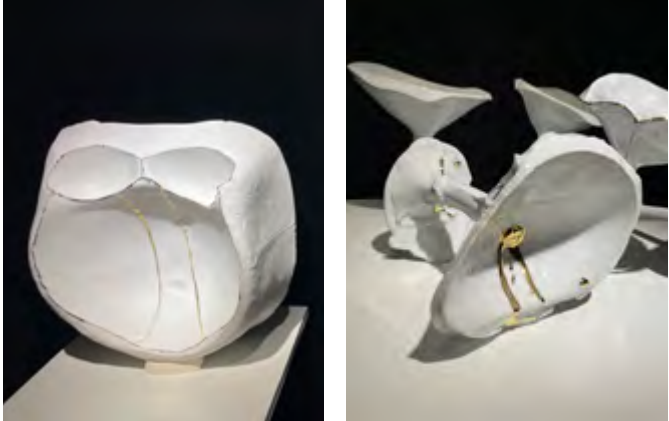
Pierwszy kształt dyplomu Aleksandry Szlasy-Rokickiej to performans. Rozbudowany przestrzennie, doskonale wykorzystujący architektoniczną komplikację obiektu, fizyczne cechy materii: od urody przedmiotów po smak użytych produktów. Uczestniczyliśmy w tym zdarzeniu w formie promenadowej zmiany miejsc dziania, doceniając przemysłane, skuteczne i atrakcyjne wizualnie zabiegi artystki. Replika tej pracy na „statycznej” wystawie jest z wielu powodów kłopotliwa, stąd autorka podjęła decyzję o stworzeniu aranżacji zbierającej „szumy, zlepy, ciągi” (za Mironem Białoszewskim) z nadzieją, że owe ślady przywołują pierwotny wzór, ale i stwarzają nowe „ciągi” znaczeń. Według mnie decyzję słuszną, choć bardziej ryzykowną niż dokumentacja filmowa.

Powstał impresyjny, poetycki komunikat o istotności materii, o umownym sensie trwałości, o zwierzęcej usilności zostawiania po sobie śladów. Wątki te sklejamy my sami i my także decydujemy o zakresie współuczestnictwa w tej rozmowie. Subtelna, ale wyrazista presja.

The first form of Aleksandra Szlasy-Rokicka’s degree piece was performance. Spatially elaborate, making excellent use of the architectural complexity of the building and the physical qualities of matter: from the beauty of the objects to the taste of the products used. We participated in this event in the form of a promenade-like change of the places of happening, appreciating the artist’s thoughtful, effective and visually appealing measures. Reproducing this work in a “static” exhibition is troublesome for many reasons, hence the author’s decision to create an arrangement that collects ‘noises, clusters, strings’ (after Miron Białoszewski) with the hope that these traces recall the original, but also create new “strings” of meanings. In my opinion, this is the right decision, even though it is more risky than film documentation.

What has emerged is an impressionistic, poetic message about the materiality of matter, about the conventional sense of permanence, about the animal urge to leave traces behind. We glue these threads together by ourselves, and we also decide to what extent we take part in this conversation. A subtle, yet distinct pressure.

dr hab. Romuald Woźniak,
prof. uczelni

...z tego wszyscy
aneks

Połączana porcelana,
60 × 50 × 40 cm, 25 × 50 cm

...all of you
minor

Gilded porcelain,
60 × 50 × 40 cm, 25 × 50 cm

Aneks pani Aleksandry Szlasy-Rokickiej wykonany w Pracowni Ceramiki to obiekty przestrzenne, rzeźby, odlewy porcelanowe, dla których modelkami były zarówno kobiety bliskie pani Oli, jak i sama dyplomantka. Tworząc z tych odlewów negatywy, stworzyła naczynia, które w sposób symboliczny i mistyczny pokazują magiczną moc kobiecego ciała i jego rolę w społeczeństwie. Porcelana w tym przypadku jest materiałem, który zatrzymuje w sobie ślad człowieka i dodatkowo uszlachetnia ideę zawartą w pracy dyplomowej. Prace te stały się pretekstem do rozważań nad postrzeganiem kobiety we współczesnym świecie. Z jednej strony pokazują piękno, wrażliwość oraz moc i możliwość przekazania życia, a z drugiej – negatywne wykorzystanie zewnętrżności w sposób przedmiotowy.

Absolwentka odpowiedzialnie i swobodnie posługuje się materiałem ceramicznym, posiada dużą wiedzę technologiczną. Przez pięć lat brała aktywny udział w działaniach Koła Naukowego „Nowa Ceramika”, uczestniczyła w plenerach w zakładzie porcelany w Ćmielowie oraz w wystawie *Dekada ognia* w Wałbrzychu w 2020 roku.

Ms Aleksandra Szlasy-Rokicka’s minor made in the Ceramics Studio comprises spatial objects, sculptures and porcelain casts, for which the models were both women close to Aleksandra and she herself. By making negatives from these casts, she has created vessels that show the magical power of the female body and its role in society in a symbolic and mystical way. Here, porcelain is the material that captures a human trace in itself and enriches the idea of the degree piece. These works became a pretext to reflect on the perception of women in the modern world. On the one hand, they show beauty, sensitivity and the power and ability to transmit life, and on the other—the negative use of externality in an object-like manner.

The graduate responsibly and freely uses the ceramic material and has a great deal of technological knowledge. For five years she took an active part in the activities of the ‘New Ceramics’ Research Group, participated in open-air events at the porcelain factory in Ćmielów, and in the *Decade of Fire* exhibition in Wałbrzych in 2020.

dr hab. Stanisław Brach,
prof. uczelni

Potrzeba mistycyzmu
człowieka na podstawie
relacji z przedmiotem.
Przykład biżuterii i naczyń

The need for spirituality in
relation to an object. The
example of jewellery and
vessels

Praca teoretyczna

Thesis

promotorka:
dr Anna Wiszniewska

supervisoress:
Dr Anna Wiszniewska

Aleksandra Szlasy-Rokicka w pracy teoretycznej *Potrzeba mistycyzmu człowieka na podstawie relacji z przedmiotem. Przykład biżuterii i naczyń* analizuje symboliczne znaczenie naczyń i biżuterii w kontekście nadawania im mocy magicznej i ich roli w rytuałach oraz codziennym życiu człowieka.

Człowiek przypisuje przedmiotom takim jak biżuteria i naczynia mistyczne właściwości, co odzwierciedla potrzebę duchowości i rytuału. Kruchość tych przedmiotów symbolizuje ludzkie życie, a wiązanie ich z wartością sakralną ma wzmacniać ich znaczenie.

Autorka opisuje w pracy przykłady naczyń i biżuterii, które miały nadaną przez człowieka moc magiczną, oraz opisuje ich funkcję na przestrzeni wieków – od prehistorii do współczesności.

In the thesis *The need for spirituality in relation to an object. The example of jewellery and vessels*, Aleksandra Szlasy-Rokicka analyses the symbolic meaning of vessels and jewellery in the context of endowing them with magical power and their role in rituals and human everyday life.

The human being attributes mystic properties to such objects as jewellery or vessels, which reflects the need for spirituality and ritual. The fragility of these objects symbolises human life, and associating them with sacred value is to enhance their significance.

The author’s thesis describes examples of vessels and jewellery that carried the magical power given by the human being and their function over the centuries—from ancient history to modernity.

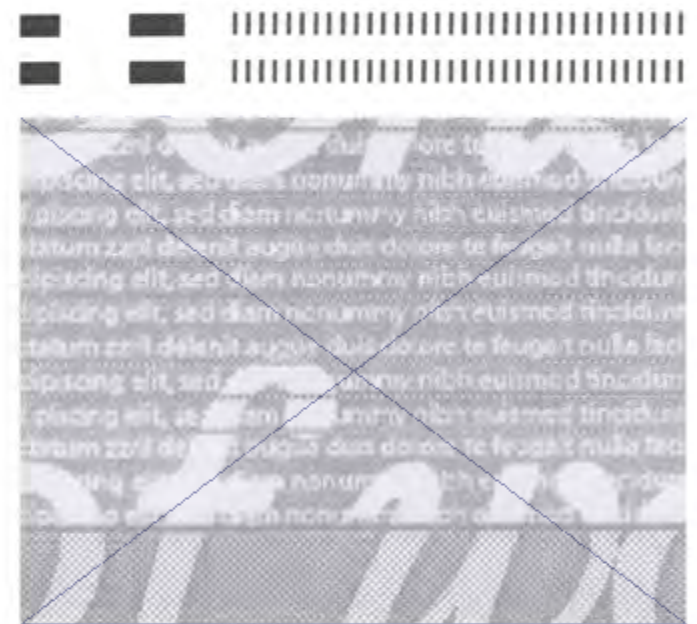

Wydział

Graphic Arts

WYDZIAŁ GRAFIKI

3000000000

WAŻNE!

FACULTY OF GRAPHIC ARTS

Ur. 1999. Studia: Wydział Grafiki ASP w Warszawie (2018–2024); LUCA School of Arts, Gandawa (2021–2022; półroczny pobyt w ramach programu Erasmus+) Specjalizuje się w ilustracji, projektowaniu graficznym i plakacie, zajmuje się także haftem i tkaniną artystyczną – porusza tematy zaangażowane społecznie, związane z mniejszościami etnicznymi, lokalnością i wielokulturowością. Prezentowała swoje plakaty na wystawach w Pradze, Budapeszcie i Xalapa-Enríquez (Meksyk) oraz na 27. i 28. Międzynarodowym Biennale Plakatu w Warszawie.

Born 1999. Studies: Faculty of Graphic Arts of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2018–2024); LUCA School of Arts, Ghent (2021–2022; six-month stay under the Erasmus+ programme). She specialises in illustration, graphic design and posters and works also in embroidery and artistic textiles, touching upon socially engaged topics related to ethnic minorities, locality and multiculturalism. She has presented her posters at exhibitions in Prague, Budapest and Xalapa-Enríquez (Mexico) and at the 27th and 28th International Poster Biennale in Warsaw.

CONTACT

malgorzataanna.cichocka@gmail.com
instagram: @malgo.rzata.cicho

↘ *Małgorzata w mieszkaniu we Florencji, w którym obecnie mieszka*
Małgorzata in the apartment in Florence where she currently lives

COTTON WARNING

Dyplom
Pracownia Projektowania
Plakatu i Grafiki
Wydawniczej

promotor:
prof. Lech Majewski

COTTON WARNING

Degree Piece
Studio of Poster and
Publishing Design

supervisor:
Prof. Lech Majewski

Punktem wyjścia mojego projektu była próba opowiedzenia o obecnej sytuacji Ujgurów w Chińskiej Republice Ludowej. Prace składające się na dyplom i na aneks powstały w odpowiedzi na fakt, iż ok. 20% światowej produkcji bawełny jest wytwarzana w wyniku niewolniczej pracy Ujgurów w chińskiej prowincji Sinciang.

Praca dyplomowa to 14 plakatów nawiązujących do powszechnego, ale niezauważalnego elementu odzieży – metek. Ich oszczędna forma i informacyjna funkcja były inspiracją do wyboru skali i środków ekspresji projektu.

Aneks to obiekty haftowane przeze mnie na typowej bawełnie podszewkowej. Trzy obrazy są graficznym przetworzeniem rzutów poziomych trzech (z kilkuset) obozów koncentracyjnych, w których więzieni są Ujgurzy. Ukazują kluczowe elementy poszczególnych obozów jak układ baraków czy dróg. Korespondują one z kubrakami – kolorowymi i atrakcyjnymi wytworami świata mody (głównego nabywcy bawełny), na których zilustrowałam wybrane legendy ujgurskie. Podszewki kubraków wykonane są z tego samego materiału co obrazy. Ponieważ wszystkie prace są w 100% bawełniane, można przyjąć, że statystyczne 20% każdej z nich pochodzi z fabryk w Sinciangu. W raporcie ONZ z 2022 r. stwierdzono, iż działania ChRL mogą być skategoryzowane jako zbrodnia przeciwko ludzkości.

COTTON WARNING

Aneks
I Pracownia Malarstwa

promotor:
prof. Paweł Nowak

COTTON WARNING

Minor
Studio of Painting No. 1

supervisor:
Prof. Paweł Nowak

The starting point for my project was an attempt to talk about the current situation of the Uyghurs in the People’s Republic of China. The works that make up the degree piece and the minor degree were created in response to the fact that approx. 20% of global cotton production is a result of the Uyghurs’ slave labour in China’s Xinjiang Province.

The degree piece consists of 14 posters referring to a common but unnoticeable element of clothing—tags. Their economical form and informative function inspired the choice of the scale and means of expression of the project.

The minor degree comprises objects embroidered by me on typical lining cotton. The three paintings are graphic transformations of floor plans of three (out of a few hundred) concentration camps where the Uyghurs are imprisoned. They show bare essentials of the camps, like the layout of the barracks and roads. They correspond with doublets—colourful and attractive products of the fashion world (the main buyer of cotton) on which I illustrated selected Uyghur legends. The linings of the doublets are made of the same material as the paintings. All works are 100% cotton, so it can be assumed that statistically 20% of each work comes from factories in Xinjiang. A 2022 UN report stated that the actions of the People’s Republic of China can be categorised as a crime against humanity.

64,, MAŁGORZATA CICHOCKA-STELMASKA

Druk na bawelnie, 4×10 cm

COTTON WARNING
dyplom

Printed on cotton, 4×10 cm

COTTON WARNING
degree piece

GRAFIKA ,,,,, GRAPHIC ARTS ,,65

Haft na bawelnie, 45×60 cm

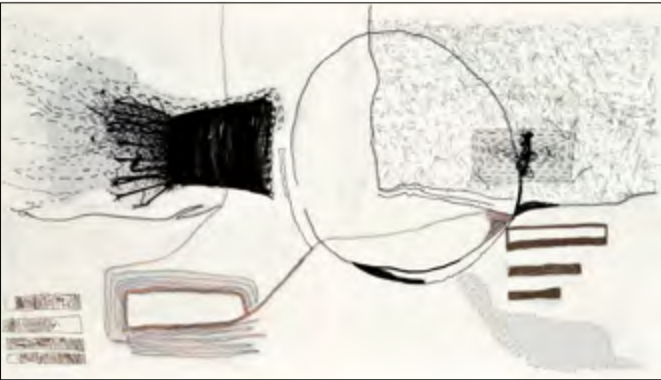
Embroidery on cotton,
45×60 cm

Praca dyplomowa Małgorzaty Cichockiej-Stelmaskiej dotyczy współczesnych naruszeń praw człowieka związanych z przymusową pracą Ujgurów, będąc wyrazem artystycznego zaangażowania w aktualny, kontrowersyjny problem społeczny. Wykorzystując formę metek ubraniowych i plakatów, autorka zwraca uwagę na problem wyzysku w przemyśle odzieżowym. Metki, symbolizujące miejsca produkcji, stają się manifestem i symbolem protestu. Projekt łączy minimalizm i ekspresję z wykorzystaniem elementów graficznych i typograficznych, w tym także fotografii Ujgurów, które odzwierciedlają dramaturgię problemu. Powiększone metki-plakaty, drukowane na płótnie, wzmacniają siłę przekazu, a małe metki stanowią element kontrastu i podkreślają subtelność komunikatu. Praca uwrażliwia na problem pracy przymusowej i łamania praw człowieka, będąc narzędziem edukacyjnym oraz artystycznym wyrazem sprzeciwu. Wyjątkowa wartość projektu leży w połączeniu sztuki z aktywizmem, skłaniając do refleksji nad etyką produkcji i odpowiedzialnością konsumentów.

Małgorzata Cichocka-Stelmaska's degree piece concerns contemporary violations of human rights related to the forced labour of the Uyghurs, being an expression of artistic engagement in the current controversial social problem. Using the form of clothes tags and posters, the author highlights the problem of exploitation in the clothing industry. Standing for places of production, tags become a manifesto and symbol of protest. The design combines minimalism and expression with the use of graphic and typographic elements, including photographs of the Uyghurs, which reflect the drama of the issue. Enlarged tag-posters printed on canvas reinforce the power of the message, and small tags provide an element of contrast and emphasise the subtlety of the message. The piece raises awareness of the issue of forced labour and human rights violations, serving as an educational tool and an artistic expression of protest. The unique value of the project lies in the combination of art and activism, prompting a reflection on the ethics of production and consumer responsibility.

prof. Lech Majewski

Aneks Małgorzaty Cichockiej-Stelmaskiej stanowi uzupełnienie głównego dyplomu, a raczej jest spójną całością – dostarcza odbiorcy informacji na temat sytuacji narodu Ujgurów. Składa się z trzech obrazów (o wymiarach: 100×200 cm i dwa 100×80 cm) oraz sześciu haftowanych kubraków. Cała praca opiera się na technice ręcznego haftu, a materiały użyte do jego wykonania to stuprocentowa bawełna. Podkreśliłbym wyjątkowo świadomy wybór techniki wykonania aneksu, adekwatny do podjętego tematu. Cały dyplom z aneksem wpisuje się w założenia sztuki krytycznej – komentuje sytuację społeczną, polityczną oraz ekonomiczną, porusza problemy dyskryminacji i unicestwienia narodu Ujgurów. Pod względem estetycznym prace pokazują wyjątkową wrażliwość artystki, są zrealizowane w sposób perfekcyjny i subtelny, co stanowi duży walor w dochodzeniu do czytelności przekazu idei. Moje gratulacje za podjęcie tematu i wspaniałą realizację.

Małgorzata Cichocka-Stelmaska's minor is a supplement to the main degree piece, or rather a coherent whole, informing the recipient about the situation of the Uyghurs. It consists of three paintings (dimensions: 100×200 cm and two 100×80 cm) and six embroidered doublets. The entire work is based on the manual embroidery technique, and the materials used for making it are 100% cotton. I would like to underscore the very conscious choice of the minor degree making technique, which is adequate to the undertaken topic. The entire degree piece with the minor degree is in line with the assumptions of critical art—it comments upon the social, political and economic situation and raises the issues of discrimination and annihilation of the Uyghur population. In terms of aesthetics, the works show the artist's outstanding sensitivity and are made in a perfect and subtle manner, which is a great advantage in pursuing the legibility of the message of the idea. My congratulations on the chosen topic and brilliant performance.

prof. Paweł Nowak

PRZESTRZEŃ PRZECHODNIA – czyli strefa tkanki łącznej

TRANSITIVE SPACE, or the connective tissue zone

Praca teoretyczna

Thesis

promotorka:
dr hab. Dorota Folga-Januszewska, prof. uczelni

supervisoress:
Dr hab. Dorota Folga-Januszewska, Assoc. Prof.

To zbiór rozważań krążących wokół pojęcia granicy i graniczności. Tytułowa przestrzeń przechodnia odnosi się do różnych kontekstów – życia człowieka, funkcjonowania cywilizacji, kultur, religii czy państw. W moim ujęciu granica nie jest tylko rozdzieleniem, jest również tkanką łączącą, której waga leży właśnie w jej istnieniu „pomiędzy” i w jej przekraczaniu. Granice to przestrzenie pełne znaczeń, a samo przekraczanie ich staje się rytuałem.

It is a set of reflections circling around the concept of border and borderness. The title term ‘transitive space’ refers to various contexts—human life, the functioning of civilisations, cultures, religion or states. In my interpretation, the border is not only separation—it is also a connective tissue whose importance lies in its existence ‘between’ and in going across it. Borders are spaces full of meanings, and the very act of crossing them becomes a ritual.

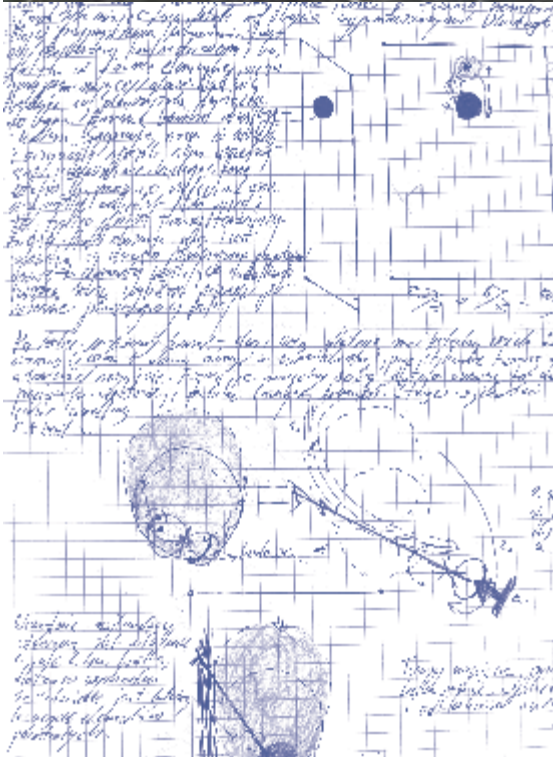
Ur. 2000. Studia: Wydział Grafiki ASP w Warszawie (2019–2024). Stypendium Rektora ASP (2022/23). Zajmuje się grafiką, rzeźbą i malarstwem. Wystawa indywidualna *Drgnięcie*, Galeria Abakus, Warszawa (2024). Uczestnik eksperymentalnej sztafety performatywnej *MSN + MPD = H2O* zorganizowanej przez Muzeum Sztuki Nowoczesnej i Międzywydziałową Pracownię Działań ASP w Warszawie, MSN, Warszawa (2023) oraz wystawy zbiorowej *Niedziela wieczór*, Galeria Przeciąg, Warszawa (2024). Laureat konkursu Generali i ASP w Warszawie *Rozwiń skrzydła z lwem* (2021). Autor oprawy graficznej European Tour Niny Anto (2022).

Born 2000. Studies: Faculty of Graphic Arts of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2019–2024). Scholarship of the Rector of the Academy of Fine Arts (2022/2023). He works in graphics, sculpture and painting. Solo exhibition: *A Twitch*, Abakus Gallery, Warsaw (2024). Participant of an experimental performative relay *MSN + MPD = H2O* organised by the Museum of Modern Art and the Interfaculty Activity Studio of the Academy of Fine Arts in Warsaw, Museum of Modern Art, Warsaw (2023) and group exhibition *Sunday Evening*, Przeciąg Gallery, Warsaw (2024). The winner of *Spread your wings with a lion*—a competition held by Generali and the Academy of Fine Arts in Warsaw (2021). Author of the graphic design of Nina Anto’s European Tour (2022).

CONTACT

jandopieraa@gmail.com
instagram: @dopek_kropek

→ Janek w pracowni Kolektrywu „Szczątki” przy ul. Kepnej w Warszawie
Janek at the „Szczątki” Collective Studio at Kepna St. in Warsaw

„Drganie” – subiektywna analiza struktury

Dyplom
Pracownia Grafiki Kon-
ceptyjnej i Intermedialnej

promotor:
prof. Andrzej Węclawski

‘Twitching’ – a subjective examination of structure

Degree Piece
Studio of Conceptual and
Intermedia Graphics

supervisor:
Prof. Andrzej Węclawski

Po co wprowadzać zasady i reguły do działania artystycznego? Dla mnie jest to sposób na urzeczywistnienie mojego *świata*. Reguły i zasady sprawiają, że staje się on bardziej namacalny/możliwy do odkrycia/możliwy do zrozumienia.

W każdej części mojej pracy dyplomowej podjąłem próbę przedstawienia mojego *świata* tak, aby także inne osoby mogły go dostrzec. Dlaczego? Uważam że szczerłość i autentyczność to podstawa prawidłowego funkcjonowania w świecie. Dzięki tym dwóm czynnikom wiem, że mogę wejść z „czymś” lub „kimś” w interakcję, w której obie strony są równe – nikt niczego nie ukrywa, nie udaje *czegoś*.

Pokazując, że moje prace nie są dziełem przypadku, nie są bezmyślnie stylizowanymi ilustracjami, nie są (tylko?) ładnym przedmiotem do przykrycia plamy na ścianie nad kanapą, podkreślam ich szczerłość, autentyczność, dynamiczność i ekspresyjność – czyli *żywość*.

Drgnięcie

Aneks
II Pracownia Malarstwa

promotor:
prof. Henryk Gostyński

A Twitch

Minor
Studio of Painting No. 2

supervisor:
Prof. Henryk Gostyński

What is the point of bringing rules and principles into artistic activities? For me, it is a way of making my *world* real. Thanks to rules and principles, it becomes more tangible/understandable/possible to discover. In each part of my degree piece, I have tried to present my *world* in such a way that others can see it too. Why?

I believe that honesty and authenticity are the basis for proper functioning in the world. Thanks to these two factors, I know that I can make an interaction with ‘something’ or ‘someone’, where both sides are equal—no one is hiding anything or pretending *something*.

By showing that my works are not a coincidence, mindlessly stylised illustrations or (just?) a pretty object to cover a stain on the wall above the sofa, I emphasise their sincerity, authenticity, dynamism and expressiveness—simply *liveliness*.

1. Olej na papierze przyklejonym na bawełnie, ~200 x 150 cm
2. Olej na papierze przyklejonym na bawełnie, ~220 x 300 cm
3. Olej na papierze przyklejonym na bawełnie, ~200 x 150 cm
4. Olej na papierze przyklejonym na bawełnie, ~250 x 150 cm
5. Olej na podłożu winylowym przyklejonym na bawełnie, ~200 x 150 cm

1. Oil on paper glued to cotton, ~200 × 150 cm
2. Oil on paper glued to cotton, ~220 × 300 cm
3. Oil on paper glued to cotton, ~200 × 150 cm
4. Oil on paper glued to cotton, ~250 × 150 cm
5. Oil on vinyl backing glued to cotton, ~200 × 150 cm

Należy bardzo mocno podkreślić, że praca dyplomowa/ aneks z malarstwa Jana Dopierały jest jednolitą, kategoryczną, dojrzałą koncepcją sztuki tego młodego artysty. Dla Dopierały *Drgnięcie* jest „...bardzo złożonym, wieloaspektowym wątkiem, którego nie da się zdefiniować tylko słowami..., jest świadectwem żywości...”. Nic dodać i nic ująć, za to warto zagłębić się w prace Jana Dopierały, ponieważ ich przekaz jest wyjątkowo czytelny i nie wymaga słownych wyjaśnień.

Chciałbym też zwrócić uwagę na wyjątkowość pana Jana Dopierały jako młodego, a zarazem bardzo świadomego, bardzo osobnego artysty (osobnego w tym najlepszym rozumieniu).

Drgnięcie jest podsumowaniem jego trzech lat studiów w mojej Pracowni Malarstwa. Jest nowatorską, przejmującą realizacją. Pokazuje ogromne możliwości Jana Dopierały, odsłania jego specyficzną wrażliwość i obsesyjną potrzebę określenia własnej formy. *Drgnięcie* to obcowanie z „czymś żywym”.

It should be strongly emphasised that Jan Dopierała's degree piece/minor in painting is a uniform, categorical and mature concept of art of this young artist. For Dopierała, *A Twitch* is '...a very complex multi-aspect motif that cannot be defined by words alone..., it is a testimony to liveliness..' Nothing to add or take away, but it is worth delving into Jan Dopierała's works, because their message is exceptionally legible and does not require verbal explanations.

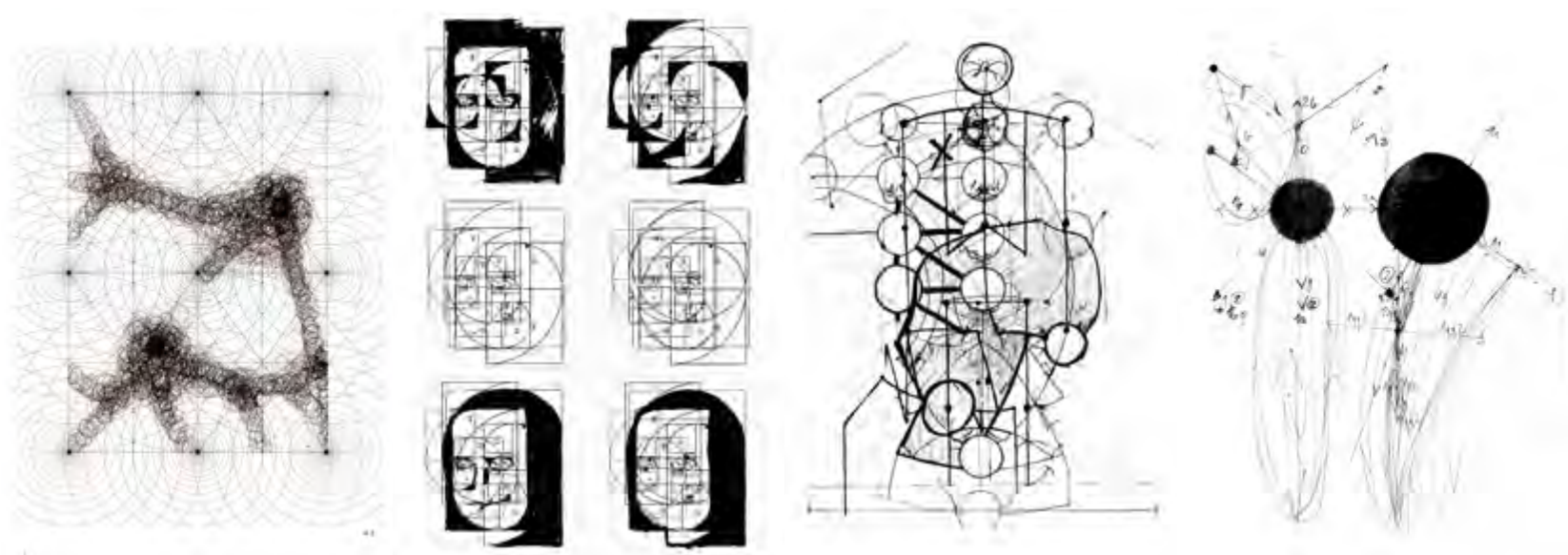
I would also like to draw attention to the uniqueness of Jan Dopierała as a young, and at the same time very conscious and very separate artist (separate in the best sense of the word).

A Twitch is the summary of his three-year studies in my Studio of Painting. It is an innovative and poignant project. It shows Jan Dopierała's huge capabilities and exposes his specific sensitivity and the obsessive need to define his own form. *A Twitch* is interacting with 'something lively'.

prof. Henryk Gostyński

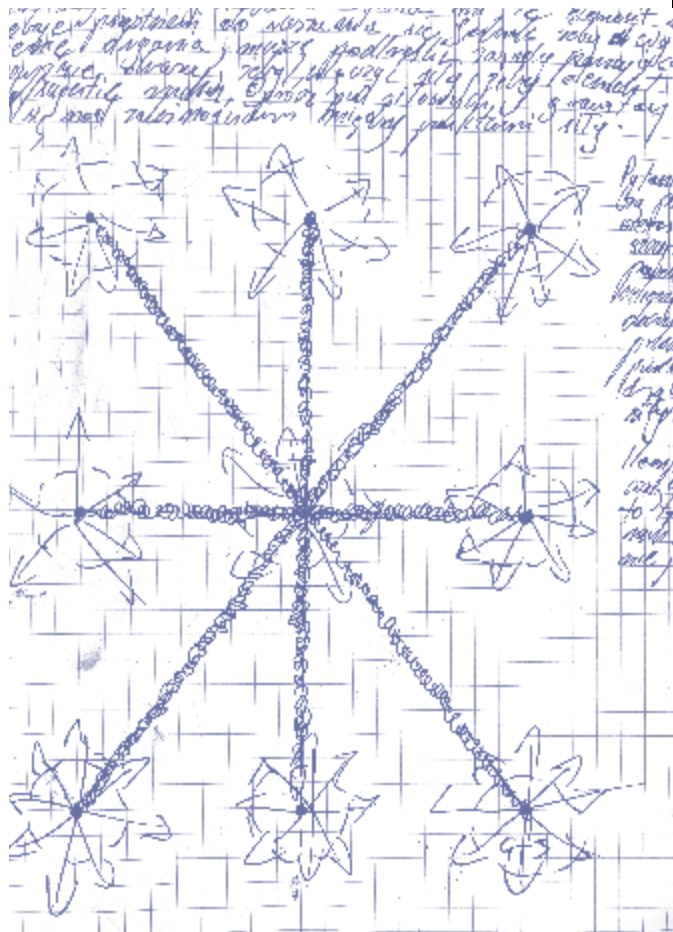
Praca dyplomowa Jana Dopierały „Drganie” – *subiektywna analiza struktury* została zaprezentowana w pracowni mieszczącej się w suterenie kamienicy na warszawskiej Pradze. Miejsce prezentacji i charakter wystawy nie były przypadkowe. Podkreślały badawczy charakter projektu oraz mocno zaakcentowaną przez autora potrzebę analizowania i badania struktury prezentowanych prac. Samoświadomość i rozważania teoretyczne znalazły odpowiednią formę w serii grafik, zestawione z pracami malarskimi stworzyły mocną, wyrazistą całość. Należy podkreślić wyjątkowy charakter realizacji. Jan Dopierała stworzył własną, oryginalną teorię widzenia i analizy obrazu. Tytułowe „drGANie” jest w istocie poszukiwaniem tego, co żywe w obrazie i co jest istotą działań w sztukach wizualnych. Gratulacje!

Jan Dopierała’s degree piece ‘*Twitching*’—*a subjective examination of structure* was presented in a studio located in the basement of a tenement house in the Warsaw district of Praga. The place of the presentation and the character of the exhibition were not accidental. They emphasised the research character of the project and the need, strongly stressed by the author, to analyse and examine the structure of presented works. Self-awareness and theoretical reflections found an appropriate form in a series of prints; when juxtaposed with painting works, they created a strong expressive whole. It is necessary to emphasise the exceptional character of the work. Jan Dopierała created his own original theory of painting perception and analysis. The title ‘twitching’ is actually a search for what is lively in the painting and what is the essence of actions in the visual arts. Congratulations!

prof. Andrzej Węclawski

„Drganie” – subiektywna
analiza struktury
dyplom

‘Twitching’ – a subjective
examination of
structure
degree piece

Czym jest drgnięcie

What Is a Twitch

Praca teoretyczna

Thesis

promotorka:
dr hab. Anna Szyjowska-
Piotrowska, prof. uczelni

supervisoreess:
Dr hab. Anna Szyjowska-
Piotrowska, Assoc. Prof.

Autor pracy koncentruje się na badaniu relacji między sztuką, emocjami i percepcją. Opisuje eksperymenty z przestrzenią, materiałami oraz strukturą obrazu, wprowadzając takie pojęcia jak ‘żywość’ i ‘drgnięcie’. Analizuje haptyczność oraz wpływ zmysłów na odbiór dzieł, podkreślając znaczenie interakcji między widzem a obiektem artystycznym. Eksploruje napięcie między formą a treścią, pokazując, jak sztuka staje się narzędziem zrozumienia siebie i otaczającego świata poprzez emocjonalne zaangażowanie i szczerość.

The author of the thesis concentrates on examining the relationship between art, emotions and perception. He describes experiments with the space, materials and structure of the painting, introducing such concepts as ‘liveliness’ and ‘twitch’. He analyses haptic perception and the impact of the senses on the reception of works of art, emphasising the importance of interaction between the viewer and the art object. He explores the tension between form and content, showing how art becomes a tool for understanding oneself and the surrounding world through emotional engagement and sincerity.

Ur. 1997. Studia: Wydział Grafiki ASP w Warszawie (2017–2024). Zajmuje się rzeźbą i grafiką. Uczestnik wystaw zbiorowych: *Randka WGW*, Galeria Turnus, Warszawa (WGW 2023); *Wilhelm Sasnal uścisnął mi dłoń*, Galeria Szaber, Kraków (2024); *Moja ulica jest w sercu miasta*, Galeria Serce Exhib., Warszawa (2024); *Gap się śmiało*, Galeria Turnus, Warszawa (2024); *All my brothers I’ve ever killed*, Galeria Jak Zapomnieć, Kraków (2024); *Blisko ciemności 2*, Pawilon Bliska 12, Warszawa (WGW 2024) i Galeria Labirynt, Lublin (2024). Wystawa indywidualna *Who’s Fall*, Galeria Na Wysokim Poziomie, Poznań (2023).

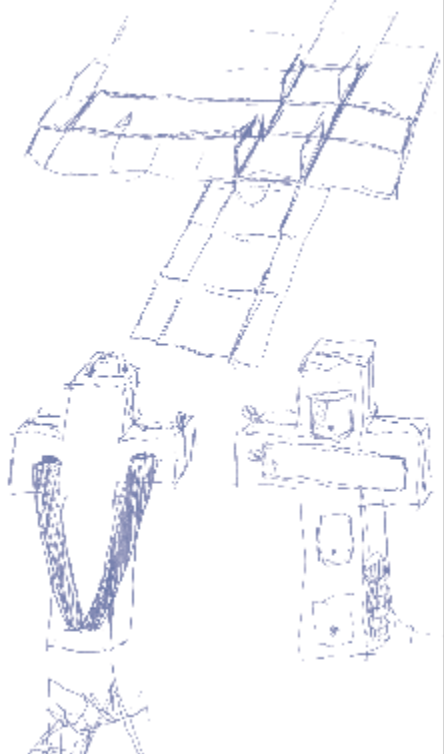
Born 1997. Studies: Faculty of Graphic Arts of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2017–2024). He works in sculpture and graphic arts. Participant of group exhibitions: *Date with WGW*, Turnus Gallery, Warsaw (WGW 2023); *Wilhelm Sasnal Shook My Hand*, Szaber Gallery, Kraków (2024); *My Street is in the Heart of the City*, Serce Exhib. Gallery, Warsaw (2024); *Stare Bold-ly*, Turnus Gallery, Warsaw (2024); *All My Brothers I’ve Ever Killed*, Jak Zapomnieć Gallery, Kraków (2024); *Close to Darkness 2*, Bliska 12 Pavilion, Warsaw (WGW 2024) and Labirynt Gallery, Lublin (2024). Solo exhibition: *Who’s Fall*, Na Wysokim Poziomie Gallery, Poznań (2023).

CONTACT

sobotkamikolaj@gmail.com
instagram: @nieeedzielka

➤ Mikołaj w swojej kawderce w Warszawie
Mikołaj in his studio apartment in Warsaw

Ciemna materia

Dyplom
Pracownia Litografii
i Publikacji Unikatowych

promotor:
prof. Błażej Ostoja Lniski

Fontanna

Dyplom
Pracownia Multimediiów

promotor:
prof. Piotr Welk

Ciemna materia, nawiązując do tekstu Gregory’ego Sholette’a *Dark matter: Art and politics in the age of enterprise culture*, opisuje świat sztuki jako kosmos, w którym widoczne są tylko „gwiazdy” – czerpiące profity wpływowe jednostki. Resztę stanowi niewidzialna „ciemna materia” – pracownicy kultury podtrzymujący cały system.

Aneks zatytułowany *Przestrzeń gładka, przestrzeń żłobiona*, a poświęcony martwej naturze analizuje i redefiniuje to pojęcie, ukazując współczesną nietrwałość, rozkład i wyjałowienie w obliczu globalnych kryzysów. Projekt tworzy wizję współczesnej martwej natury, odzwierciedlającej świat w stanie niepewności, dezintegracji i zamrożenia w chwili przed katastrofą.

Fontanna z kolei jest futurystyczno-dystopijną interpretacją tradycyjnego miejskiego obiektu. Symbolizuje degradację natury, realia katastrofy klimatycznej oraz nierówności.

Dark Matter

Degree Piece
Studio of Lithography and
Unique Publications

supervisor:
Prof. Błażej Ostoja Lniski

Fountain

Degree Piece
Studio of Multimedia

supervisor:
Prof. Piotr Welk

Referring to Gregory Sholette’s text *Dark Matter: Art and Politics in the Age of Enterprise Culture*, Dark matter describes the world of art as a cosmos in which only the ‘stars’—profiteering influential individuals—are visible. The rest is the invisible ‘dark matter’—the cultural workers who sustain the entire system.

Devoted to still life, the minor *Smooth Space, Grooved Space* analyses and redefines this concept, revealing contemporary impermanence, decay and impoverishment in the face of global crises. The design creates a vision of contemporary still life that reflects the world in a state of uncertainty, disintegration and freezing in the moment before the disaster.

Fountain is a futuristic-dystopian interpretation of a traditional urban object. It symbolises the degradation of nature, the reality of climate catastrophe and inequality.

Przestrzeń gładka,
przestrzeń żłobiona

Aneks
II Pracownia Malarstwa

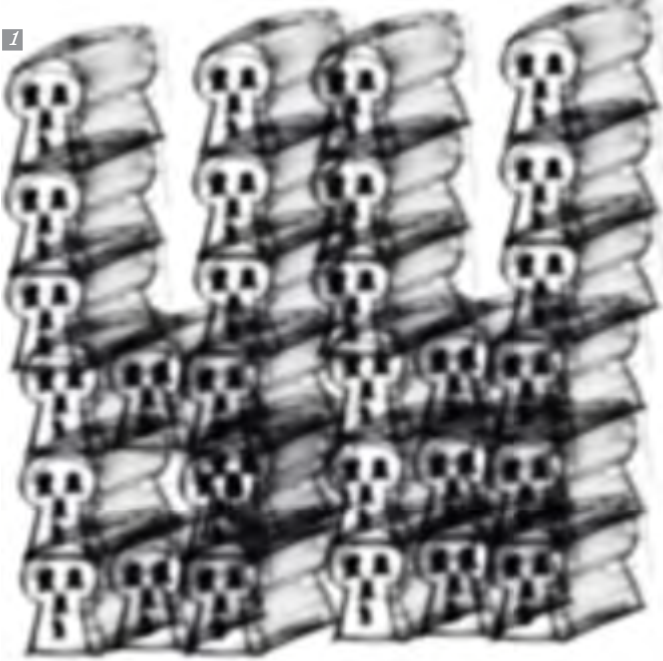
promotor:
prof. Henryk Gostyński

Smooth Space, Grooved
Space

Minor
Studio of Painting No. 2

supervisor:
Prof. Henryk Gostyński

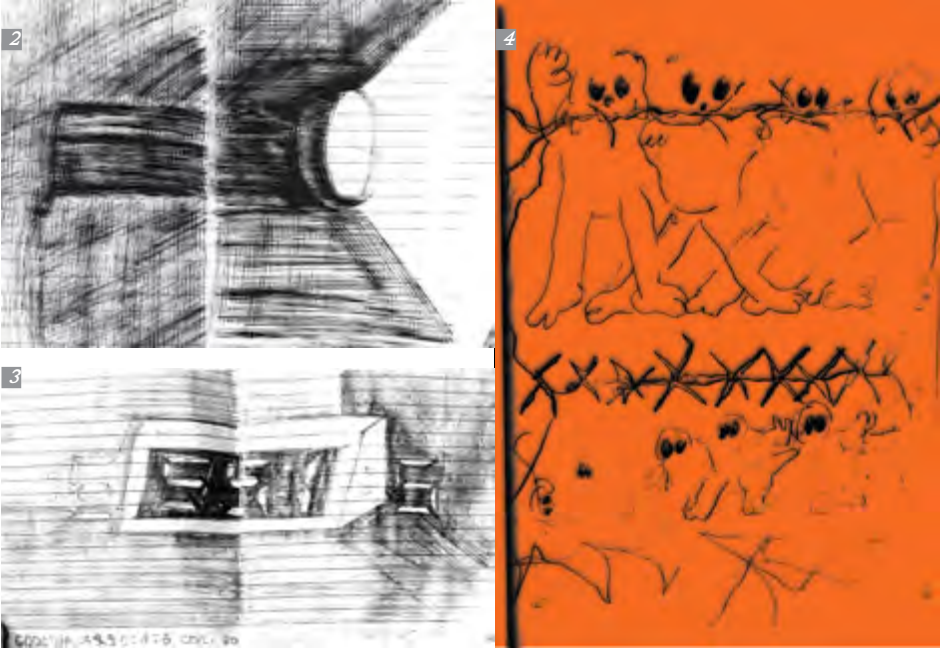

Praca Mikołaja Sobotki *Ciemna materia* nawiązuje do pojęcia wprowadzonego przez Gregory’ego Sholette’a, który użył terminu ‘ciemna materia’ jako metafory współczesnego świata sztuki. Odnosi się on do licznej grupy twórców, którzy mimo znaczącego wkładu w sztukę pozostają na marginesie i są nierozpoznawani. Sobotka w swoim projekcie dyplomowym analizuje rolę dzieła, jego funkcjonowanie w zamyśle artystycznym oraz w obiegu galeryjnym. Ciemna materia, choć niewidoczna, wywiera wpływ na otoczenie – podobnie jak twórcy, którzy mimo marginalizacji mają istotny wpływ na świat sztuki. Wybierając formę instalacji opartą na wydruku ksero, można wyczuć zarówno rozczarowanie coraz bardziej skomercjalizowanym światem sztuki, jak również próbę poszukiwania własnej drogi na wyjście z impasu. Te dążenia wyraża manifest Lee Lozano: „Nie będę nazywała siebie wyrobniczką sztuki, ale marzycielką sztuki i będę uczestniczyła tylko w totalnej rewolucji, jednocześnie osobistej i publicznej”.

Mikołaj Sobotka’s degree piece *Dark Matter* refers to a concept introduced by Gregory Sholette, who used the term ‘dark matter’ as a metaphor for the contemporary art world. It refers to a large group of artists who, despite their significant contribution to art, remain on the margins and are unrecognised. In his degree piece, Sobotka analyses the role of the work and its functioning in the artistic intention and in the gallery circuit. The dark matter, although invisible, has an impact on its surroundings—and so do the artists who, despite being marginalised, have a significant influence on the world of art. The choice of the form of installation based on a photocopy printout expresses both disillusionment with the increasingly commercialised art world and the artist’s attempt to find his own way out of the impasse. These ambitions are expressed by Lee Lozano’s manifesto: ‘I will not call myself an art worker but an art dreamer, and I will participate only in a total revolution simultaneously personal and public.’

prof. Błażej Ostoja Lniski

Ciemna materia
dyplom

1. *Untitled*, druk ksero na kalce, 207,9×210 cm
2. *Flashlight*, druk ksero na kalce, 148,5×105 cm
3. *There is no time*, druk ksero na kalce, 148,5×84 cm
4. *Dole Queues*, druk ksero na kalce, 118×84 cm

Dark Matter
degree piece

1. *Untitled*, xerox printing on tracing paper, 207,9×210 cm
2. *Flashlight*, xerox printing on tracing paper, 148,5×105 cm
3. *There is no time*, xerox printing on tracing paper, 148,5×84 cm
4. *Dole Queues*, xerox printing on tracing paper, 118×84 cm

Fontanna
dyplom

5. *Fontanna*, piach, blaszana kuweta, glina, 130×130 cm

Fountain
degree piece

5. *Fountain*, sand, tin tray, clay, 130×130 cm

6

7

8

9

10

Przestrzeń gładka, przestrzeń
żłobiona

Smooth Space, Grooved Space
minor

6. *UwU*, glina, klej do drewna, czarny sprej, korektor, 180×120 cm
  7. *Fountain*, glina, klej do drewna, 120×30×30 cm
  8. *I sacrificed myself for tiny skirts and smelly pants*, glina, klej do drewna, czarny sprej, korektor, 100×70 cm
  9. *Erotic Explorer*, glina, klej do drewna, czarny sprej, korektor, 140×90 cm
  10. *White Ribbon*, druk ksero na kalce, 60×80 cm
6. *Uwu*, clay, wood glue, black spray, correction fluid, 180×120 cm
  7. *Fountain*, clay, wood glue, 120×30×30 cm
  8. *I sacrificed myself for tiny skirts and smelly pants*, clay, wood glue, black spray, correction fluid, 100×70 cm
  9. *Erotic Explorer*, clay, wood glue, black spray, correction fluid, 140×90 cm
  10. *White Ribbon*, xerox printing on tracing paper, 60×80 cm

Fontannę Mikołaja Sobotka można interpretować na różne sposoby. Perspektywa historii sztuki przywołuje symbolikę związaną z kultem wody i nimf, źródłem życia i dobrobytu czy też późniejsze renesansowe myślenie o władzy, boskim porządku i wiecznej obfitości. Fontanna dla Duchampa stała się krytycznym i prowokacyjnym wykorzystaniem symbolu, a współczesne nawiązania pojawiają się w instalacjach Jeppego Heina i Olafura Eliassona.

Mikołaj Sobotka zbudował instalację nieco dystopijną, w której odwołuje się do przesądów, magii i pragnień, by spełniły się nasze marzenia, niestety w realiach, które przeczą takiej możliwości. Dla mnie jednym z ciekawych wątków było nawiązanie do tradycji turystycznej jako symbolu uczestnictwa, a w tym konkretnym przypadku – uczestnictwa w sztuce.

Mikołaj Sobotka's *Fountain* can be interpreted in various ways. The perspective of art history evokes symbolism associated with the cult of water and nymphs, the source of life and prosperity, or later Renaissance thought on power, divine order and eternal abundance. For Duchamp, the fountain became a critical and provocative use of the symbol, and contemporary references appear in installations by Jeppe Hein and Olafur Eliasson.

Mikołaj Sobotka has built a somewhat dystopian installation, in which he refers to superstition, magic and the desire for our dreams to come true, unfortunately in the reality that defies such a possibility. For me, one of the interesting themes was the reference to the tourist tradition as a symbol of participation—in this particular case, participation in art.

prof. Piotr Welk

Mikołaj Sobotka zrealizował w prowadzonej przeze mnie Pracowni Malarstwa aneks do dyplomu zatytułowany *Przestrzeń gładka, przestrzeń żłobiona*, nawiązujący do piosenki Anny Jantar *Nic nie może przecież wiecznie trwać* i podnoszący problemy natury egzystencjalnej takie jak degradacja, przemijanie, lęki i fobie. Co ciekawe, Mikołaj Sobotka szuka własnej formy dla współczesnej „martwej natury”, która w jego wydaniu jest uwikłana w dzisiejszy, aktualny artyście kontekst. Z jednej strony to tęsknota za „anime cat UwU girl”, z drugiej to rozpad, upadek, utrata. Artysta dotyka tego co nietrwałe, niepoprawne, marne, ohydne i zniszczone. *Czarne Słońce, Czarna materia* to melancholia. Nie można jej zabronić, nie da się jej nie rozumieć.

Mikołaj Sobotka jest bardzo ciekawym, bardzo wrażliwym artystą, zachłannym na sztukę. Jest odważny, bezkompromisowy i nie boi się ryzyka, tego artystycznego. Jego propozycja martwej natury jest wyjątkowa i godna polecenia.

Mikołaj Sobotka completed a minor entitled *Smooth Space, Grooved Space* at the Studio of Painting I run. The title refers to Anna Jantar’s song *Nic nie może przecież wiecznie trwać* [Nothing Can Last Forever] and addresses such existential issues as degradation, transience, fears and phobias. Interestingly, Mikołaj Sobotka seeks his own form for the contemporary ‘still life’, which is entangled in today’s context relevant to the artist in his work. On the one hand, it is longing for ‘anime cat UwU girl’; on the other hand, it is disintegration, collapse and loss. The artist touches on what is impermanent, incorrigible, miserable, hideous and destroyed. *Black Sun, Black Matter* is melancholy. It cannot be forbidden, and there is no way you would not understand it.

Mikołaj Sobotka is a very interesting and very sensitive artist, greedy for art. He is brave, uncompromising and not afraid of risk, including artistic risk. His still life proposal is exceptional and worthy of recommendation.

prof. Henryk Gostyński

Dlaczego artyści odchodzą z pola sztuki? – analiza problemów występujących w polu sztuki i praktyk odchodzenia

Praca teoretyczna

promotor:
dr Jakub Szreder

Praca teoretyczna zatytułowana *Dlaczego artyści odchodzą z pola sztuki? – analiza problemów występujących w polu sztuki i praktyk odchodzenia* dotyczy analizy pola sztuki i problemów w nim występujących. Na podstawie zjawiska, jakim jest strajk artystyczny, zarysowuję i opisuję kłopoty, z którymi borykają się współcześni artyści.

Why do artists leave the field of art? – an analysis of issues encountered in the field of art and the practices of leaving

Thesis

supervisor:
dr Jakub Szreder

The thesis entitled *Why do artists leave the field of art?—an analysis of issues encountered in the field of art and the practices of leaving* deals with an analysis of the field of art and issues encountered in it. Referring to the phenomenon of the Art Strike, I outline and describe the problems which modern artists struggle with.

Ciemna materia
dyplom

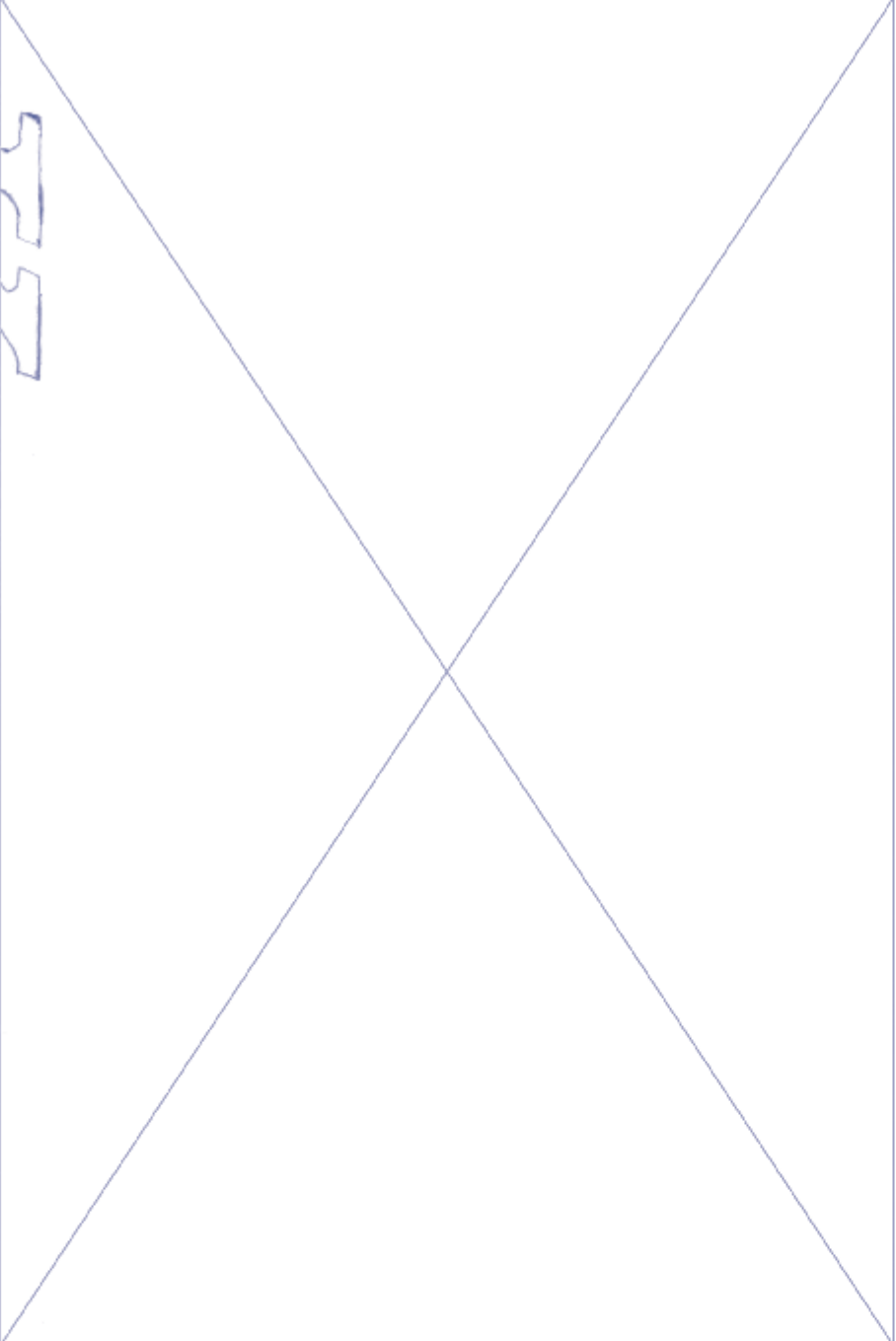
Value in My Wallet, druk
ksero na kalce, 30×20 cm

Dark Matter
degree piece

Value in My Vallet, xerox
printing on tracing paper,
30×20 cm

Conservation
and restoration
theory of works
of art

FACULTY
OF CONSERVATION
AND RESOTORATION
OF WORKS OF ART

Konserwacja
i restauracja
dzieł sztuki

WYDZIAŁ KONSERWACJI
I RESTAURACJI
DZIEŁ SZTUKI

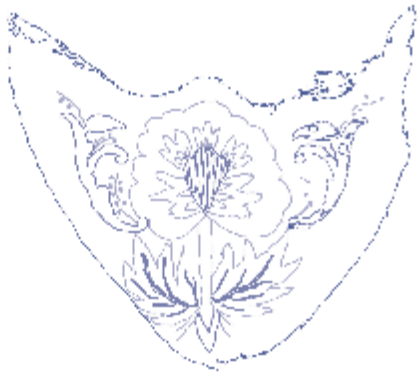
Ur. 1998. Studia: WKiRDS ASP w Warszawie (2017–2024). Zajmuje się konserwacją tkanin zabytkowych i tkaniną artystyczną. W trakcie studiów uczestniczyła m.in. w projekcie *Gdański skarb średniowiecznej paramentyki* (2019) i w rekonstrukcji dekoracji Sali Tronowej Zamku Królewskiego w Warszawie (2022). Praca: haft-ciarka (rekonstrukcja i haft artystyczny sukni haute-couture) w Atelier Saint Honoré w Warszawie (2021–2024); assistant conservator w The Met w Nowym Jorku (od 2025). Uczestniczyła w międzynarodowej konferencji naukowej *Shoes and clothing in history* (Zlin, 2024).

Born 1998. Studies: Faculty of Conservation and Restoration of Works of Art of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2017–2024). She works in the conservation of historic textiles and artistic textiles. During her studies, she participated, among others, in the project *The Gdańsk Treasure of Medieval Paraments* (2019) and in the reconstruction of the decoration of the Throne Room of the Royal Castle in Warsaw (2022). Work: embroiderer (restoration and artistic embroidery of an haute-couture dress) at the Atelier Saint Honoré in Warsaw (2021–2024); assistant conservator at The Met in New York (since 2025). She participated in the international scientific conference *Shoes and Clothing in History* (Zlin, 2024).

CONTACT

zosiakanclerz@gmail.com

➤ *Zofia w Metropolitan Museum of Art w Nowym Jorku, gdzie obecnie pracuje*
➤ *Zofia at The Metropolitan Museum of Art in New York, where she currently works*

Zagadnienia konserwacji XVIII-wiecznego obuwia wykonanego ze zróżnicowanych materiałów, na przykładzie pantofla damskiego z Muzeum Narodowego w Warszawie o nr inv. SZT.756.MNW

Issues of conservation of 18th-century footwear made of various materials, based on the example of a women's slipper from the National Museum in Warsaw inv. no. SZT.756.MNW

Dyplom Pracownia Konserwacji i Restauracji Tkanin Zabytkowych

Degree Piece Studio of Conservation and Restoration of Textiles

promotorka: dr hab. Monika Stachurska

supervisoress: Dr hab. Monika Stachurska

Katedra Konserwacji i Restauracji Starych Druków i Grafiki

Chair of Conservation and Restoration of Old Prints and Graphic Arts

promotorka pomocnicza: dr hab. Izabela Zająć, prof. uczelni

assistant supervisoress: Dr hab. Izabela Zająć, Assoc. Prof.

Konserwacja pantofla, obiektu interdyscyplinarnego, była niezwykle skomplikowanym procesem. Wyzwania dotyczyły pracy na niezdemontowanym obiekcie oraz jego technologii. Badania historyczne, mikrochemiczne i technologiczne pozwoliły precyzyjnie określić datowanie i metody konserwacji. W wyniku prac udało się przywrócić pierwotny kształt pantofla, oczyszczając elementy tekstylne i skórzanę, oraz zrekonstruować hafty, wyściółkę i pokrycie pięty. Dzięki temu pantofel zyskał lepszą wartość ekspozycyjną, zachowując oryginalny charakter.

W aneksie artystycznym, inspirowanym roślinnością z różnych stref klimatycznych, zostały użyte plastikowe rośliny z cmentarnych śmietników w celu pokazania hipokryzji ludzi, którzy sztucznymi kwiatami niszczą prawdziwą naturę.

Aneks Pracownia Tkaniny Artystycznej, Wydział Malarstwa

Minor Studio of Artistic Textiles, Faculty of Painting

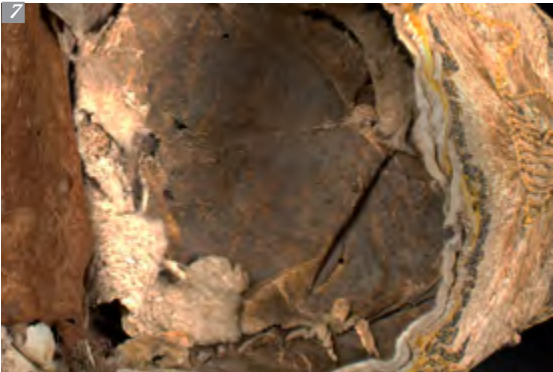
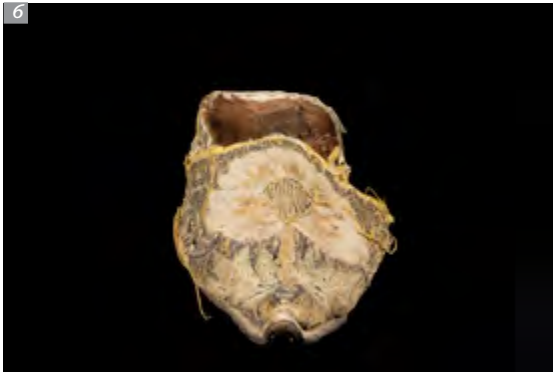
promotorka: dr Elwira Sztetner, prof. uczelni

supervisoress: Dr Elwira Sztetner, Assoc. Prof.

The conservation of the slipper—an interdisciplinary object—was an extremely complex process. The challenges included working on the undismantled object and its technology. The precise identification of dating and conservation methods was possible due to historical, microchemical and technological examinations. The work resulted in restoring the original shape of the slipper by cleaning its textile and leather elements and in reconstructing the embroidery, lining and heel covering. This gave the slipper a better display value while preserving its original character.

In the minor inspired by flora from various climatic zones, plastic plants from cemetery rubbish dumps were used for showing the hypocrisy of people who destroy real nature with artificial flowers.

Zagadnienia konserwacji XVIII-wiecznego obuwia wykonanego ze zróżnicowanych materiałów, na przykładzie pantofla damskiego z Muzeum Narodowego w Warszawie o nr inw. SZT.756.MNW

Issues of conservation of 18th-century footwear made of various materials, based on the example of a women's slipper from the National Museum in Warsaw, inv. no. SZT.756.MNW

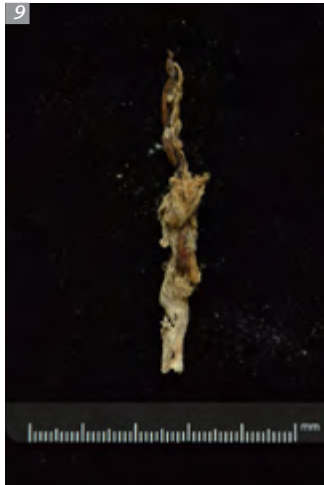
dypłom

degree piece

1. Pantofel damski, XVIII w., Polska (?), lewy bok, przed konserwacją
2. Pantofel damski, XVIII w., Polska (?), obcas, widok 3/4, prawy bok, przed konserwacją
3. Pantofel damski, XVIII w., Polska (?), obcas, przed konserwacją
4. Pantofel damski, XVIII w., Polska (?), podeszwa, przed konserwacją
5. Pantofel damski, XVIII w., Polska (?), prawy bok, przed konserwacją
6. Pantofel damski, XVIII w., Polska (?), przód/przyszwą, przed konserwacją
7. Pantofel damski, XVIII w., Polska (?), fragment skórzaney wyściółki, stan przed konserwacją
8. Pantofel damski, XVIII w., Polska (?), lewy bok, widok 3/4, przed konserwacją

1. Ladies' slipper, 18th century, Poland (?), left side, before conservation
2. Ladies' slipper, 18th century, Poland (?), heel, 3/4 view, right side, before conservation
3. Ladies' slipper, 18th century, Poland (?), heel, before conservation
4. Ladies' slipper, 18th century, Poland (?), sole, before conservation
5. Ladies' slipper, 18th century, Poland (?), right side, before conservation
6. Ladies' slipper, 18th century, Poland (?), front/upper, before conservation
7. Ladies' slipper, 18th century, Poland (?), fragment of leather lining, before conservation
8. Ladies' slipper, 18th century, Poland (?), left side, 3/4 view, before conservation

Zagadnienia konserwacji
XVIII-wiecznego obuwia wy-
konanego ze zróżnicowanych
materiałów, na przykładzie
pantofla damskiego
z Muzeum Narodowego
w Warszawie o nr inv.
SZT.756.MNW

Issues of conservation of
18th-century footwear made
of various materials, based
on the example of a women's
slipper from the National
Museum in Warsaw, inv. no.
SZT.756.MNW

dypłom

degree piece

1. Pantofel damski, XVIII w., Polska (?), obcas, stan po konserwacji
  2. Pantofel damski, XVIII w., Polska (?), obcas, lewy bok, widok 3/4, stan po konserwacji
  3. Pantofel damski, XVIII w., Polska (?), widok od góry, widoczna rekonstrukcja wyściółki i pokrycia pięty, stan po konserwacji
  4. Pantofel damski, XVIII w., Polska (?), prawy bok, widok 3/4, widoczna rekonstrukcja haftu i lamówki, stan po konserwacji
  5. Pantofel damski, XVIII w., Polska (?), przód/przyszwą, stan po konserwacji
  6. Pantofel damski, XVIII w., Polska (?), podeszwa, stan po konserwacji
  7. Odłączony w trakcie prac fragment drewna z sygnaturą *Z. Gloger*
  8. Odłączone w trakcie prac fragmenty oryginalnej lamówki
  9. Fragment oryginalnych skór - wyściółka i pod-podeszwa z pozostałościami oryginalnych szwów
  10. Pantofel damski, XVIII w., Polska (?), lewy bok, widok 3/4, stan po konserwacji
1. Ladies' slipper, 18th century, Poland (?), heel, condition after conservation
  2. Ladies' slipper, 18th century, Poland (?), heel, left side, 3/4 view, condition after conservation
  3. Ladies' slipper, 18th century, Poland (?), top view, visible reconstruction of the lining and heel covering, condition after conservation
  4. Ladies' slipper, 18th century, Poland (?), right side, 3/4 view, visible reconstruction of the embroidery and piping, condition after conservation
  5. Ladies' slipper, 18th century, Poland (?), front/upper, condition after conservation
  6. Ladies' slipper, 18th century, Poland (?), sole, condition after conservation
  7. Fragment of original leather-lining and insole with remains of original seams
  8. A piece of wood with the *Z. Gloger* signature separated during work
  9. Fragments of original piping detached during work
  10. Ladies' slipper, 18th century, Poland (?), left side, 3/4 view, condition after conservation

Ogród
aneks

Aplikacje, elementy tkane,
haft; sztuczne kwiaty, len,
wełna; 230 × 154 cm

Garden
minor

Appliques, woven elements,
embroidery, artificial
flowers, linen, wool,
230 × 154 cm

Przedmiotem części praktycznej pracy magisterskiej była konserwacja-restauracja unikatowego damskiego pantofla z początku XVIII wieku, ze zbiorów Muzeum Narodowego w Warszawie, należącego historycznie do kolekcji Zygmunta Glogera. Elementy tekstylne stanowią tylko część pantofla, głównie dekoracyjną. Po-deszwy i wyściółkę wykonano z trzech rodzajów skór, w konstrukcji znajdowały się również papier i drewno. Złożoność budowy pantofla wymagała nawiązania współpracy pomiędzy katedrami na WKiRDS i realizacji pracy przy współudziale promotora pomocniczego – dr hab. Izabeli Zająć, prof. uczelni.

Historyczne obuwie stanowi dużą rzadkość w zbiorach muzealnych. Pantofel ze zbiorów MNW to wyjątkowo piękny, rzadki i ciekawy obiekt o dużym potencjale dydaktycznym, ale jednocześnie bardzo trudny i skomplikowany ze względu na różnorodność materiałów i złożoność występujących w nim problemów konserwatorskich. Myślę, że możliwość pracy przy takim zabytku dała Zofii Kanclerz szansę istotnego poszerzenia Jej wiedzy i rozwinięcia posiadanych umiejętności. Zrealizowane dzieło jest Jej „wizytówką”, która, mam nadzieję, okaże się pomocna w urzeczywistnianiu dalszych planów zawodowych.

The subject-matter of the practical part of the master’s thesis was the conservation-restoration of a unique woman’s slipper from the early 18th century from the collection of the National Museum in Warsaw, historically belonging to Zygmunt Gloger’s collection. The textile elements are only part of the slipper—mainly a decorative one. The soles and lining were made from three types of leather, and the construction included also paper and wood. The complexity of the slipper structure made it necessary to establish co-operation between the chairs at the Faculty of Conservation and Restoration of Works of Art and the completion of the degree piece with the participation of an assistant supervisor—Dr hab. Izabela Zająć, Associate Professor.

Historical footwear is a great rarity in museum collections. The slipper from the collection of the National Museum in Warsaw is an exceptionally beautiful, rare and interesting object with great didactic potential, but at the same time it is very difficult and complicated due to the variety of materials and the complexity of the conservation issues involved. I think that the opportunity to work on such a historic piece gave Zofia Kanclerz a chance to significantly expand her knowledge and develop her skills. The completed work is Zofia’s “calling card”, which I hope will prove useful in the pursuit of her further professional plans.

dr hab. Monika Stachurska

Autorka wykonała swoją pracę ze starych, sztucznych kwiatów. Używając pospolitego materiału, stworzyła kompozycję, w której spotykają się imitacje kwiatów niewystępujących obok siebie w naturze – choćby z oczywistych powodów oddalenia geograficznego i różnych okresów kwitnienia.

Plastikowe rośliny, tak jak ich żywe pierwowzory, pochodzą z daleka. Przybyły z miejsca, gdzie siła robocza jest tania. Zostały sprzedane po cenie wielokrotnie przekraczającej koszty produkcji, by chwilę później stać się odpadem o niewyobrażalnie długim czasie rozkładu.

Zaaranżowany z nich *Ogród* jest atrakcyjny wizualnie i ostentacyjnie tandetny. Uwodzi bazarowym pięknem, jednocześnie ironicznie komentując nasze uwikłanie w bezsensowną konsumpcję, której efektem są góry śmieci gdzieś na drugim końcu świata. Praca ta wpisuje się w nurt sztuki o tematyce ekologicznej i społecznej. Przetwarzając plastikowe odpady, artystka krytykuje bezrefleksyjną konsumpcję, której konsekwencje są nam wszystkim doskonale znane.

The author made her work from old, artificial flowers. Using a common material, she created a composition juxtaposing imitations of flowers that do not occur next to each other in nature—if only for the obvious reasons of geographical distance and different flowering times. The plastic plants, like their living prototypes, come from afar. They arrived from a place where labour is cheap. They were sold at a price many times greater than the cost of production, only to become a waste with an unimaginably long decomposition time a short while later.

The Garden arranged from them is visually attractive and ostentatiously tacky. It seduces the recipient with its bazaar beauty, while ironically commenting on our entanglement in senseless consumption, which results in heaps of rubbish somewhere on the other side of the world. The work fits into the art trend with ecological and social themes. By recycling plastic waste, the artist criticises thoughtless consumption, the consequences of which are well known to us all.

dr Elwira Sztetner,
prof. uczelni

Damskie obuwie bławatne
w XVIII-wiecznej Polsce

Women’s textile shoes in
18th century Poland

Praca teoretyczna

Thesis

promotorka:
dr Anna Straszewska

supervisoress:
Dr Anna Straszewska

W XVIII wieku obuwie skórzane i tekstylne obejmowało m.in. trzewiki i mulety. Produkcja obuwia była głównie ręczna, realizowana w warsztatach rzemieślniczych, choć w Europie Zachodniej zaczynała się industrializacja. W Rzeczypospolitej dominowały cechy szewców, a największe warsztaty znajdowały się w Warszawie. Proces wytwarzania obuwia tekstylnego został opisany w sześciu etapach opartych na zachowanych źródłach. Przeanalizowano także kroje obuwia z trzech okresów XVIII wieku oraz techniki dekoracji takie jak klamry, tasiemki, metalowe pasmanterie i hafty.

In the 18th century, leather and textile footwear included such items as boots and mules. Footwear production was mainly manual and took place in craft workshops, although industrialisation was beginning in Western Europe. In the Polish-Lithuanian Commonwealth, shoemakers’ guilds prevailed, with the largest workshops located in Warsaw. The process of making textile footwear is described in six stages based on the surviving sources. Shoe cuts from three periods of the 18th century and decoration techniques (buckles, ribbons, metal haberdashery, embroidery, etc.) have also been analysed.

Ur. 1994. Studia: Wydział Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (2013–2024). Zajmuje się konserwacją rzeźby i elementów architektury, głównie koncentruje się na konserwacji ceramiki. Uczestniczyła w pracach konserwatorskich w kraju i za granicą.

Born 1994. Studies: Faculty of Conservation and Restoration of Works of Art of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2013–2024). She works in the conservation of sculpture and architectural elements, mainly focusing on the conservation of ceramics. She has participated in conservation works in Poland and abroad.

CONTACT

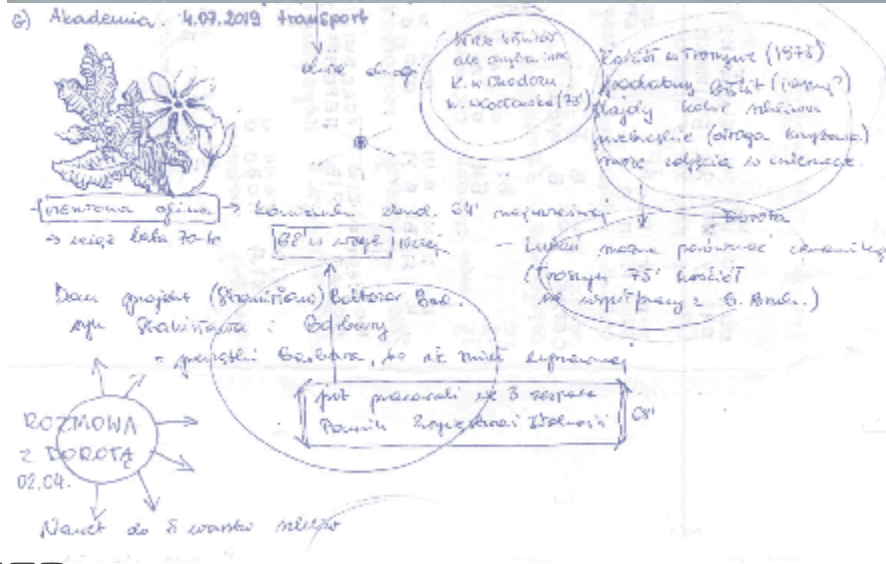
magdalena.szmagier@gmail.com

92,,

MAGDALENA SZMAGIER

Pracownia Konserwacji i Restauracji Ceramiki na Wybrzeżu Kościuszkowskim w Warszawie, w której Magdalena robiła dyplom, a konkretnie – szafka z materiałami artysty
The Studio of Conservation and Restoration of Ceramics in Wybrzeże Kościuszkowskie, Warsaw, where Magdalena did her degree, and specifically, the cabinet with the artist's materials

*Problematyka konserwa-
torska płaskorzeźby
z przedstawieniem ptaka
z ceramicznej dekoracji
ściany basenu przy ul.
Spartańskiej w Warszawie*

Dyplom Pracownia Konserwacji i Restauracji Ceramiki

promotor:
prof. Jacek Martusewicz

Conservation issues of the bas-relief with the representation of a bird from the ceramic decoration of the wall of the swimming pool at Spartańska St. in Warsaw

Degree Piece Studio of Conservation and Restoration of Ceramics

supervisor:
Prof. Jacek Martusewicz

Przez ponad 30 lat płaskorzeźba autorstwa rodziny Grześkiewiczów była ozdobą funkcjonującego basenu. Podczas jego rozbioru została silnie uszkodzona i do pracowni konserwatorskiej trafiła prawie w dwustu kawałkach. Największe z nich zostały zdjęte wraz ze ścianą. Pracę zaczęłam od usunięcia ponad 160 kg cementu i cegieł. Dopasowałam i skleіłam zachowane fragmenty oryginału, a brakujące części odtworzyłam w materiałach imitujących ceramikę i barwne szkliwo. Przywróciło to pierwotny wygląd obiektu. Zamontowana we wnętrzu płaskorzeźby konstrukcja poszerza jej mobilność, umożliwia wystawienie i zaistnienie na nowo w przestrzeni publicznej.

Praca nad aneksem dała mi sposobność lepszego zrozumienia procesów technologicznych związanych z tworzeniem ceramiki, jej potencjałem i ograniczeniami.

KONSERWACJA I RESTAURACJA DZIEŁ SZTUKI

Maski

Aneks

Pracownia Rysunku i Form Monumentalnych

promotor:
dr hab. Grzegorz Stachan-
czyk, prof. uczelni

Masks

Minor Studio of Drawing and Monumental Forms

supervisor:
Dr hab. Grzegorz Stachan-
czyk, Assoc. Prof.

For more than 30 years, the bas-relief by the Grześkiewicz family adorned a functioning swimming pool. During the demolition of the pool, it was heavily damaged and submitted in almost two hundred pieces to the conservation studio. The largest of these had been removed along with the wall. I started my work by removing more than 160 kg of cement and bricks. I matched and glued the surviving fragments of the original and reconstructed the missing parts in materials imitating ceramics and coloured enamel. This restored the original appearance of the object. The structure fitted inside the bas-relief expands its mobility, exhibition possibilities and reappearance in public space.

Working on the minor gave me the opportunity to better understand technological processes involved in creating ceramic items, their potential and limitations.

CONSERVATION AND RESTORATION OF WORKS OF ART

Ta praca konserwatorska i restauratorska nie powstałaby, gdyby nie znajomość, a może wręcz przyjaźń, dwóch studentek, które poznały się na zajęciach w Pracowni Konserwacji i Restauracji Ceramiki – Magdaleny Szmagier i Doroty Grześkiewicz, córki Piotra Grześkiewicza i wnuczki Heleny i Lecha Grześkiewiczów. Artyści ci wykonali ok. 1970 roku ceramiczną płaskorzeźbę z przedstawieniem ptaka, zdobiącą ścianę basenu szpitala reumatologicznego przy ul. Spartańskiej w Warszawie. Po zburzeniu basenu znalazła ona schronienie, będąc już destruktem, w garażu dawnego domu swoich autorów, w Łomiankach. Magdalena Szmagier potrafiła w wyrwanym razem z kawałkiem ściany fragmencie kompozycji odnaleźć ślady dawnej świetności i charakteru tej płaskorzeźby. Olbrzymi nakład pracy i plastyczna wrażliwość magistrantki pozwoliły ponownie zaistnieć temu dziełu.

Płaskorzeźba *Ptak* była prezentowana na wystawie *Sztuka na zawsze...?* podsumowującej 75-lecie Wydziału Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki ASP w Warszawie.

This conservation and restoration piece would not have come into being if it had not been for the acquaintance, or perhaps even friendship, of two students who had met during classes at the Studio of Conservation and Restoration of Ceramics—Magdalena Szmagier and Dorota Grześkiewicz, daughter of Piotr Grześkiewicz and granddaughter of Helena and Lech Grześkiewicz. Around 1970, these artists made a ceramic bas-relief depicting a bird, which decorated the wall of the swimming pool of the rheumatological hospital at Spartańska Street in Warsaw. After the demolition of the pool, it found shelter, already as a destroyed item, in the garage of its authors’ former house in Łomianki. Magdalena Szmagier was able to find traces of the former glory and character of this bas-relief in the fragment of the composition torn out together with a piece of the wall. Thanks to the enormous amount of work and artistic sensitivity of the graduate student, this work of art regained a second life.

The bas-relief Bird was presented at the *Art Forever...?* exhibition summarising the 75th anniversary of the Faculty of Conservation and Restoration of Works of Art of the Academy of Fine Arts in Warsaw.

prof. Jacek Martusewicz

Problematyka konserwatorska płaskorzeźby z przedstawieniem ptaka z ceramicznej dekoracji ściany basenu przy ul. Spartańskiej w Warszawie

1. Płaskorzeźba ceramiczna z przedstawieniem ptaka, Helena i Lech Grześkiewiczowie, Piotr Grześkiewicz, ok. 1970, stan zachowania po konserwacji, widok od strony lica
2. Płaskorzeźba ceramiczna z przedstawieniem ptaka, Helena i Lech Grześkiewiczowie, Piotr Grześkiewicz, ok. 1970, stan zachowania przed konserwacją, widok od strony lica
3. Płaskorzeźba ceramiczna z przedstawieniem ptaka, Helena i Lech Grześkiewiczowie, Piotr Grześkiewicz, ok. 1970, stan zachowania przed konserwacją, widok od strony górnej krawędzi

Conservation issues of the bas-relief with the representation of a bird from the ceramic decoration of the wall of the swimming pool at Spartańska St. in Warsaw

1. Ceramic bas-relief depicting a bird; Helena and Lech Grześkiewicz, Piotr Grześkiewicz; ca. 1970. State of preservation after conservation. View from the front
2. Ceramic bas-relief depicting a bird; Helena and Lech Grześkiewicz, Piotr Grześkiewicz; ca. 1970. State of preservation before conservation. View from the front
3. Ceramic bas-relief depicting a bird; Helena and Lech Grześkiewicz, Piotr Grześkiewicz; ca. 1970. State of preservation before conservation. View from the upper edge

Maski
aneks

1. Gibbon czarnoręki, maska ceramiczna, anobowana, szkliwiona, 13×12 cm
2. Makak królewski, maska ceramiczna, anobowana, szkliwiona, 16×12,5 cm
3. Kapucynka właściwa, maska ceramiczna, anobowana, szkliwiona, 12×11,5 cm
4. Szympanś, maska ceramiczna, anobowana, szkliwiona, 15,5×12,5 cm
5. Makak japoński, maska ceramiczna, anobowana, szkliwiona, 16×12 cm
6. Makak orientalny, maska ceramiczna, anobowana, szkliwiona, 18×14 cm

Masks
minor

1. Black-handed gibbon, ceramic mask, anobated, glazed, 13×12 cm
2. Rhinoceros macaque, ceramic mask, anobated, glazed, 16×12.5 cm
3. Capuchin monkey, ceramic mask, anobated, glazed, 12×11.5 cm
4. Chimpanzee, ceramic mask, anobated, glazed, 15.5×12.5 cm
5. Japanese macaque, ceramic mask, anobated, glazed, 16×12 cm
6. Oriental macaque, ceramic mask, anobated, glazed, 18×14 cm

Spójrz, jakie piękne przedmioty. Z czym ci się kojarzą? – śmiało. Są po prostu przeurocze i piękne, jak przyciski do papieru w kształcie małych masek. Nie bój się tych dwóch słów, a jeśli jeszcze wątpisz, sięgnij do tekstu Susan Sontag *Przeciw interpretacji* i zapamiętaj szczególnie ten oto fragment: „Nasze zadanie wcale nie polega na tym, by odnaleźć w dziele sztuki jak najwięcej treści, ani na tym, by wycisnąć z niego więcej treści, niż ono w sobie ma. Musimy odsunąć treść na bok, aby w ogóle być w stanie zobaczyć dzieło” (książka *Przeciw interpretacji i inne eseje*, Kraków 2012, s. 25). Mam głębokie przekonanie, że udało mi się zobaczyć dzieło, co niestety wiąże się z tym, że autorka nie otrzyma tego, co jej się po prostu należy, czyli interpretacji. Będą jej musiały wystarczyć tylko dwa słowa – przeurocze i piękne.

Życie i twórczość w domu-pracowni na przykładzie trzech pokoleń rodziny Grześkiewiczów

Praca teoretyczna

promotorka:
dr Anna Wiszniewska

Life and work in the home-studio on the example of three generations of the Grześkiewicz family

Thesis

supervisoreess:
Dr Anna Wiszniewska

Praca ta jest wynikiem rozmów, jakie odbyłam z Dorotą Grześkiewicz podczas realizacji dyplomu. Naświetlam w niej figury każdego z członków trzech pokoleń artystów rodziny Grześkiewiczów, tj. Heleny i Lecha, ich syna Piotra oraz jego córek Doroty i Malwiny. Koncentruję się również na domu-pracowni w Łomiankach, stworzonym z myślą o ich potrzebach jako artystów, w którym mieszkali od lat 60. XX wieku. Jest to przykład wciąż funkcjonującej historycznej pracowni artystycznej, a w Dorocie widzę jego opiekunkę oraz kustoszkę materialnego i niematerialnego dziedzictwa warsztatu Grześkiewiczów.

Look at these beautiful objects. What comes to your mind when you see them? Go ahead. They are just charming and beautiful, like paperweights in the shape of monkey masks. Do not be afraid of these two words, and if you are still doubting, look into Susan Sontag’s text *Against Interpretation* and remember particularly this fragment: ‘Our task is not to find the maximum amount of content in a work of art, much less to squeeze more content out of the work than is already there. Our task is to cut back content so that we can see the thing at all.’ I am deeply convinced that I managed to see a work of art; sadly, it means that the author will not receive what she simply deserves—interpretation. She will have to make do with just two words: charming and beautiful.

dr hab. Grzegorz
Stachańczyk, prof. uczelni

Ur. 1983. Studia: WKiRDS ASP w Warszawie (2017–2023). Stypendium Rektora ASP (2019/20). Zajmuje się konserwacją dzieł sztuki, rysunkiem, malarstwem i ikonografią. Na 17th International Conference of Conservation-Restoration Studies (Zagrzeb, 2021) przedstawiła tekst *History written in pictures. Conservation-restoration of oil paintings by the artist Waclaw Piotrowski* przygotowany pod kierunkiem dr hab. Joanny Czernichowskiej, prof. uczelni. Pracowała w Muzeum Narodowym w Warszawie w Pracowni Konserwacji Malarstwa Sztalugowego (2024).

Born 1983. Studies: Faculty of Conservation and Restoration of Works of Art of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2017–2023). Scholarship of the Rector of the Academy of Fine Arts (2019/2020). She works in the conservation of works of art, drawing, painting and iconography. At the 17th International Conference of Conservation-Restoration Studies (Zagreb, 2021), she presented the paper *History written in pictures. Conservation-restoration of oil paintings by the artist Waclaw Piotrowski* prepared under the supervision of Dr hab. Joanna Czernichowska, Associate Professor. She worked at the Studio of Easel Painting Conservation of the National Museum in Warsaw (2024).

CONTACT

mariamonikapddm@gmail.com

→ Monika w Zgromadzeniu Sióstr Uczennic Boskiego Mistrza w Warszawie
Monika at the Congregation of the Sister Disciples of the Divine Master in Warsaw

Zagadnienia techniczne i rozwiązania estetyczne w konserwacji i restauracji malarstwa na podłożach płóciennych. Problematyka konserwatorska i estetyczna obrazu „Bez Dachy” – wersja II, autorstwa Aleksandra Kotsisa, z ok. 1870 roku, ol./pł., Muzeum Narodowe w Warszawie nr inw. MP 2533 MNW

Technical issues and aesthetic solutions in the conservation and restoration of paintings on canvas. Conservation and aesthetic issues of the painting ‘Without a Roof’ – version II, by Aleksander Kotsis, ca. 1870, oil on canvas., National Museum in Warsaw, inventory no. MP 2533 MNW

Dyplom Pracownia Konserwacji i Restauracji Malarstwa na Podłożach Ruchomych II

Degree Piece Studio of Conservation and Restoration of Painting on Mobile Groundwork No. 2

promotorka: dr hab. Joanna Czernichowska, prof. uczelni

supervisioress: Dr hab. Joanna Czernichowska, Assoc. Prof.

Praktyczną część pracy magisterskiej stanowiła konserwacja i restauracja obrazu na płótnie Aleksandra Kotsisa (ok. 1870), z Muzeum Narodowego w Warszawie. Złe warunki przechowywania, urazy mechaniczne (w tym zalanie) oraz procesy starzenia się materiałów dokonały zniszczeń we wszystkich warstwach technologicznych obrazu, szczególnie w warstwie malarskiej wraz z zaprawą. Zakres powstałych ubytków, szacowany na 50% powierzchni obrazu, wymagał dokonania prac technicznych i restauratorskich.

Część teoretyczna rozprawy pt. *Wątki społeczne w twórczości Aleksandra Kotsisa na tle realizmu polskiego i europejskiego* była inspirowana tematyką obrazu.

W aneksie zrezygnowano z konkretnych form na korzyść eksperymentów z harmonią kolorystyczną, aby uzyskać efekt tajemniczej, pulsującej życiem obecności, która wymyka się jednoznacznej identyfikacji i szeroko otwiera przestrzeń interpretacyjną.

Aneks Pracownia Rysunku i Form Monumentalnych

Minor Studio of Drawing and Monumental Forms

promotor: dr hab. Grzegorz Stachan-czyk, prof. uczelni

supervisor: Dr hab. Grzegorz Stachan-czyk, Assoc. Prof.

The practical part of the MFA degree piece was the conservation and restoration of a painting on canvas by Aleksander Kotsis (ca. 1870) from the National Museum in Warsaw. Poor storage conditions, mechanical damage (including flooding) and material ageing processes caused the decay of all technological layers of the painting, especially the paint layer and the mortar. The extent of the resulting defects, estimated at 50% of the surface of the painting, required technical and restoration work to be carried out.

The theoretical part of the thesis *Social themes in Aleksander Kotsis’s works against the background of Polish and European realism* was inspired by the subject-matter of the painting.

In the minor, concrete forms were abandoned in favour of experiments with colour harmony in order to achieve the effect of a mysterious presence pulsing with life that eludes unequivocal identification and widely opens up the space for interpretation.

3

Zagadnienia techniczne i rozwiązania estetyczne w konserwacji i restauracji malarstwa na podłożach płóciennych. Problematyka konserwatorska i estetyczna obrazu Bez Dachy – wersja II, autorstwa Aleksandra Kotsisa, z ok. 1870 roku, ol./pl., Muzeum Narodowe w Warszawie nr inv. MP 2533 MNW

dypłom

1. Przed konserwacją, olej na płótnie, 63×79 cm
2. Po konserwacji, olej na płótnie, 63×79 cm
3. W trakcie konserwacji, olej na płótnie, 63×79 cm

Technical issues and aesthetic solutions in the conservation and restoration of paintings on canvas. Conservation and aesthetic issues of the painting Without a Roof – version II, by Aleksander Kotsis, ca. 1870, oil on canvas., National Museum in Warsaw, inventory no. MP 2533 MNW

degree piece

1. Before conservation, oil on canvas, 63×79 cm
2. After conservation, oil on canvas, 63×79 cm
3. During conservation, oil on canvas, 63×79 cm

Praca Moniki była realizacją konserwatorską wymagającą dwutorowego zaangażowania. Monika perfekcyjnie odpowiedziała na wyzwania techniczne i estetyczne związane z katastroficznie zachowanym zabytkiem. Praktyczną realizację poprzedziła dogłębną analizą literatury przedmiotu i źródeł tak dotyczących Aleksandra Kotsisa, jak i rozwiązań restauratorskich. Wykazała przy tym niezwykłą cierpliwość, zaangażowanie i wytrwałość.

Założeniem pracy było zachowanie wartości artystycznych i historycznych oryginału, który jest destruktem. Cierpliwe i wyczerpujące starania Moniki, badania i działania konserwatorskie pozwoliły zatrzymać degradację i ustabilizować stan obrazu. Kluczowe było przywrócenie dziełu częściowej integralności. Monika zrealizowała cel z poszanowaniem oryginalnej materii dzieła, jego historii i jej skutków. Działała w porozumieniu i pod opieką właściciela – Muzeum Narodowego w Warszawie – i osiągnęła bardzo dobre efekty.

Fascynujący zapis postępowania konserwatorskiego zawarty jest w dysertacji magisterskiej. Monika zrealizowała projekt z uważnością, wrażliwością i kulturą estetyczną.

Monika's degree piece was a conservation project requiring a two-pronged commitment. Monika perfectly responded to the technical and aesthetic challenges of a catastrophically preserved historic item. She preceded the practical implementation stage with an in-depth analysis of the literature of the subject and sources, referring both to Aleksander Kotsis and to restoration solutions. In doing so, she demonstrated unusual patience, commitment and perseverance.

The idea of the work was to preserve the artistic and historical values of the original, which is a destroyed object. As a result of Monika's patient and thorough work, research and conservation activities, it was possible to stop the degradation process and to stabilise the condition of the painting. The key issue was to restore the partial integrity of the work. Monika accomplished the goal with respect for the original material of the work, its history, and the effects of the latter. Acting in consultation with and under the care of the owner—the National Museum in Warsaw—she achieved very good results.

The fascinating account of the conservation procedure can be found in the master's dissertation. Monika carried out the project with mindfulness, sensitivity, and aesthetic culture.

dr hab. Joanna Czernichowska,
prof. uczelni

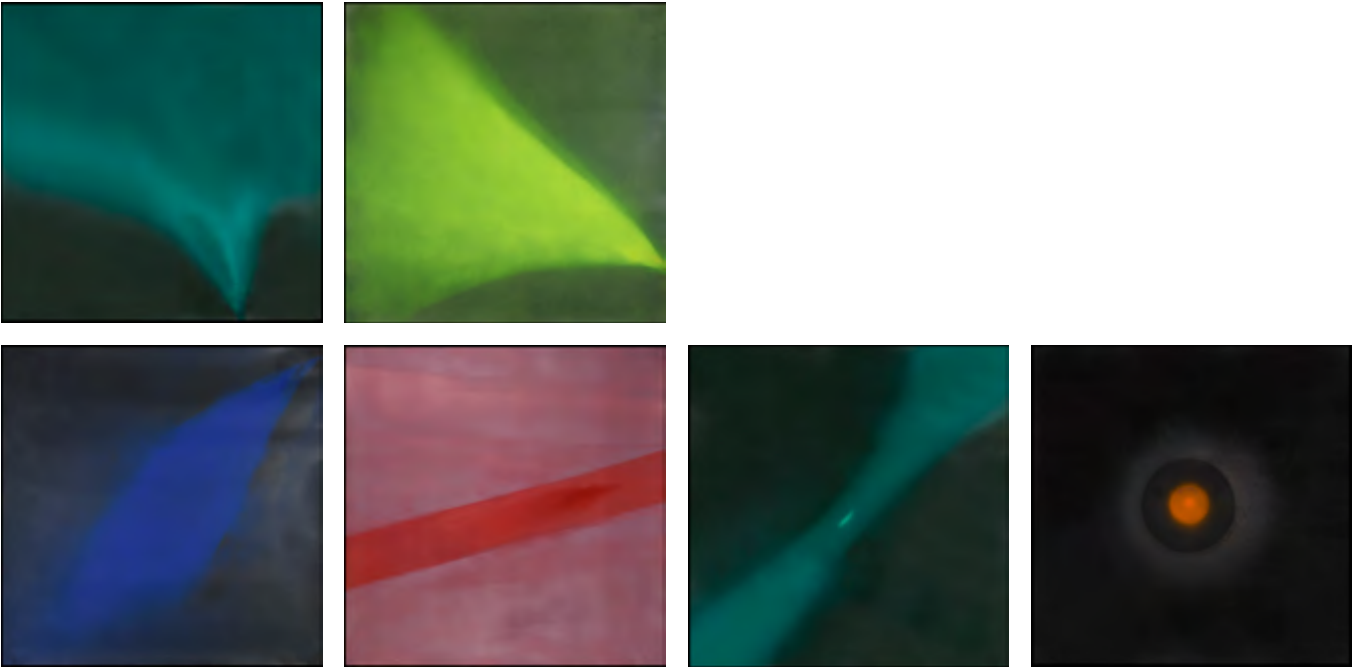
Monika Zawadzka rozpoczynała swoją przygodę ze sztuką w Pracowni Rysunku i Form Monumentalnych, jak zwykło się potocznie mawiać – „po bożemu”, od solidnych i wypracowanych studiów z natury. Z czasem zdecydowanie odrzuciła figurację i wszelkie tradycyjne ramy tego gatunku na rzecz form abstrakcyjnych, uwalniając się w ten sposób od narracyjności wcześniejszych realizacji na rzecz wyrażenia emocji.

W aneksie artystycznym eksperymentuje z harmonią kolorystyczną, uzyskując efekt tajemniczej, pulsującej życiem obecności, która wymyka się jednoznacznej identyfikacji. Otwiera szeroko przestrzeń interpretacyjną i pozwala zanurzyć się w uniwersalnym doświadczeniu życia.

Monika Zawadzka began her adventure with art in the Studio of Drawing and Monumental Forms, as it is colloquially said—‘in a godly way’, with solid and elaborate nature studies. Later, she definitely abandoned figuration and all traditional frames of this genre in favour of abstract forms, thereby breaking free from the narrative of previous projects towards the expression of emotions.

In her minor, she experiments with colour harmony, achieving the effect of a mysterious presence pulsing with life that eludes unequivocal classification. She opens wide the space for interpretation and allows the recipient to dive into the universal experience of life.

dr hab. Grzegorz Stachańczyk, prof. uczelni

Wątki społeczne w twórczości Aleksandra Kotsisa na tle realizmu polskiego i europejskiego

Social themes in Aleksander Kotsis's works against the background of Polish and European realism

Praca teoretyczna

Thesis

promotor:
dr Marcin Zgliński

supervisor:
Dr Marcin Zgliński

W pierwszym rozdziale pracy zostało zdefiniowane pojęcie realizmu oraz opisano rozwój tego nurtu jako odpowiedzi na zmiany natury politycznej, ekonomicznej i kulturalnej zachodzące w Europie II połowy XIX wieku. Drugi rozdział zawiera szerokie omówienie twórczości Aleksandra Kotsisa oraz innych polskich przedstawicieli nurtu realizmu. Następnie autorka podejmuje próbę umieszczenia twórczości Kotsisa i pokrewnych mu polskich artystów w szerszym kontekście realizmu europejskiego, omawiając kolejno twórczość jego przedstawicieli we Francji, w Niemczech i Rosji.

The first chapter of the thesis defines the concept of realism and describes the development of this trend as a response to the political, economic and cultural changes taking place in Europe in the second half of the 19th century. The second chapter contains a broad discussion of the artistic output of Aleksander Kotsis and other Polish representatives of the realism movement. Then the author attempts to place the works of Kotsis and related Polish artists in a broader context of European realism by discussing works of its representatives in France, Germany and Russia.

bez tytułu
aneks

untitled
minor

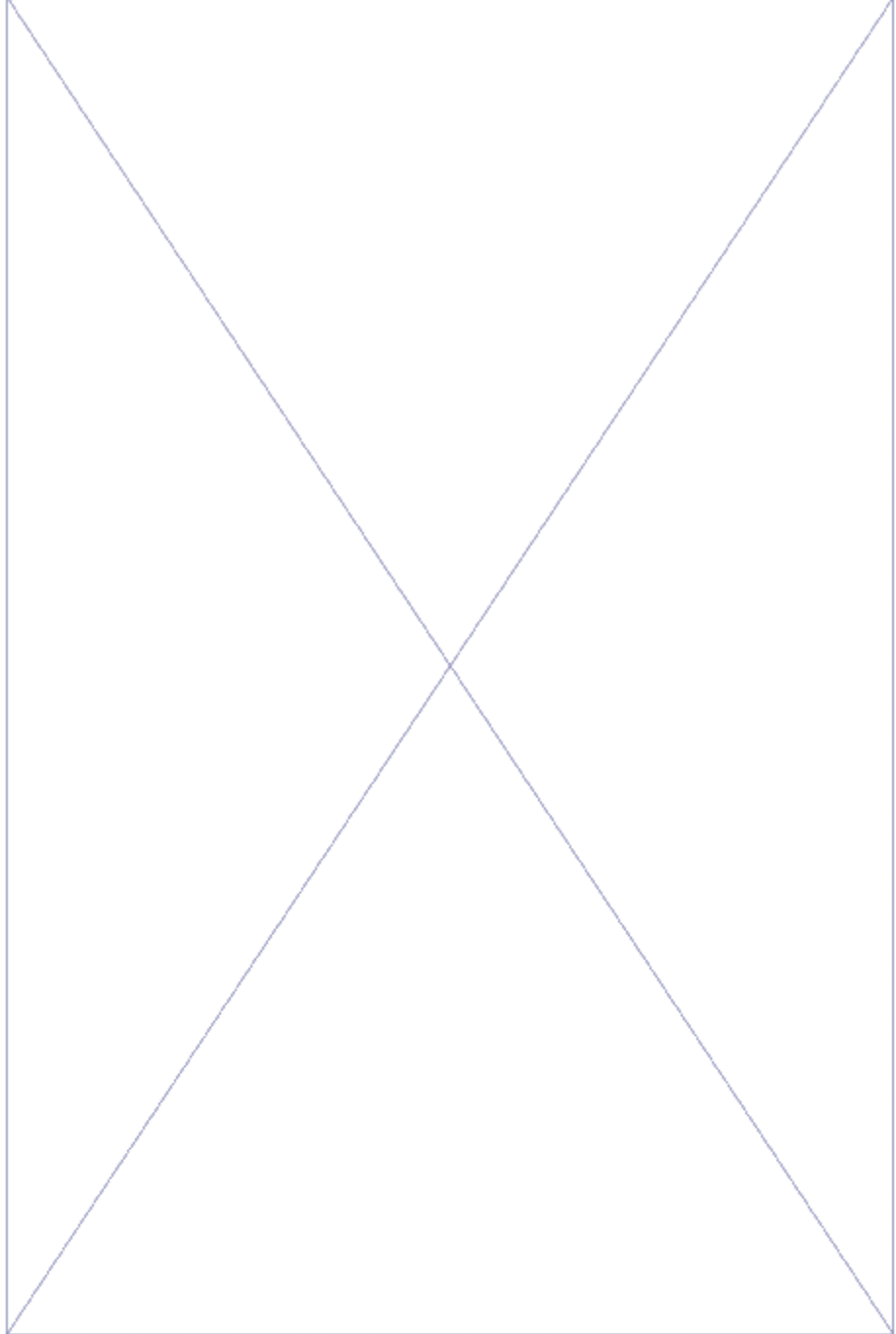
Farby akrylowe w sprayu
na papierze, 150 × 150 cm

Acrylic spray paint on paper,
150 × 150 cm

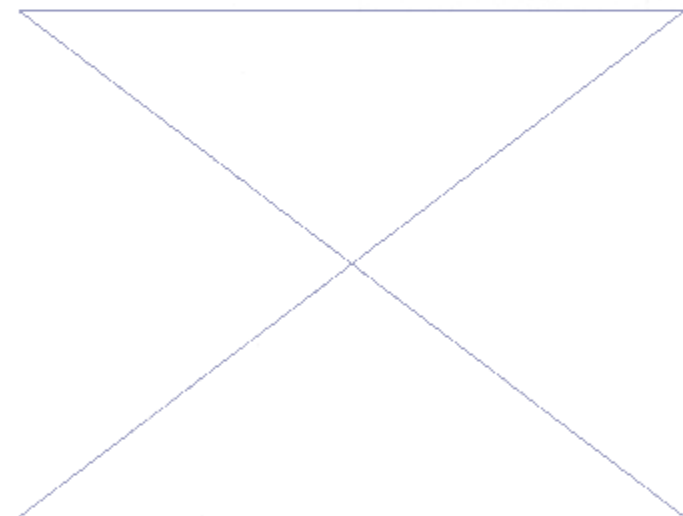

Architektura wnętrz

WYDZIAŁ ARCHITEKTURY WNĘTRZ

Interior design

BRUYNZEEL-HOLLAND

9433 D 30

““““ FACULTY OF INTERIOR DESIGN

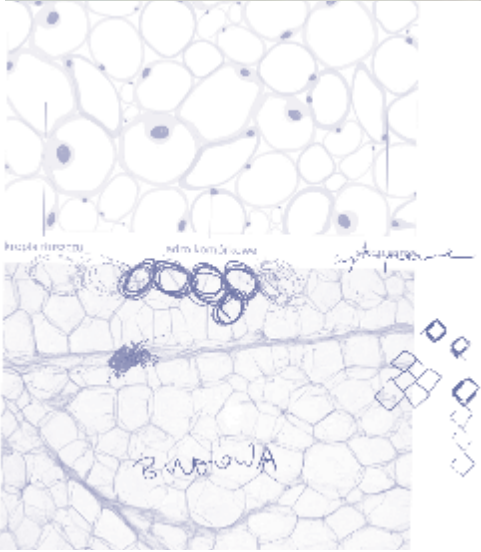
Ur. 1998. Studia: Wydział Architektury Wnętrz Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (I st. 2017–2020, II st. 2021–2024). Stypendium Rektora ASP (2021/22). Dziedziny działalności artystycznej: projektowanie produktu, scenografia filmowa i teatralna, wystawienictwo, projektowanie wnętrz, ceramika. Otrzymała staże zawodowe w warszawskich pracowniach architektonicznych Nizio Design oraz TŁO. Prowadzi niezależną działalność projektową.

Born 1998. Studies: Faculty of Interior Design of the Academy of Fine Arts in Warsaw (bachelor’s degree 2017–2020, master’s degree 2021–2024). Scholarship of the Rector of the Academy of Fine Arts (2021/2022). Fields of artistic activity: product design, film set design, theatre stage design, exhibition design, interior design, ceramics. She completed internships in the Warsaw architectural studios—Nizio Design and TŁO. She is active as a freelance designer.

CONTACT

antoninamdutkiewicz@gmail.com
instagram: @tosiadutk

➤ Antonina w swojej pracowni w Warszawie
Antonina at her studio in Warsaw

*BAST – projekt
modułowego systemu
wypoczynkowego*

Dyplom
I Pracownia Projektowa-
nia Mebla Wnętrz

promotor:
dr Michał Kapczyński,
prof. uczelni

*BAST – the design for
a modular rest project*

Degree Piece
Studio of Furniture
Design No. 1

supervisor:
Dr Michał Kapczyński,
Assoc. Prof

Decyzja o stworzeniu systemu meblowego wynikała z fascynacji procesem tworzenia – powstawania obiektu od pierwszych szkiców do pracy z docelowym materiałem w skali rzeczywistej. Przy poszukiwaniu formy mebla, który stworzony byłby z wielu powtarzalnych elementów złączonych ze sobą ukrytym spoiwem, pomyślałam o formie organicznej zaobserwowanej w naturze. Tkanka to struktura występująca w organizmach, łącząca pojedyncze komórki. Ich budowa jest nieskończenie dużym wizualnym źródłem inspiracji. Na zestaw mebli BAST składają się mobilne, lekkie elementy modułowe. Możliwe jest łączenie części zarówno w pojedyncze, niewielkie meble, jak i w wielkogabarytowe formy przeznaczone do przestrzeni publicznych.

Postanowiłam dokumentować ten proces na każdym jego etapie. Na podstawie zgromadzonego materiału powstał aneks do dyplomu – album będący zapisem procesu.

*BAST – zapis procesu
projektowego*

Aneks
I Pracownia Komunikacji
Wizualnej

promotor:
dr hab. Bazyli Krasulak,
prof. uczelni

*BAST – a record of the
design process*

Minor
Studio of Visual
Communication No. 1

supervisor:
Dr hab. Bazyli Krasulak,
Assoc. Prof.

The decision to create a furniture system stemmed from my fascination with the creative process—from the first sketches of an object to working with the target material in real scale. Searching for a form of furniture that would be created from many repetitive elements connected by a hidden adhesive bond, I thought of the organic form observed in nature. Tissue is a structure found in organisms that connects single cells. Their structure is an endless visual source of inspiration. The BAST furniture set consists of mobile, lightweight modular elements. The parts can be combined both into small pieces of furniture and large-scale forms designed for public spaces.

I decided to document this process at its every stage. The collected material was used for creating my Minor project—an album being a record of the process.

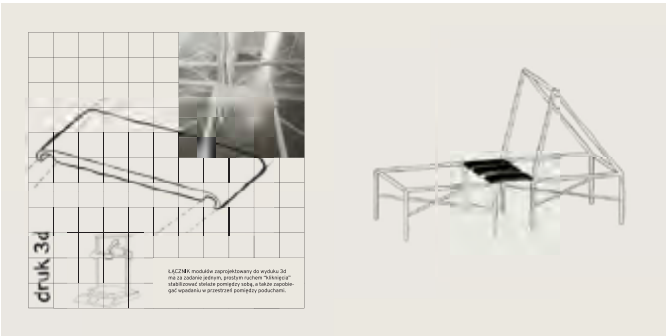
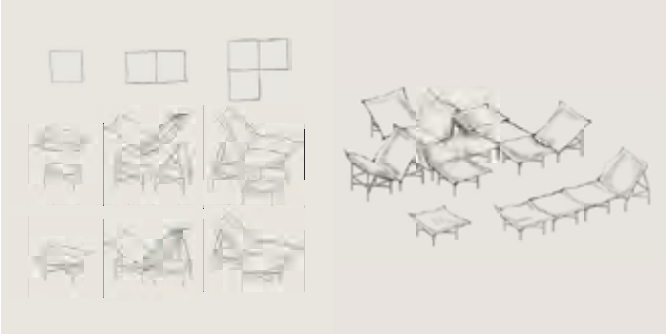

Modułowy system wypoczynkowy BAST projektu Antoniny Dutkiewicz jest efektem jej, przytaczając za autorką, „fascynacji procesem tworzenia – powstawania obiektu od pierwszych szkiców, modeli, badań, wyliczeń, do pracy z docelowym materiałem w skali rzeczywistej”. Przyjemnością było towarzyszenie jej w tym procesie i obserwacja podejmowanych działań: puchnącego szkicownika, piętrzących się w pracowni makiet i modeli, krystalizacji decyzji dotyczących funkcji mebla, jego formy, wykorzystanych materiałów. Duża świadomość i samodzielność podejmowanych decyzji, czerń i biel przełamana ciepłem drewna, lekki, metalowy stelaż, poduchy tapicerowane tyvekiem, drukowane łączniki dały w mojej ocenie świetny efekt – zestaw mebli wypoczynkowych pozwalający na konfigurację dowolnych ich układów: od małych po bardzo duże i skomplikowane. *BAST – zapis procesu projektowego* – album opracowany jako aneks plastyczny przygotowany pod kierunkiem dr. hab. Bazylego Krasulaka, prof. uczelni – jest integralną częścią tego projektu.

The BAST modular rest system designed by Antonina Dutkiewicz is the result of her, as the author puts it, ‘fascination with the creation process—the emergence of the object from the first sketches, models, tests and calculations, to working with the target material at a real scale’. It was a pleasure to accompany her in this process and to observe her actions: a swelling sketch book, mock-ups and models piling up in the studio, the crystallisation of decisions concerning the function and form of furniture and materials used. The high awareness and independence of decision-making, black and white broken with the warmth of wood, a light-weight metal frame, cushions upholstered with Tyvek and printed connectors gave a great effect in my opinion—a set of lounge furniture that can be configured in any kind of arrangement: from small to very large and complicated. *BAST—a record of the design process*—an album elaborated as a visual minor prepared under the supervision of Dr hab. Bazylego Krasulak, Associate Professor—is an integral part of this design.

Projekt dyplomowy lub aneks, który często jest dopełnieniem dyplomu, oglądamy zwykle w postaci finalnej. Prezentowany jest efekt końcowy. Należy pamiętać, że projektowanie to proces, przygoda podążania po różnych, czasami zaskakujących, ścieżkach. Dlatego sam proces dochodzenia do końcowych rozwiązań zasługuje na bliższą uwagę, przyjrzenie się próbom, eksperymentom. Znając dociekliwość Antoniny, jej eksploracyjną naturę, nie miałem wątpliwości, że aneks do dyplomu jako zapis procesu projektowego jest dobrym pomysłem. Wyzwaniem był wybór różnorodnego materiału i nadanie mu klarownego układu bez utraty rozwibrowania, które towarzyszy projektowaniu. Antonina zrobiła to celująco. Alain de Botton stwierdził: „Projekty się nie udają, ponieważ nasze poczucie zadowolenia utkane jest z delikatnego i pogmatwanego włókna. Nie wystarczy, aby krzesła były po prostu wygodnym podparciem naszych ciał – muszą poza tym zapewnić poczucie, że nasze plecy są chronione...”. Pracując nad dyplomem i aneksem Antonina pokazała, że jest utkana z talentu, wiedzy i empatii.

A degree piece or a minor, which often supplements the degree piece, is usually presented in its final form. What we see is the end result. We must remember that design is a process—an adventure of following various, often surprising paths. Therefore, the very process of arriving at final solutions deserves close attention and close scrutiny of attempts and experiments. Being aware of Antonina’s inquisitiveness and exploratory nature, I had no doubt that the minor as a record of the design process was a good idea. The challenge was to choose diverse materials and to give them a clear arrangement without the loss of vibrancy that accompanies the design process. Antonina did it excellently. Alain de Botton said: ‘Designs fail because our sense of satisfaction is woven of fragile and jumbled-up fibre. It is not enough for chairs to be just a comfortable support for our bodies—they must also provide a sense of security for our back...’ When working on her degree piece and minor, Antonina showed that she is woven of talent, knowledge and empathy.

dr hab. Bazyli Krasulak,
prof. uczelni

<i>BAST – zapis procesu projektowego</i>	<i>BAST – a record of the design process</i>
aneks	minor
Katalog, 20 × 20 cm	Catalogue 20 × 20 cm

<i>Spółeczna odpowiedzialność współczesnego dizajnu na przykładzie polskiego środowiska projektowego</i>	<i>Social responsibility of modern design on the example of the Polish design environment</i>
Praca teoretyczna	Thesis
promotorka: dr Katarzyna Urbańska	supervisoress: Dr Katarzyna Urbańska

Przygotowywanie mojej pracy dyplomowej to przede wszystkim proces projektowy. W jego trakcie pojawiły się pytania, na które starałam się odpowiedzieć w teoretycznej części dyplomu. Jaki wpływ mają projektanci na współczesny świat? Jak dużą wagę w procesie projektowania odgrywa świadomość wpływu na użytkowników, zachowania społeczne i funkcjonowanie ludzi? Jak ścisły związek ze środowiskiem projektowym mają nauki społeczne?

The preparation of my degree piece is primarily the design process. In the thesis I tried to answer the questions that emerged in the course of this process. What impact do designers have on the modern world? How important is the awareness of the impact on users, social behaviours and the functioning of people? How closely related are social sciences to the design environment?

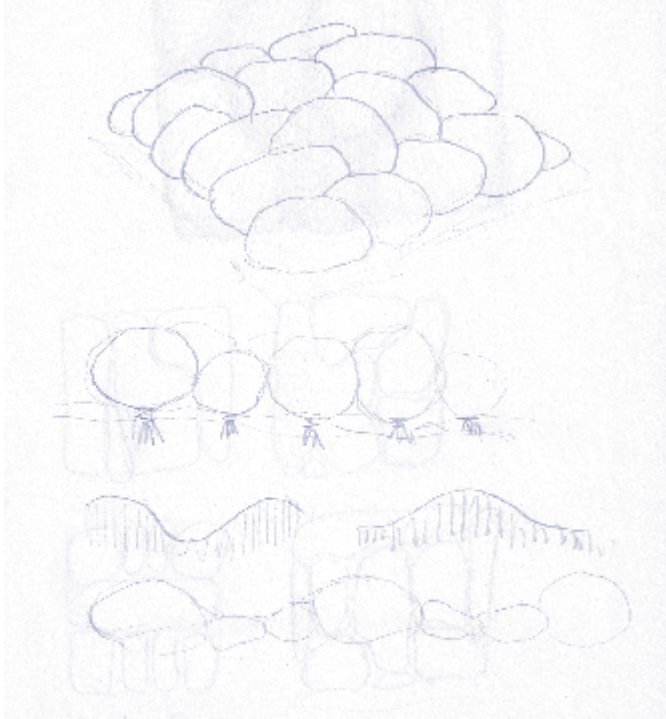
Ur. 1999. Studia: Wydział Architektury Wnętrz Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (I st. 2019–2022, II st. 2022–2024). Stypendium Rektora ASP (2020–2024). Za pracę magisterską, która została zakwalifikowana do konkursu Biennale Young Interior Designers w Poznaniu (2024), otrzymała wyróżnienie rektorskie. Działa zawodowo jako niezależna projektantka wnętrz prywatnych (od 2022) oraz publicznych (od 2024). Interesuje ją również komunikacja wizualna, tkanina artystyczna, grafika warsztatowa oraz fotografia. Jej projekty mają na celu wspieranie dobrostanu i różnorodnych procesów terapeutycznych.

Born 1999. Studies: Faculty of Interior Design of the Academy of Fine Arts in Warsaw (bachelor’s degree 2019–2022, master’s degree 2022–2024). Scholarship of the Rector of the Academy of Fine Arts (2020–2024). She received the rector’s award for her master’s thesis, which was qualified to the Biennale Young Interior Designers competition in Poznań (2024). She is professionally active as a freelance designer of private (since 2022) and public interiors (since 2024). She is also interested in visual communication, fabric art, workshop graphics and photography. Her designs are aimed at supporting well-being and various therapeutic processes.

CONTACT

ugruszewska@gmail.com
instagram: @ula_gruszewska

↘ Urszula na ulubionej kanapie w domowym biurze (w tle jedna z ulubionych tkanin artystki)
Urszula on her favourite couch in her home office (in the background is one of the artist’s favourite textile hangings)

Dzienny ośrodek wsparcia
„Przyjaźń” – dla osób
dotkniętych chorobą
nowotworową oraz
ich bliskich

Dyplom
II Pracownia
Projektowania Wnętrz

promotorka:
dr hab. Beata Dobryjano-
wicz, prof. uczelni

Day support centre
“Przyjaźń” for people
affected by cancer and
their loved ones

Degree Piece
Studio of Interior
Design No. 2

supervisoreess:
Dr hab. Beata Dobryjano-
wicz, Assoc. Prof.

We współczesnym świecie większość czasu spędzamy we wnętrzach i dlatego kluczowe staje się zrozumienie, jak mogą one wpływać na nasz dobrostan. Pozwala to dostrzec, że projektowanie wnętrz nie powinno opierać się tylko na zaspokajaniu estetycznych wrażeń, lecz angażować użytkownika na wielu poziomach. Ośrodek wsparcia Przyjaźń pokazuje, że odpowiednio zaprojektowane wnętrza umożliwiają również powrót do równowagi po przebytych chorobach. Pragnąc wykorzystać uzdrawiający potencjał architektury, wprowadziłam do projektu zasady poparte wiedzą naukową. Dzięki temu powstało środowisko wspierające dobrostan, m.in. poprzez stymulację zmysłów, kontaktowanie z naturą i odbudowę wartości egzystencjonalnych. Uzupełnieniem projektu jest aneks *Ukojenie*, który jest efektem poszukiwań analogicznych wartości w tkaninie artystycznej.

Ukojenie – sensoryczny
obiekt z tkaniny wspierają-
cy poczucie spokoju

Aneks
Pracownia Tkaniny
w Architekturze

promotorka:
dr Eliza Proszczuk-Chmiel

Soothing – a sensory textile
object supporting the sense
of peace

Minor
Studio of Textile
in Architecture

supervisoreess:
Dr Eliza Proszczuk-Chmiel

In the modern world, we spend most of our time in interiors and, therefore, it is crucial to understand how they can affect our well-being. This allows us to see that interior design should not only be based on providing an aesthetic experience, but should engage the user on many levels. The Przyjaźń [Friendship] support centre shows that appropriately designed interiors can also help people recover from illness. Wanting to harness the healing potential of architecture, I incorporated principles backed up by scientific knowledge into the design. In this way, I created an environment that promotes well-being, e.g. by stimulating the senses, getting in touch with nature and restoring existential values. The design is supplemented with the minor *Soothing*, which is the result of searching for similar values in artistic textile.

*Ukojenie – sensoryczny
obiekt z tkaniny wspierający
poczucie spokoju*

aneks

Obiekt wykonany z tkaniny
bawełnianej barwionej
naturalnie liśćmi brzozy,
wypełniony łuską orkiszu,
gryki i prosa, 200×85×10 cm

*Soothing – a sensory textile
object supporting the sense
of peace*

minor

Object made of cotton fabric
naturally dyed with birch
leaves, filled with spelt, buck-
wheat and millet husks,
200×85×10 cm

*Przestrzeń wspierająca.
Architektura i dobrostan*

Praca teoretyczna

promotorka:
dr Iwona Kalenik

*Supportive space. Architec-
ture and well-being*

Thesis

supervisoress:
Dr Iwona Kalenik

Praca teoretyczna to rozważania nad relacją człowieka i przestrzeni, które opisują, w jaki sposób bodźce zewnętrzne kreują reakcje w naszym ciele, umyśle i duszy. Istotne było dla mnie to, jak architektura wpływa na dobrostan i powrót do zdrowia po przebytych chorobach. Rozwijając te zagadnienia, stworzyłam koncepcję projektowania wspierającego, która potwierdza, że dobrze przemyślana przestrzeń może wspomagać różnorodne procesy terapeutyczne. Powstał zbiór zasad wyznaczający kierunek w projektowaniu miejsc związanych ze zdrowiem. Stał się on także doskonałą podstawą naukową realizacji projektu dyplomowego.

The thesis provides reflections on the relation of the human being to space, which describe how external stimuli create responses in our body, mind and soul. It was important for me to find out how architecture affects well-being and recovery after diseases. When developing these issues, I created a concept of supportive design confirming that a well-thought-out space can support various therapeutic processes. A set of rules outlining the direction in the design of health-related places has been established. It has also become a great scientific basis for the implementation of the degree piece.

Ur. 1998. Studia: architektura wnętrz na PJATK (I st., 2018–2022), Wydział Architektury Wnętrz ASP w Warszawie (II st., 2022–2024). Zajmuje się projektowaniem wnętrz prywatnych i komercyjnych. Uczestniczka wystaw zbiorowych: *Konfrontacje Plakatu Studenckiego*, Centrum Sztuki Mościce, Tarnów (2020); *Fragmenty*, WAW ASP w Warszawie (2023); *Części wspólne*, Ermitaż, Łazienki Królewskie, Warszawa (2023). Nagrody magazynów „Elle Man” (2019) i „A&B” (2024). Wyróżnienie w konkursie plakatów „Type Unite”, Universitas Pelita Harapan, Tangerang (Indonezja, 2019).

Born 1998. Studies: interior design at the Polish-Japanese Academy of Information Technology (bachelor’s degree, 2018–2022), Faculty of Interior Design of the Academy of Fine Arts in Warsaw (master’s degree, 2022–2024). She works in the design of private and commercial interiors. Participant of group exhibitions: *Student Poster Confrontations*, Mościce Art Centre, Tarnów (2020); *Fragments*, Faculty of Interior Design of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2023); *Common Parts*, Hermitage, Royal Łazienki Museum, Warsaw (2023). Prizes of magazines: *Elle Man* (2019) and *A&B* (2024). Award in the Type Unite poster competition, Universitas Pelita Harapan, Tangerang (Indonesia, 2019).

CONTACT

kupidlowska.a@gmail.com
instagram: @aleksandra.kupidlowska

↘ Aleksandra w Pracowni Projektowania Mebla na Wydziale Architektury Wnętrz przy ul. Mysłwieckiej
Aleksandra at the Studio of Furniture Design, Faculty of Interior Design, Mysłwiecka Street

przyTUL – fotel do przytulania

Dyplom
I Pracownia
Projektowania Mebla

promotor:
dr Jan Kochański

CUDDLE – a huggable armchair

Degree Piece
Studio of Furniture
Design No. 1

supervisor:
dr Jan Kochański

Stymulacja zmysłów jest niezbędną częścią naszego rozwoju. Przebudźcowany świat zdominowany przez wzrok przejmuję naszą refleksję, kierując nas w stronę projektowania przedmiotów, które są przede wszystkim estetyczne wizualnie. *przyTUL* jest próbą wyjścia do projektowania mebla od zmysłu dotyku. Motyw przytulania jest odpowiedzią na przebudźcowanie sensoryczne i przewlekły stres oraz potrzebę bliskości towarzyszącej każdemu człowiekowi. Dodatkem do projektu jest poduszka obciążeniowa, której ucisk pozwala na rozluźnienie mięśni. Uzupełnieniem dyplomu jest aneks *poCZUŹ*. Przedstawia on hełm-kaktus – moją interpretację dotyku jako zmysłu bardzo wrażliwego. Zmysłu, który można przeładować, wywołując reakcję obronną. Jego zadaniem jest wyciszenie mające potęgować haptyczne cechy fotela

Stimulation of the senses is an essential part of our development. The overstimulated world dominated by vision takes over our reflection, inducing us to design objects that are, above all, visually aesthetic. *CUDDLE* is an attempt to establish the sense of touch as the starting point for designing a piece of furniture. The motif of hugging is a response to sensory overstimulation and chronic stress, as well as the need for closeness that exists in every human being. An addition to the design is a weighted cushion, the pressure of which allows the muscles to relax. The degree piece is supplemented with the minor *CATCH*. It presents a cactus helmet—my interpretation of touch as a very sensitive sense. A sense that can be overloaded, which triggers a defensive reaction. Its function is to provide tranquillity that should enhance the haptic qualities of the armchair.

poCZUŹ – rzeźba inspirowana dotykem

Aneks
Pracownia Rzeźby

promotor:
dr hab. Antoni Grabowski,
prof. uczelni

CATCH – a sculpture inspired by touch

Minor
Studio of Sculpture

supervisor:
dr hab. Antoni Grabowski,
Assoc. Prof.

przyTUL – fotel do przytulania
dyplom

Tapicerowany mebel modułowy na konstrukcji z OSB, 100 × 90 × 80 cm, pianka poliuretanowa T25, 2 × 50 mm, pianka termoelastyczna, tkanina obiciowa sztuczne futro, 1 × 50 mm
Poduszka: 50 cm szer
wypełnienie z 3 kg łusek gryki, materiał BIO muślin

CUDDLE—a huggable armchair
degree piece

Upholstered modular furniture on OSB structure, 2 × 50 mm, T25 polyurethane foam and thermoelastic foam, artificial fur upholstery fabric, 1 × 50 mm
Cushion: 50 cm wide, 3 kg buckwheat husk filling, BIO muslin pillowcase

Praca Pani Aleksandry Kupidłowskiej to wyjątkowy projekt tapicerowanego fotela, który odpowiada na potrzebę bliskości i komfortu sensorycznego w świecie pełnym bodźców wizualnych. Fotel ten, łączący tradycyjną konstrukcję tapicerowaną z innowacyjnym podejściem do odbioru zmysłowego, zaprasza do wyciszenia i regeneracji poprzez dotyk – zmysł często zaniechany w erze mediów społecznościowych.

Inspiracją fotela była potrzeba wsparcia ludzi wrażliwych sensorycznie jak osoby niewidome i w spektrum autyzmu, dla których dotyk jest szczególnym źródłem ukojenia lub dyskomfortu. Autorka, zainspirowana pracami Temple Grandin, zaprojektowała przestrzeń angażującą wszystkie zmysły. Miękkie, organiczne poduszki fotela tworzą otulającą formę, która wspiera kontakt dotykowy i wizualnie zachęca do przytulenia, oferując intymność i wyciszenie.

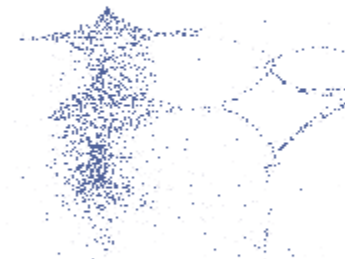
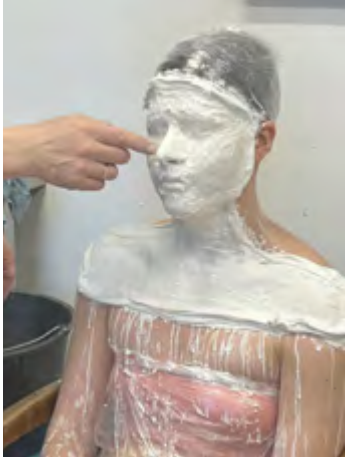
Projekt ten wyraża nowoczesne podejście do mebli wspierających dobrostan psychiczny i fizyczny w czasach intensywnych bodźców wizualnych.

Ms Aleksandra Kupidłowska's work is an exceptional design for an upholstered armchair that addresses the need for closeness and sensory comfort in a world full of visual stimuli. Combining the traditional upholstered structure with an innovative approach to sensory perception, this armchair invites us to calm down and regenerate through touch—a sense that is often neglected in the age of social media.

The armchair design was inspired by the need to support sensorily sensitive people, such as blind persons or persons on the autism spectrum, for whom touch is a particular source of relaxation or discomfort. Inspired by Temple Grandin's works, the author designed a space engaging all the senses. The soft organic armchair cushions provide an embracing form that supports touch contact and visually encourages us to cuddle it, offering intimacy and rest.

This design expresses a modern approach to furniture that supports mental and physical well-being in times of intense visual stimuli.

dr Jan Kochański

poCZUŹ – rzeźba
inspirowana dotykem

Gips polimerowy barwiony
w masie, kolce z ceramiki,
35×30×48 cm

CATCH – a sculpture inspired
by touch

Mass-dyed polymer plaster,
ceramic spikes, 35×30×48 cm

poCZUŹ Pani Aleksandry Kupidłowskiej jest osobistym obiektem rzeźbiarskim, odnoszącym się do zmysłu dotyku i emocji, które wywołuje. W procesie poszukiwania formy, która trafnie odda to, z czym dla autorki wiąże się dotyk, padło słowo kaktus. Powstał hełm inspirowany *Ferocactus latispinus*. Hełm jako taki ma chronić głowę użytkownika, ten wręcz odcina od otoczenia. Wykonany jest z barwionego akrylu, kolce są zrobione z ceramiki. Sam w sobie jest mocny w formie i materiale. Kolce są ostre, drapieżne, a zarazem kruche. Zadają ból nieostrożnemu użytkownikowi, jednocześnie ulegając destrukcji. Kaktus dla autorki jest alegorią dotyku, ma skojarzenia z bólem i cierpieniem. W procesie powstawania obiektu Aleksandra świadomie przemogła swój opór, ból fizyczny i emocjonalny, poddając się procesowi zdjęcia gipsowej formy z własnej głowy i ramion. Hełm-kaktus eksponowany jest na hiperrealistycznym popiersiu autorki. Tytuł *poCZUŹ* wręcz nakazuje interakcję z obiektem.

CATCH by Aleksandra Kupidłowska is a personal sculptural object referring to the sense of touch and the emotions it evokes. In the process of searching for a form that would aptly express what the author associates with touch, the word ‘cactus’ came up. A helmet inspired by *Ferocactus latispinus* has been created. A helmet as such is to protect the user’s head, and this one almost cuts him/her off from his/her environment. It is made of dyed acrylic, and the thorns are made of ceramic. Its form and material are strong. The thorns are sharp and fierce but also brittle. They hurt an incautious user, at the same time undergoing destruction. For the author, the cactus is an allegory of touch and evokes associations with pain and suffering. In the object creation process, Aleksandra deliberately overcame her resistance and physical and emotional pain, submitting to the process of removing the plaster mould from her head and shoulders. The helmet-cactus is exposed on the author’s hyperrealistic bust. The title *CATCH* almost imposes an interaction with the object.

dr hab. Antoni Grabowski,
prof. uczelni

zeTKNIŹ się. Wykorzystanie zmysłów w projektowaniu. Teoria i przykłady

Come into CONTACT. The use of the senses in design. Theory and examples

Praca teoretyczna	Thesis
promotorka: dr. Anna Wiszniewska	supervisor Dr Anna Wiszniewska

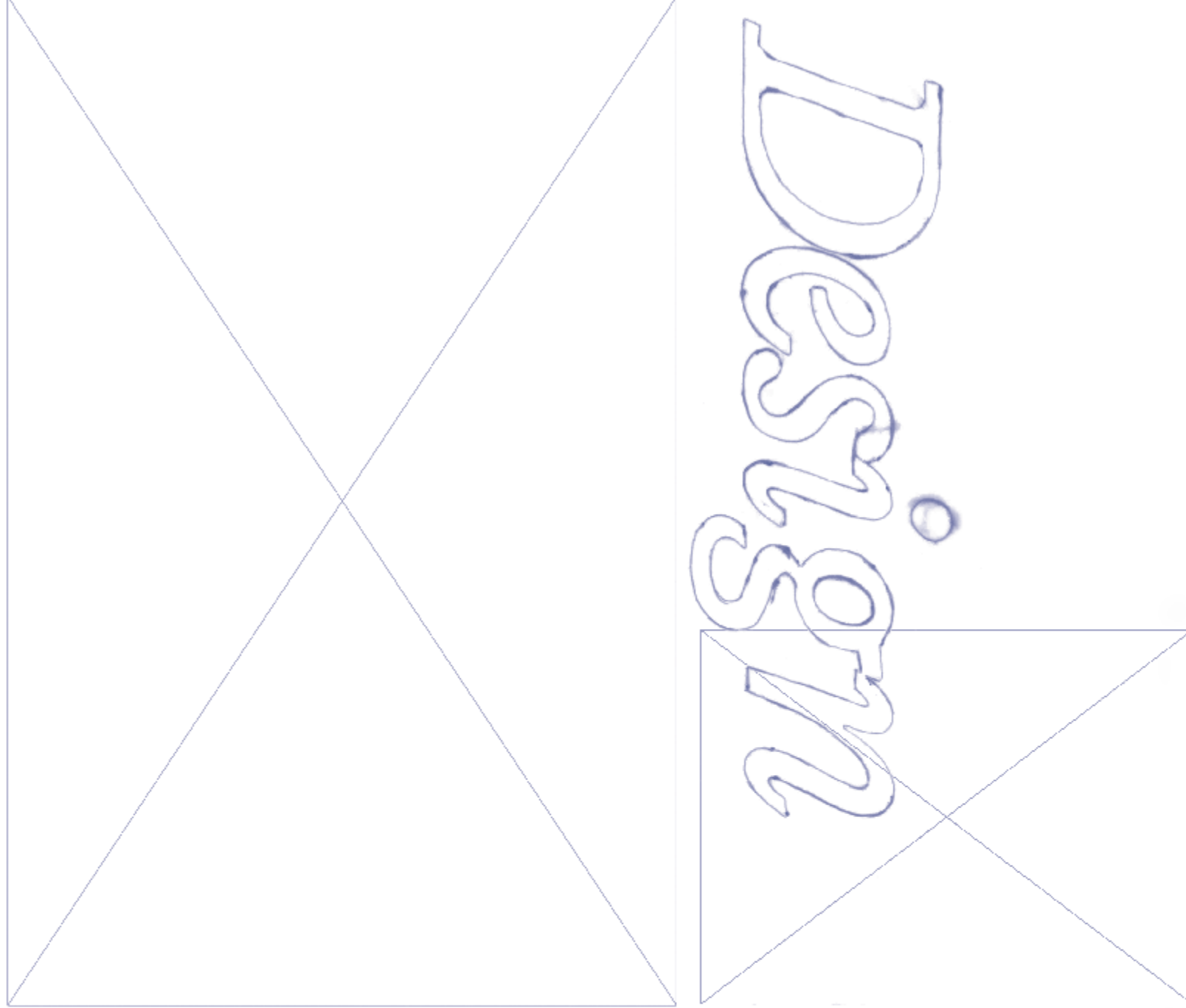
Praca poświęcona jest tematyce działania zmysłów w projektowaniu, z naciskiem na zmysł dotyku. Autorka poddaje analizie przykłady projektów z okresu po 1945 roku, poświęconych zagadnieniom haptyczności m.in. w kontekście wrażliwości na dotyk. Na ich podstawie stara się znaleźć sposób na stworzenie syntetycznej metody przytulania jako remedium na przebodźcowanie sensoryczne oraz radzenie sobie z wyzwaniem, jakim jest tworzenie relacji społecznych.

The work is devoted to the activity of the senses in design, with a focus on the sense of touch. The author analyses examples of designs created after 1945 that are devoted to tactility issues, among others, in the context of sensitivity to touch. On their basis, she attempts to find a way to create a synthetic cuddling method as a remedy for sensory overstimulation and to cope with the challenge of creating social relations.

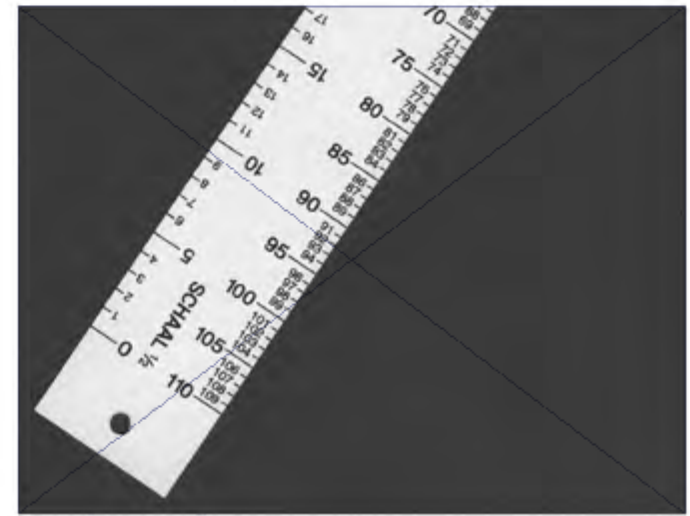

Wzornictwo

WYDZIAŁ WZORNICTWA

Design

99999

FACULTY OF DESIGN

Ur. 2001. Studia: Katedra Mody na Wydziale Wzornictwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (2020–2024). Zajmuje się projektowaniem ubioru. Podczas pokazu Katedry Mody Wydziału Wzornictwa otrzymał nagrodę Domu Handlowego VITKAC dla autora najlepszej kolekcji dyplomowej (2024).

Born 2001. Studies: Department of Fashion, Faculty of Design of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2020–2024). He specialises in clothing design. During a show of the Department of Fashion of the Faculty of Design, he received the award for the author of the best diploma collection from the VITKAC Department Store (2024).

CONTACT

kuba.cielecki@gmail.com
instagram: @jacob_cielecki

→ Jakub u siebie w mieszkaniu
→ Jakub in his apartment

Dyplom
III Pracownia
Projektowania Ubioru

promotorka:
Manon Kündig

Degree Piece
Studio of Fashion Design
No. 3

supervisoress:
Manon Kündig

Praca dyplomowa była dla mnie głębką refleksją nad związkiem historii mody z nowoczesnym podejściem do projektowania. Okazała się wyzwaniem, które zmieniło moje podejście do tworzenia – postanowiłem całkowicie zmienić sposób myślenia i otworzyć się na nowe rozwiązania. Wyjście poza strefę komfortu stało się kluczowym elementem tego procesu, pozwalając mi na stawianie sobie ambitnych wyzwań. To doświadczenie nie tylko poszerzyło moje umiejętności, ale także pozwoliło lepiej zrozumieć samego siebie. Praca ta otworzyła przede mną nowe możliwości twórcze.

For me, the degree piece was a deep reflection on the relationship between the history of fashion and a modern approach to design. It proved to be a challenge that changed my approach to the art of creation—I decided to completely change my way of thinking and open myself up to new solutions. Stepping out of my comfort zone became a key part of this process, allowing me to set ambitious challenges for myself. This experience not only broadened my skills, but also allowed me to better understand myself. The degree piece has opened up new creative possibilities for me.

Kolekcja jest inspirowana kultowym filmem dokumentalnym *Grey Gardens*, reż. Albert i David Maysles z 1975 roku, prezentuje równowagę między klasyczną elegancją a nowoczesnym eklektyzmem. Poprzez osiem sylwetek Jakub Cielecki odzwierciedla złożony świat Edith Bouvier Beale i jej córki „Little Edie”, eksplorując tematy izolacji, siły charakteru i wyrażania siebie. Każdy element współgra z zawartym w dokumencie kontrastem pomiędzy dawnym luksusem a pomysłowością zrodzoną z konieczności, wyobrażając sobie, jak Little Edie mogłaby się ubierać w 2024 roku.

Łącząc wyrafinowanie vintage ze zrównoważonymi wartościami, Cielecki wykorzystuje naturalne materiały, takie jak wełna, bawełna i jedwab, a także materiały pochodzące z upcyklingu. Nylonowe rajstopy z odzysku, zebrane wśród rodziny i przyjaciół, podkreślają jego zaangażowanie w kreatywność DIY. Jego dyplom, łącząc odniesienia inspirowane kulturą lat 50. XX wieku z elementami eksperymentalnymi, interpretuje na nowo luksus z połowy stulecia, zestawiając go z dzisiejszą erą świadomej mody.

Kolekcja ta zaprasza widzów do odkrywania reinterpretacji, która łączy przeszłość i teraźniejszość, luksus i tandetę, zrównoważony rozwój i lekkomyślność oraz obejmuje bogatą złożoność indywidualności.

This collection, inspired by the iconic 1975 documentary *Grey Gardens* by Albert and David Maysles, showcases a balance between classic elegance and modern eclecticism. Through eight silhouettes Jakub Cielecki reflects on the complex world of Edith Bouvier Beale and her daughter “Little Edie”, exploring themes of isolation, resilience, and self-expression. Each piece resonates with the documentary’s contrast between past luxury and ingenuity born of necessity, imagining how Little Edie might dress in 2024.

Merging vintage refinement with sustainable values, Cielecki uses natural materials like wool, cotton, and silk, alongside upcycled materials. Repurposed nylon tights, collected from family and friends, emphasize his commitment to DIY creativity. Combining 1950s couture-inspired references with experimental elements, his diploma reimagines mid-century luxury for today’s conscious fashion era.

This collection invites viewers to explore a reinterpretation that bridges past and present, luxury and trash, sustainability and frivolity, and embraces the rich complexity of individuality.

Manon Kündig

Ur. 2000. Studia: Wydział Sztuki Mediów (I st., 2019–2022) i Wydział Wzornictwa (II st., 2022–2024) ASP w Warszawie. Stypendium Rektora ASP (trzykrotnie) i Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2023/24). Dziedziny działalności artystycznej: tkanina, instalacja, rzeźba. Wystawy indywidualne: *Metafizyczna*, Atelier Miniatura, Koszalin (2019); *TERMOWIZJE*, w ramach festiwalu WARSZAWA W BUDOWIE 15: *Zimno już było*, Wydział Wzornictwa ASP w Warszawie (2023); *Różem migocze mokradło*, Marszałkowska 18, Warszawa (2024). Uczestniczka V Międzynarodowego Sympozjum Rzeźby Współczesnej, CRP, Orońsko (2024).

Born 2000. Studies: Faculty of Media Art (bachelor’s degree, 2019–2022) and Faculty of Design (master’s degree, 2022–2024) of the Academy of Fine Arts in Warsaw. Scholarship of the Rector of the Academy of Fine Arts (three times) and of the Minister of Culture and National Heritage (2023/2024). Fields of artistic activity: textile, installation, sculpture. Solo exhibitions: *Metaphysical*, Atelier Miniatura, Koszalin (2019); *THERMOVISIONS*, as part of the WARSAW UNDER CONSTRUCTION 15 festival: *The Cold Days Are Over*, Faculty of Design of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2023); *The Wetland Glimmers in Pink*, Marszałkowska 18, Warsaw (2024). Participant of the 5th International Symposium of Contemporary Sculpture, Centre of Polish Sculpture, Orońsko (2024).

CONTACT

gabrielapiwar@gmail.com
instagram: @idziegabi
gabrielapiwar.com

➤ Gabriela w swoim mieszkaniu
Gabriela in her apartment

Różem migocze mokradło

Dyplom
Pracownia Projektowania
Interdyscyplinarnego

promotor:
dr hab. Jarosław
Kozakiewicz, prof. uczelni

The Wetland Glimmers in Pink

Degree Piece
Studio of Interdisciplinary
Design

supervisor:
Dr hab. Jarosław
Kozakiewicz, Assoc. Prof.

Różem migocze mokradło to wizualne zapiski ze spotkania z wrzoścem bagiennym, rośliną objętą ścisłą ochroną gatunkową w Polsce i narażoną na wyginięcie. To opowieść o częstce zaobserwowanego życia roślinnego oraz o jego stopniowym, niezauważalnym zanikaniu.

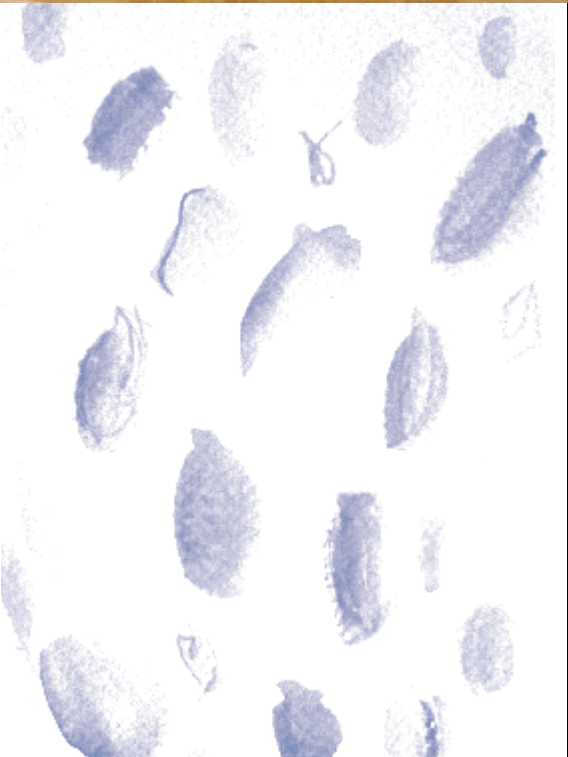
Jasnoróżowy kolor kwiatów, zmieniający się wraz z przekwitaniem na brązowy, symbolizuje przemijanie i odrodzenie, odzwierciedla ulotność i kruchość istnienia. Wewnątrz uschniętego okwiatu rozwijają się owoce, a w nich znajdują się nasiona, które wkrótce wysypią się i rozsieją na mokradłach. To w nasionach kryje się nadzieja na nowe życie.

Celem pracy jest nie tylko zachwyt nad roślinnym pięknem, ale także uwrażliwienie odbiorców na znikanie gatunków oraz podkreślenie znaczenia ochrony naturalnych ekosystemów.

The Wetland Glimmers in Pink is a visual record of an encounter with a cross-leaved heath—a plant under strict species protection in Poland that is threatened with extinction. It is a story about a fraction of the observed plant life and its gradual imperceptible disappearance.

The light pink colour of the flowers, turning into brown in the course of blooming, symbolises transience and rebirth and reflects the fleetingness and fragility of existence. Inside the withered perigonium, fruits develop, and seeds within them will soon spill out and be scattered throughout the wetlands. It is in the seeds that the hope of new life lies.

The aim of the degree piece is not only to express delight in the beauty of plants, but also to sensitise recipients to the disappearance of species and to emphasise the importance of protecting natural ecosystems.

Różem migocze mokradło
dyplom

1. *Roślina z bagien*, ceramika, 25 × 26 × 22 cm, 2024
2. *Przejęście w owoc*, ręcznie farbowana bawełna naturalnymi barwnikami, 220 × 670 cm, 2024
3. *Zasiewanie nadziei*, ręcznie farbowana bawełna naturalnymi barwnikami, drut, 38 × 70 × 40 cm, 2024

The Wetland Glimmers in Pink
degree piece

1. *The Cross-leaved Heath*, cermic, 25 × 26 × 22 cm, 2024
2. *Transition to Fruit*, hand-dyed cotton, with natural dye, 220 × 670 cm, 2024
3. *Sowing Hope*, hand-dyed cotton, with natural dyes, wire, 38 × 70 × 40 cm, 2024
4. The cross-leaved heath

Rośliny obecne są w życiu człowieka od początku jego istnienia na Planecie. Są wykorzystywane na różne sposoby, a ich uroda spowodowała, iż stały się częścią tworzonej przez człowieka kultury.

Gabriela Piwar podczas próby dotarcia do trudno dostępnych i nie lubianych przez człowieka miejsc, jakimi są mokradła, została uwiedziona nieoczywistym pięknem kwiatów wrzośca bagiennego. W wyniku tego spotkania istota ludzka wyposażona w aparat poznawczy, projektowy i artystyczny stała się kanałem łączącym nasz świat ze środowiskiem naturalnym. To spotkanie oznacza zarówno wejście na niestabilne podłoże i poczucie niepewności, jak i uwiedzenie przez migoczącą różową barwę, która jest łagodna, czuła i pomaga nam wierzyć, że życie jest piękne. Róż kwiatu wrzośca przypomina inkarnat używany w sztuce do przedstawiania ludzkich ciał. Być może komunikacja międzygatunkowa oparła się na tej wizualnej paraleli, a atrybut wrzośca bagiennego wybrał Gabrielę do stworzenia pracy będącej hołdem dla tego zagrożonego gatunku i ulotnej urody życia.

Doświadczenie „migoczącego różu” – jak opisuje je autorka – w miejscu niebezpiecznym jest chwilą emocjonalnego dialogu pomiędzy przedstawicielami różnych gatunków. Praca Gabrieli Piwar to próba podzielenia się tym niecodziennym doświadczeniem.

Plants have been present in human life since the beginning of human existence on the Planet. They are used in various ways and, due to their beauty, have become a part of man-made culture.

Gabriela Piwar was seduced by the unobvious beauty of the cross-leaved heath flowers while attempting to reach inaccessible and unloved places such as wetlands. As a result of this encounter, the human being, equipped with a cognitive, design and artistic apparatus, has become a conduit between our world and the natural environment. This encounter means not only stepping onto an unstable ground and a sense of uncertainty but also being seduced by the shimmering pink colour, which is gentle, tender and helps us believe that life is beautiful. The pink colour of the heath flower is reminiscent of the carnation used in art to represent human bodies. Perhaps interspecies communication was reliant on this visual parallel, and the attribute of the cross-leaved heath chose Gabriela to create a work that pays homage to this endangered species and the fleeting beauty of life.

The experience of ‘glimmering pink’, as the author describes it, in a dangerous place is a moment of emotional dialogue between representatives of different species. Gabriela Piwar’s degree piece is an attempt to share this unusual experience.

dr hab. Jarosław Kozakiewicz, prof. uczelni

4.

Wrzosec bagienny
5.

Występowanie wrzośca bagiennego na terenie Polski, kolaż, akryl na papierze, 27 × 30 cm, 2024
6.

Zbliżenie na teren spotkania, kolaż, akryl na papierze, 29,7 × 42 cm, 2024
7.

Nasiono, kolaż, akryl na papierze, 19 × 26 cm, 2024
4.

The cross-leaved heath
5.

Distribution of the cross-leaved heath in Poland, collage, acrylic on paper, 27 × 30 cm 2024
6.

Close-up of the meeting ground, collage, acrylic on paper, 29.7 × 42 cm, 2024
7.

Seed, collage, acrylic on paper, 19 × 26 cm, 2024

Zapiski dla zachowania
pamięci o roślinie.
Wrzosec bagienny

Records for preserving the
memory of a plant.
The cross-leaved heath

Praca teoretyczna

Thesis

promotorka: dr hab. Anna
Szyjkowska-Piotrowska,
prof. uczelni

supervisoress:
Dr hab. Anna Szyjkowska-
Piotrowska, Assoc. Prof.

W pracy teoretycznej zgłębiam temat wrzośca bagien-
nego, który stał się punktem wyjścia do refleksji nad
relacją człowieka z przyrodą. Opisuję spacer po jednym
z pomorskich mokradeł, na którym doszło do naszego
spotkania. Przyglądam się życiu wrzośca – od nasio-
na po kwitnienie – i zastanawiam się nad wspólnymi
korzeniami świata ludzi i roślin. Analizuję stereotypy
związane z kwiatami i próbuję spojrzeć na rośliny
z perspektywy troski i wzajemności. Mokradła stają się
dla mnie przestrzenią pamięci i zanikania, a wrzosec
pretekstem do rozmowy o przyszłości tych cennych
ekosystemów.

In my thesis, I explore the topic of the cross-leaved
heath as a starting point to reflect on the relationship
between man and nature. I describe a walk in one of
the Pomeranian wetlands where our encounter took
place. I look at the life of the heath—from seeds to flow-
ering—and reflect on the common roots of the worlds of
humans and plants. I analyse the stereotypes associated
with flowers and try to look at plants from the perspec-
tive of care and reciprocity. For me, wetlands become
spaces of memory and vanishing, and the heath is
a pretext for talking about the future of these precious
ecosystems.

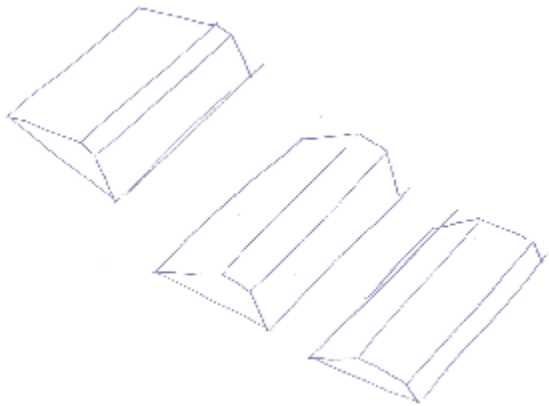
Ur. 2001. Studia: Wydział Wzornictwa Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie (I st. 2020–2024, II st. od 2024). Stypendium Rektora ASP (2023/24). Zajmuje się projektowaniem, malowaniem i kuratorowaniem. Kurator wystawy *Baw się dobrze*, Galeria Przeciąg, Warszawa (2024). Uczestnik wystawy finałowej międzynarodowego konkursu na najlepsze prace dyplomowe (projektowanie produktu) Diploma Selection w ramach festiwalu Designblok, Praga (2024). Laureat nagrody w kategorii produkt w konkursie Projekt Arting 2024 *miasto_szcześliwe* (2024).

Born 2001. Studies: Faculty of Design of the Academy of Fine Arts in Warsaw (bachelor’s degree 2020–2024, master’s degree since 2024). Scholarship of the Rector of the Academy of Fine Arts (2023/2024). He specialises in design, painting and curating. Curator of the *Have a Good Time* exhibition, Przeciąg Gallery, Warsaw (2024). Participant of the final exhibition of Diploma Selection—an international competition for the best degree pieces (product design) as part of the Designblok Festival, Prague (2024). Winner of the award in the Product category in the Projekt Arting 2024: *Happy City* competition (2024).

CONTACT

danielsikorski321@gmail.com
instagram: @danielsikorskiii

↘ Daniel na poddaszu sali 3.1 na Wydziale Wzornictwo przy ul. Mysłowieckiej
↘ Daniel in the attic of room 3.1 at the Faculty of Design, Mysłowiecka Street

10 cm – przenośne rampy
deskorolkowe dla
początkujących

Dyplom
Pracownia Projektowania
Przestrzeni Publicznej

promotor:
dr Paweł Grobelny

10 cm—skateboard ramps
for beginners

Degree Piece
Studio of Public Space
Design

supervisor:
Dr Paweł Grobelny

Kanapeczka na
kanapie

Aneks
Pracownia Malarstwa
i Rysunku

promotor:
dr Mikołaj Chylak

A Sandwich on a Sofa

Minor
Studio of Painting and
Drawing

supervisor:
Dr Mikołaj Chylak

W projekcie dyplomowym – zestawie modułowych ramp – wykorzystałem moje doświadczenie, które zdobyłem jako instruktor jazdy na deskorolce. Niskie rampy są dostępne i bezpieczne dla początkujących, a odpowiednia szerokość oraz długość umożliwiają transport w bagażniku auta. Wykonane z giętej stali o grubości 2 mm są stabilne, a jednocześnie na tyle lekkie, aby można je przenosić. Projekt pomaga początkującym przezwyciężyć strach przed jazdą na deskorolce i dzięki temu robić postępy w skateboardingu.

Aneks do dyplomu przedstawia pokój, w którym zawarłem esencję projektowej codzienności czasu dyplomowego. W obrazach i styropianowych rzeźbach odnoszę się do wyzwań związanych z procesem projektowym takich jak pilnowanie terminów, relacja z jedzeniem oraz różne działania zaspokajające bieżące potrzeby.

In my degree design—a set of modular ramps—I drew on my experience gained as a skateboarding instructor. The low ramps are accessible and safe for beginners and, thanks to the right width and length, they can be transported in the boot of a car. Made from 2 mm thick bent steel, they are stable yet light enough to carry. The design helps beginners overcome their fear of skateboarding and thus make progress in skateboarding.

The Minor shows a room in which I encapsulated the essence of everyday work on my degree design. In the paintings and polystyrene sculptures, I refer to the challenges of the design process such as keeping an eye on deadlines, the relationship with food and various activities intended to satisfy everyday needs.

Dyplom licencjacki Daniela Sikorskiego bazuje na wieloletnim doświadczeniu autora jako instruktora skateboardingu. To zestaw składający się z modułów, które pomagają przede wszystkim najmłodszym osobom opanować podstawowe umiejętności tego sportu. Niska – i tytułowa – wysokość 10 cm jest pomyślana przede wszystkim o uczących się tego sportu dzieciach. Takie niewielkie rampy, które raczej nie występują na otwartych czy zadaszonych skateparkach, minimalizują u początkujących ryzyko upadku, ale także pomagają pokonać strach. Całość została wykonana w jak najprostszy sposób (gięta stal o grubości 2 mm), aby był to zestaw łatwy w produkcji i możliwy do wykonania w pojedynczych egzemplarzach. Kompaktowe wymiary pozwalają z kolei na łatwy transport w bagażniku samochodu osobowego, przetransportowanie ich do danego miejsca, na przykład wybranego boiska szkolnego, na którym można przeprowadzać lekcje na otwartej przestrzeni.

Daniel Sikorski's BFA degree piece is based on the author's many years of experience as a skateboarding instructor. It is a set consisting of modules whose primary function is to help children learn the most basic skateboarding skills. The low height of 10 cm is designed primarily for children learning this sport. Such small ramps, which rather do not occur in open-air or indoor skateparks, minimise the risk of falling for beginners and help them overcome fear. The whole set was made as simple as possible (2 mm thick bent steel) so that it would be easy to produce and possible to make in single copies. Due to its compact dimensions, it can easily be transported in the boot of a car and carried to a chosen location, such as a school playground, where lessons can be held in the open air.

dr Paweł Grobelny

Kanapeczka na kanapie
aneks

1. Dyptyk *Zgłoszenie na Open Call o 23:58*, akryl na płótnie, 50×35×35 cm — stojący na *Biurku do pracy na stojąco*, styropian, 50×100×120 cm
2. *Kanapeczka*, akryl na płótnie, 45×30 cm — leżąca na *Pomniku ku pamięci pomnika ku pamięci kanapy*, styropian, 100×120×50 cm
3. *Oda do G3*, akryl na płótnie, 100×90 cm

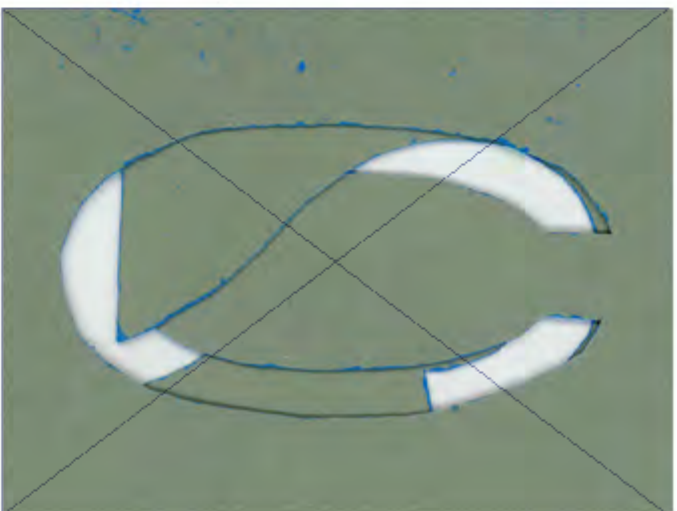
Sandwich on a Sofa
minor

1. Dyptych *Submission to Open Call at 23:58*, acrylic on canvas, 50×35×35 cm standing on *Standing Desk*, styrofoam, 50×100×120 cm
2. *Sandwich*, acrylic on canvas, 45×30 cm lying on *Monument in Memory of Monument in Memory of Sofa*, styrofoam, 100×120×50 cm
3. *Ode to G3*, acrylic on canvas, 100×90 cm

Wydawać by się mogło, że to żart. Obiekty niczym rekwizyty niskobudżetowego filmu animowanego – styropianowe klocki udające meble, udawany komputer, udawana kanapka, wreszcie projekty udające obrazy. Możemy się uśmiechnąć i pójść dalej. Warto jednak zatrzymać się i zastanowić nad tym, co kryje się pod ironią styropianowego minimalizmu. Prace odwołują się do rzeczywistości, w jakiej funkcjonuje wiele osób studiujących w Akademii. Jedzeniu, oglądaniu, a nawet wypoczynkowi towarzyszy pośpiech. Podobnie rzecz ma się z pracą. Kanapa nie musi być wygodna, bo i tak nie ma czasu, żeby się na niej rozsiadać. Reakcją artysty jest humor, ale widzę tu też inny wymiar. Dotyczy problemu, jakim jest projektowanie. Projektuje się dziś wszystko, często na nowo, bo przecież współczesność domaga się wciąż nowych rozwiązań. Projektowane są systemy polityczne i sposoby kontroli. Moją uwagę zwróciło, pozornie techniczne, zdanie samego autora o niemożności całkowitej kontroli (farby w obrazie). Stara się on pielęgnować tę niedoskonałość. Wydaje mi się to użyteczne.

You might think this is a joke. Objects like props for a low-budget animated film—styrofoam blocks pretending to be furniture, a mock computer, a mock sandwich and, finally, designs supposed to act as paintings. We can smile and go further. However, it is good to stop and wonder what hides behind the irony of styrofoam minimalism. The works refer to the reality in which many students of the Academy function. Eating, watching or even taking a rest is done hastily. The same goes for work. A sofa does not have to be comfortable, as there is no time to sprawl on it. The artist reacts with humour, but I see also another dimension here. It is about designing. Everything is designed today, often anew, because modernity still demands new solutions. There are designs of political systems and control methods. My attention was drawn to the author's own, seemingly technical, opinion about the impossibility of complete control (of the paint in a painting). He tries to nurture this imperfection. This seems useful to me.

dr Mikołaj Chylak

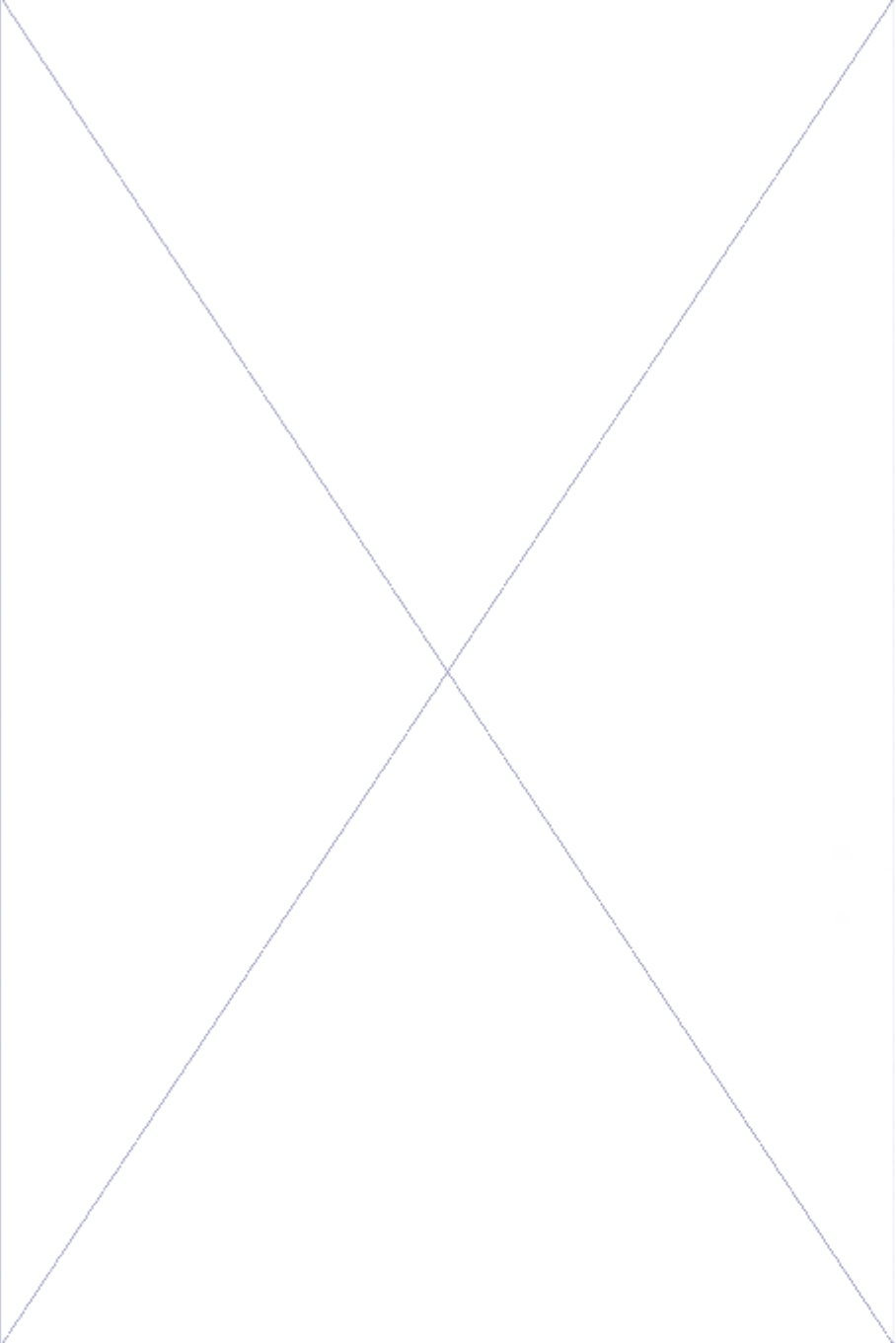
Letter's text
remains in which
initial individuals
dark matter - the
system. The Still
notion, revealing
and exhaustion in
creates a vision of
field in a state of
ing in the moment
on the other hand,
of a traditional
ation of nature,
inequality.

in the
red
s
for
e,
n,
it
a
prod.

more than one

putting a new system

Media art

Sztuka

media

Ur. 1999. Studia: Wydział Sztuki Mediów Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (2019–2024). Dziedziny działalności artystycznej: sztuka immersyjna. Pracuje na stanowisku art director w agencji kreatywnej Altavia Kamikaze + K2 (od 2024), a jako freelancerka zajmuje się projektowaniem graficznym i fotografią.

Born 1999. Studies: Faculty of Media Art of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2019–2024). Fields of artistic activity: immersive art. She works as an art director at the Altavia Kamikaze + K2 creative agency (since 2024) and acts as a freelancer in the field of graphic design and photography.

CONTACT

son.dudek1@gmail.com
instagram: @soniadudek

→ Sonia w swoim mieszkaniu
Sonia in her apartment


```
"FileVersion": 3,
"EngineAssociation": "5.3",
"Category": "",
>Description": "",
"Plugins": [
  {
    "Name": "ModelingToolsEditorMode",
    "Enabled": true,
    "TargetAllowList": [
      "Editor"
    ]
  },
  {
    "Name": "MetaHuman",
    "Enabled": true,
    "SupportedTargetPlatforms": [
      "Win64"
    ]
  },
  {
    "Name": "LiveLink",
    "Enabled": true
  },
  {
    "Name": "LiveLinkControlRig",
    "Enabled": true
  },
  {
    "Name": "AppleARKit",
    "Enabled": true,
    "SupportedTargetPlatforms": [
      "IOS",
      "Win64",
      "Mac"
    ]
  }
]
```

SONIA

Dyplom
Pracownia 3D i Zdarzeń
Wirtualnych II

promotor:
dr hab. Jakub Wróblewski,
prof. uczelni

SONIA

Degree Piece
Studio of 3D and Virtual
Events No. 2

supervisor:
Dr hab. Jakub Wróblewski,
Assoc. Prof.

Poznaj Sonię – interaktywny projekt inspirowany internetowymi grami erotycznymi, łączący autorską strategię z unikalną estetyką obecności. Jest to post-pornograficzne, intymne doświadczenie, zachęcające uczestników do pełnego zanurzenia i budowania relacji z cyfrowym awatarem. Każde spotkanie, balansujące między przestrzenią wirtualną a fizyczną, jest unikalne i zależne od wymiany między performerką a uczestnikami. Projekt wykorzystuje innowacyjne narzędzia, m.in. aplikację na silniku growym, przechwytywanie mimiki w czasie rzeczywistym i reaktywny system audio, co daje pełną kontrolę nad interakcją. To projekt o nowych, inkluzywnych formach komunikacji w sztuce i poza nią, eksplorujący relacje między performansem a mediami w tak szybko zmieniającej się rzeczywistości.

SONIA

Aneks
Pracownia Alternatywnego
Obrazowania,

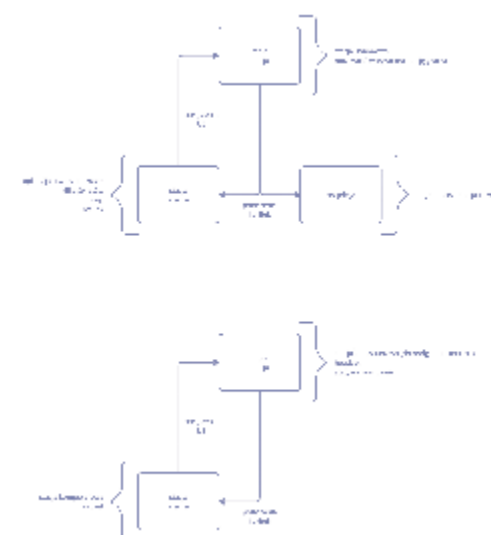
promotorka: dr Dorota
Kozieradzka, opiekun:
prof. Sławomir Ratajski

SONIA

Minor
Studio of Alternative
Imaging

supervisoreess:
Dr Dorota Kozieradzka,
second supervisor:
Prof. Sławomir Ratajski

wyświetlać na manekinie?
seks talka?
dalej cotykanie?
ja / manekin / ewatar
mapping?
projekcja metamorficzna w idie
pomysł o tym jak rozwinąć
projekcja w ciemnym pokoju? trackery?
trackery na ścianę?
ciemno
nie wiesz że przekraczasz granice
metahuman
klon
ciało fantom
trackery ze mną
mogę kontrolować reakcje, wybierać opcje
DODATKOWO ANIMACJE JAK MNIE NIE MA
NÓWPAI DINA
haptyczna
lalka zbyt delikatna
si ikon?
organiczna bryła
zmysłowe
mille w dotyku
neurotransmitter

Praca Soni Dudek zaprasza do spotkania, jest otwartym, wielowątkowym i nakłaniającym do interakcji zaangażowanym gestem wynikającym z ciekawości. Artystka stworzyła cyfrowy (zawieszony między fizyczną i wirtualną przestrzenią) system pozwalający na dialog w czasie rzeczywistym z jej awatarem. Sprawczość i przebieg spotkania Sonia zarezerwowała dla siebie – ma możliwość prowadzenia i wpływania na charakter relacyjnego doświadczenia. To, jak się potoczy, zależy od wymiany, jaką dokonuje się między performerką a osobami uczestniczącymi.

Sonia Dudek przebudowuje zastane zasady komunikacji w sztuce, a poza nią – paradygmat nowych, relacyjnych i inkluzywnych form interakcji. Realizacja stworzona przy wsparciu zespołu Pracowni 3D i Zdarzeń Wirtualnych II – Andreiego Chodery-Isakau oraz Sebastiana Janisiewicza – wprowadza nową mechanikę oraz tworzy umiejętną grę z estetyką popularnych, onlinowych gier erotycznych. Display pracy jest efektem współdziałania pracowni dyplomującej i aneksowej.

Sonia Dudek’s degree piece invites the viewer to an encounter; it is an open, multi-threaded and interaction-provoking engaged gesture stemming from curiosity. The artist has created a digital (suspended between the physical and virtual space) system that enables a real-time dialogue with her avatar. Sonia has reserved the causality and course of the encounter for herself—she has the ability to guide and influence the nature of the relational experience. Its further course depends on the exchange that takes place between the performer and the participants.

Sonia Dudek reconstructs the existing rules of communication in art, and beyond it—the paradigm of new, relational and inclusive forms of interaction. The project created with the support of the 3D Studio and Virtual Events II team—Andrej Chodera-Isakau and Sebastian Janisiewicz—introduces new mechanics and skilfully plays with the aesthetics of popular online erotic games. The display of the degree piece is a result of the co-operation between studios supervising the degree piece and the minor.

dr hab. Jakub Wróblewski,
prof. uczelni

SONIA

dyplom

Aplikacja (Unreal Engine) + Live Digital Performance (Mimic Capture), 2024

SONIA

degree piece

Application (Unreal Engine) + Live Digital Performance (Mimic Capture), 2024

SONIA

aneks

Obiekt, wydruk cyfrowy na wykładzinie, 200×200 cm

SONIA

minor

Object, digital print on carpet, 200×200 cm

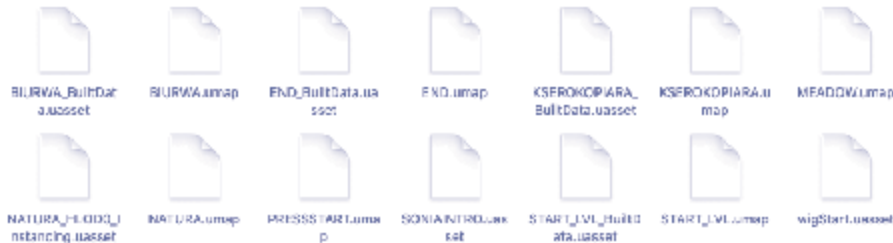

Sonia Dudek konsekwentnie od pierwszych lat studiów badała relację z własnym ciałem. Szczególnie interesowała ją przestrzeń semantyczna między ciałem realnym a jego cyfrową reprezentacją. Praca aneksowa jest konsekwencją wnikliwych badań autorki realizowanych w czasie niemal całego toku studiów. Można traktować ją jako niezależną formę plastyczną, będącą efektem transformacji obrazu, którego macierzą jest ciało autorki. Jednak należy mieć na uwadze, że forma tekstylna była projektowana jako platforma dla środowiska wirtualnego głównej części pracy dyplomowej, będąc jednocześnie haptycznym przedłużeniem zmysłowej i dwuznacznej gry.

Sonia Dudek examined the relationship with her own body consistently from the first years of studies. She was particularly interested in the semantic space between the real body and its digital representation. The Minor is a consequence of the author's insightful research carried out during almost the entire study period. We can treat it as an independent visual form resulting from the transformation of the image, the matrix of which is the author's body. We must, however, keep in mind that the textile form was designed as a platform for the virtual environment of the main part of the degree piece, at the same time being a haptic prolongation of a sensual and ambiguous game.

dr Dorota Kozieradzka

Intymność, seksualność, relacje a świat cyfrowy

Intimacy, sexuality, relationships and the digital world

Praca teoretyczna

Thesis

promotorka:
dr hab. Monika Murawska,
prof. uczelni

supervisoress:
Dr hab. Monika Murawska,
Assoc. Prof.

Autorka pracy teoretycznej bada relacje między technologią a intymnością, seksualnością i ludzkimi interakcjami. Analizuje wpływ cyfrowej rewolucji na relacje międzyludzkie, skupiając się na sztucznej intymności, bliskości w wirtualnych światach oraz eksploracji seksualności z wykorzystaniem technologii. W pracy ukazane zostały zarówno korzyści, jak i zagrożenia rozwoju technologii, szczególnie w kontekście bezpieczeństwa, etyki oraz redefinicji bliskości. Autorka porusza także kulturowe i psychologiczne aspekty technologii, wskazując ich potencjał, ale też ryzyko wykluczenia społecznego i uzależnień.

The author of the thesis examines relationships between technology and intimacy, between sexuality and human interactions. She analyses the impact of the digital revolution on interpersonal relationships, focusing on artificial intimacy, closeness in virtual worlds, and the exploration of sexuality with the use of technology. The thesis shows both the benefits and risks of technological development, particularly in the context of safety, ethics, and the redefinition of intimacy. The author also addresses the cultural and psychological aspects of technology, pointing out their potential, but also the risks of social exclusion and addiction.

Ur. 1994. Studia: filologia angielska na UW (2013–2016); Szkoła Filmowa w Łodzi (2017–2019); Wydział Sztuki Mediów ASP w Warszawie (2021–2024). Wyróżnienie rektorskie za dyplom magisterski (2024). Stypendium Rektora ASP (2023/24). Zajmuje się płaskorzeźbą, wideo, rysunkiem, poezją i performansem. Wystawy indywidualne i duo (w Warszawie): *Mała drzemka*, Spectra Art Space – Fundacja Rodziny Staraków (2024); *Marzenie ściętej głowy*, Bracka 18 (2024); *Drzemka*, WOK (2024), *Pokój nr 14*, Bracka 20 (2023). Uczestniczka wystaw zbiorowych. W roku 2023 zrealizowała grupowy performans *Wodowanie* w MSN w Warszawie.

Born 1994. Studies: English Studies at the University of Warsaw (2013–2016); Film School in Łódź (2017–2019); Faculty of Media Art of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2021–2024). Rector’s award for the MFA degree (2024). Scholarship of the Rector of the Academy of Fine Arts (2023/2024). She focuses on relief, video, drawing, poetry and performance. Solo and duo exhibitions (in Warsaw): *A Little Nap*, Spectra Art Space—Starak Family Foundation (2024); *The Severed Head’s Dream*, Bracka 18 (2024); *A Nap*, WOK (2024), *Room No. 14*, Bracka 20 (2023). Participant of group exhibitions. In 2023, she co-created a group performance *Boat Launching* at the Museum of Modern Art in Warsaw.

CONTACT

niewiadomska.iga1@gmail.com
instagram: @igaxniewiadomska

↘ Iga w swojej pracowni na ul. Brackiej
Iga at her studio in Bracka St.

Drzemka

Dyplom
Pracownia Poetyki

promotor:
dr Wojciech Bąkowski,
opiekun: prof. Sławomir
Ratajski

A Nap

Degree Piece
Studio of Poetics

supervisor:
Dr Wojciech Bąkowski,
second supervisor:
Prof. Sławomir Ratajski

Drzemka to karykatura snu, płytki stan pośredni między snem a jawą. Cykl obiektów i gipsowych reliefów, które pokazałam na mojej wystawie dyplomowej, to próby opisu tego doświadczenia i jego przejściowości. Figury czasu – zegary, budziki i wahadła – oraz widmowe scenografie odtwarzają zniekształcony świat widziany pod półprzymkniętymi powiekami. Transmisja wideo pokazuje wiszący nieopodal relief, naśladując mechanizm marzenia sennego. Wszystkie prace eksponowane są w ciszy i wyciemnieniu – jak w muzeum trwającej właśnie drzemki.

W wideo *Drzemka*, aneksie do wystawy, zawarłam perspektywę śpiącej osoby, nad którą cięży wpływający czas. Wiszący w rogu kadru budzik po dyktatorsku odlicza sekundy do pobudki, a zarazem hipnotyzuje i usypia swoim wahadłowym ruchem.

Drzemka

Aneks
Pracownia Koncepcji
Artystycznych

promotor: prof. Sławomir
Ratajski

A Nap

Minor
Studio of Artistic
Concepts

supervisor:
Prof. Sławomir Ratajski

A nap is a caricature of sleep, a shallow, intermediate state between sleep and wakefulness. The series of objects and plaster reliefs that I presented in my diploma exhibition is an attempt to describe this experience and its liminal nature. Time figures – clocks, alarm clocks, and pendulums – as well as surreal sceneries, recreate a distorted world seen through half-closed eyelids. The video transmission shows a relief hanging nearby, mimicking the mechanism of a dream. All the works are exhibited in silence and dim light – as if in a museum of an ongoing nap.

In the video *A Nap*, my minor, I show the perspective of a sleeping person weighed down by the passing of time. The alarm clock, hanging in the corner of the frame, dictatorially counts down the seconds to waking, while simultaneously hypnotizing and lulling with its pendulum-like motion.

Drzemka
dyplom

Widoki wystawy
dyplomowej, WOK,
ul. Marszałkowska 34/50,
Warszawa

A Nap
degree piece

Diploma exhibition views,
WOK, 34/50, Marszałkowska
St., Warsaw

Sugestywność prac Igi Niewiadomskiej uzyskana jest przez sprawną redukcję środków wyrazu i prostotę techniczną. Lapidarne, szkicowe formy rzeźbiarskie stworzone z łatwo rozpoznawalnych materiałów i gotowych obiektów przyciągają uwagę swoją surowością, tworząc jednocześnie aurę tajemniczości. Fragmenty pejzaży miejskich, wnętrza i abstrakty układają się w kontemplatywną całość. Oglądając poszczególne obiekty, widz wpada w rodzaj transu z odrobiną dobrze pojmowanej nudy. To obraz życia wewnętrznego, w którym świadomość śledzi pustkę i szarość godzin dnia i nocy. Tytułowa drzemka przywołuje stan zawieszenia pomiędzy jawą a snem, stan rozluźnienia uwagi i oddania się bezwolnemu dryfowaniu.

Uwagę zwracają odniesienia do późnej awangardy, na przykład prac członków Warsztatu Formy Filmowej. To kierunek inspiracji rzadko spotykany wśród tego pokolenia artystów. Świadczy to o oryginalności pokazu i daje pojęcie o szerokich horyzontach autorki. Wystawę *Drzemka* uważam za bardzo ciekawy przykład sztuki najnowszej, zaprzęgającej do swoich celów różne znane media i style w nowy, zaskakujący sposób.

Drzemka jest tytułem zarówno aneksu, jak i głównej pracy dyplomowej. Te różne formy realizacji artystycznej wzajemnie się dopełniają, wchodząc w dialog między realnością materialną gipsowych reliefów a światem cyfrowym filmu wideo. W jego trakcie autorka performuje dokamerowo, jednocześnie prowadząc grę z czasem. Związany sznurem budzik miarowo cofa się i wychyla zamknięty w pułapce powtarzalności. Sufit staje się ekranem odbijającym jak w lustrze na wpół rzeczywisty obraz, zakłócany rytmem odzyskiwanej świadomości w chwili powtarzającego się przebudzenia. Wtedy pojawiają się kadry z codzienności, a widz ulega sugestii hipnotyzującego wahadła czasu i odnosi wrażenie współśnienia z artystką, która tak pisze o swojej pracy: „Żadna z funkcji nie zostaje wykonana. Budzik nigdy nie wybudza do końca, a śpiąca nigdy do końca nie wstaje. Powoduje to wrażenie trwającej wiecznie drzemki”.

Penetracja stanu pomiędzy rzeczywistością a nie-rzeczywistością, świadomością a nieświadomością jest fascynującą propozycją, która świadczy o dojrzałości artystycznej i budzi oczekiwania co do dalszych, samodzielnych działań twórczych.

The suggestiveness of Iga Niewiadomska's works is achieved through the efficient reduction of means of expression and technical simplicity. The lapidary sketch-like sculptural forms created from easily recognisable materials and ready-made objects attract attention with their austerity, while creating an aura of mystery. Fragments of cityscapes, interiors and abstracts form a contemplative whole. When watching individual objects, the spectator falls into a kind of trance with a touch of boredom in the good sense of the word. It is a picture of inner life in which consciousness tracks the emptiness and dullness of the hours of day and night. The title *nap* evokes a state of suspension between waking and dreaming, a state of relaxed attention and surrender to inert drifting.

We can notice references to the late avant-garde, such as works by members of the Film Form Workshop. It is a direction of inspiration rarely encountered among artists from this generation. This demonstrates the originality of the presentation and gives an idea of the author's broad horizons. I consider the *A Nap* exhibition to be a very interesting example of contemporary art that harnesses various familiar media and styles in new and surprising ways.

dr Wojciech Bąkowski

A Nap is the title of both the Minor and the degree piece. These various forms of artistic implementation complement each other, entering into a dialogue between the material realness of plaster reliefs and the digital world of a video. During the video, the author performs “for the camera” while playing a game with time. Tied with a cord, the alarm clock steadily moves back and forth, being locked in the trap of repetitiveness. The ceiling becomes a screen reflecting, as in a mirror, a semi-real image disturbed by the rhythm of regained consciousness at the moment of repeated waking. Then frames from everyday life appear, and the spectator succumbs to the suggestion of the hypnotic pendulum of time and gets the impression of co-dreaming with the artist, who writes about her work: ‘None of the functions is fulfilled. The alarm clock never fully wakes the sleeping person up, and she never fully gets up. This creates the impression of an eternal nap’.

The penetration of the state between reality and unreality, between consciousness and unconsciousness, is a fascinating proposal that demonstrates artistic maturity and raises expectations for further independent creative activities.

prof. Sławomir Ratajski

Pętla i duch. Uwagi o wideo

The Loop and the Ghost: Notes on Video

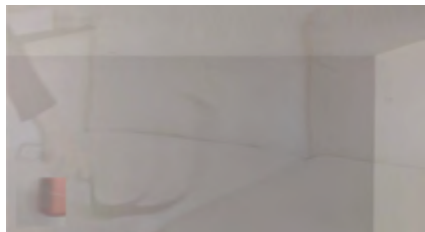
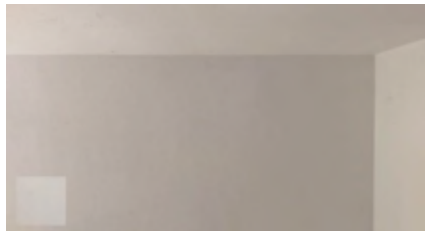
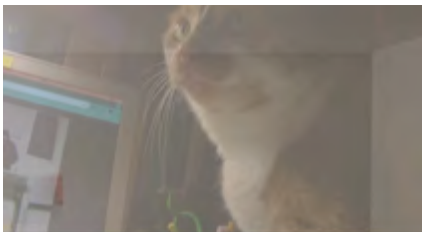
Praca teoretyczna

Thesis

promotorka:
dr Katarzyna Urbańska

supervisoress:
Dr Katarzyna Urbańska

...wać, a później rozkładać. Ta techniczna specyfika zbliżyła technologię wideo do systemów rejestracji dźwięku. Wspólna metoda zapisu miała ważne konsekwencje estetyczno-ontologiczne. Audiovizualność wideo oznaczała nie tylko kontaminację dwóch ścieżek zapisu na jednym nośniku i możliwe równoczesne dekodowanie obrazu i dźwięku, ale co ważniejsze w tym układzie, obraz można było dekodować jako dźwięk, a dźwięk jako obraz. W tej technologii obraz i dźwięk można traktować jak dwie nierozdzielalne funkcje. Od zdefiniowania tego momentu jest już niezwykle blisko do eksperymentów transkodowania (wizualizowania form dźwiękowych i sonifikacji obrazu). Wideo jako system transmisji elektromagnetycznych impulsów umożliwiło nowe eksperymenty w sztuce. Szczególnie ważną ich przestrzenią stało się konstruowanie obiegów zamkniętych: kamera — odbiornik. Pojawiające się w takim układzie zjawisko *feedback loopu* stało się często stosowanym zabiegiem manipulacji obrazem.

Drzemka
aneks

Video, 3'16"

A Nap
minor

Video, 3'16"

Pętla i duch. Uwagi o wideo to w założeniu bardziej montaż literacki niż praca badawczo-naukowa o wytyczonej tezie. Tytułowa pętla nawiązuje tutaj do transmisji wideo i jej powiązania z rzeczywistością oraz do technicznego zespolenia kamera-odbiornik-kamera, zabiegu często stosowanego w pracach wideo członków Warsztatu Formy Filmowej (1970–1977). Natomiast duch w tytule odnosi się do tematu reprezentacji i recepcji obrazu. W trzech niezależnych esejach piszę kolejno o historii transmisji i wideo, transmisji w działaniach WFF-u, snach oraz doświadczaniu obrazu zapośredniczonego przez medium elektroniczne.

The Loop and the Ghost: Notes on Video is intended as a literary montage rather than a research-based academic work with a defined thesis. The loop in the title refers to video transmission and its relation to reality, as well as to the technical interplay of camera-receiver-camera, a technique often employed in the video works of members of the Workshop of the Film Form (1970–1977). The “ghost” in the title refers to the theme of representation and the reception of the image. In three independent essays, I write about the history of transmission and video, transmission in the works of the WFF, dreams, and the experience of images mediated through electronic media.

Ur. 2001. Studia: Wydział Sztuki Mediów Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (I st. 2020–2024, II st. od 2024). Stypendium Rektora ASP (2022–2025). Dziedziny działalności artystycznej: fotografia, wideo, dźwięk. Publikowała fotografie w magazynach: „YAP”, „Stick and Stones”, „Poptown EU”, „Contributor”, „Cake Mag”. Na ML in PL AI Art Festival 2024 zdobyła II nagrodę za pracę *manifesto*. Wybrane wystawy zbiorowe: *Jed-nogłośnie*, Galeria Program, Warszawa (2025); *CRASH*, Zachęta – Narodowa Galeria Sztuki, Warszawa (2024); *Sonic Sculptures 3: Playground of Sound*, Primary, Nottingham (2024); *WODNOŚĆ*, Galeria Centrala, Warszawa (2024); *BUKIET NADZIEI...BEZNADZIEI*, Turnus, Warszawa (2024); *bajzel*, Domie, Poznań (2023); *Uczta*, Turnus, Warszawa (2023); *Metafizyka i Plotki*, Fundacja Alina, Warszawa (2023).

Born 2001. Studies: Faculty of Media Art of the Academy of Fine Arts in Warsaw (bachelor’s degree 2020–2024, master’s degree since 2024). Scholarship of the Rector of the Academy of Fine Arts (2022–2025). Fields of artistic activity: painting, video, sound. She has published photographs in magazines: *YAP*, *Stick and Stones*, *Poptown EU*, *Contributor*, *Cake Mag*. At the ML in PL AI Art Festival 2024, she won second prize for her work *manifesto*. Select group exhibitions: *Jed-nogłośnie*, Program Gallery, Warsaw (2025); *CRASH*, Zachęta–National Gallery of Art, Warsaw (2024); *Sonic Sculptures 3: Playground of Sound*, Primary, Nottingham (2024); *WODNOŚĆ*, Centrala Gallery, Warsaw (2024); *BUKIET NADZIEI...BEZNADZIEI*, Turnus, Warsaw (2024); *bajzel*, Domie, Poznań (2023); *Uczta*, Turnus, Warsaw (2023); *Metafizyka i Plotki*, Alina Foundation, Warsaw, (2023).

CONTACT

zuzanna.wudarska@gmail.com
instagram: @zuzia.wu

➤ Zuzia w Pracowni Przestrzeni Audowizualnej na Wydziale Sztuki Mediów
Zuzia in the Audiovisual Space Studio at the Faculty of Media Art

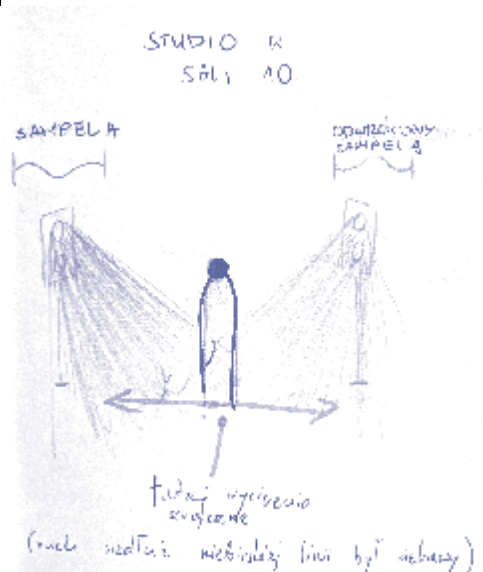
Mój pokój to pudełko
do którego wpadają głosy

My room is a box into
which voices fall

Dyplom Pracownia Przestrzeni Audowizualnej	Degree Piece Studio of Audiovisual Space
promotor: dr Łukasz Kosela	supervisor: Dr Łukasz Kosela

Moja praca jest interpretacją domowej ściany. Punktem wyjścia do jej stworzenia było doświadczenie długo-trwałej, mimowolnej ekspozycji na hałas ze strony brata zamieszkującego sąsiedni pokój w domu rodzinnym. W późniejszych etapach – zwłaszcza podczas tworzenia warstwy dźwiękowej – skupiłam się na społecznych aspektach hałasu i jego obecności w przestrzeniach mieszkalnych. Ważnym punktem odniesienia był dla mnie esej Marka Slouki *Nasłuchując ciszy: uwagi o życiu słuchowym* i opisywane przez niego zjawisko utowarowienia ciszy. Główną rolę w instalacji odgrywa dźwięk, wprawiający ścianę w drgania za pomocą głośników kontaktowych. Warstwa dźwiękowa składa się z dziewięciominutowej kompozycji zrytmizowanych pejzaży dźwiękowych, skomponowanych z nagrań hałasów zbieranych przeze mnie przez rok.

My degree piece is an interpretation of a home wall. The starting point for its creation was the experience of prolonged involuntary exposure to noise from my brother living in the next room in the family home. In later stages, especially at the time of creating the sound layer, I focused on the social aspects of noise and its presence in living spaces. An important point of reference for me was Mark Slouka’s essay *Listening for Silence: Notes on the Aural Life* and the phenomenon of the commodification of silence described by him. Sound plays a central role in the installation, vibrating the wall by means of contact speakers. The sound layer consists of a nine-minute composition of rhythmic soundscapes, composed from the recordings of noises I collected over the course of a year.

*Mój pokój to pudełko,
do którego wpadają głosy*
dyplom

Instalacja dźwiękowa, system
głośników rezonansowych, metal,
drewno, szkło, 320 × 275 cm

*My room is a box
into which voices fall*
degree piece

Sound installation, resonant spe-
aker system, metal, wood, glass,
320 × 275 cm

Rzeźba i dźwięk, choć wydają się odmiennymi media-
mi, mogą tworzyć silne emocjonalne związki, które
wpływają na odbiorcę na wielu poziomach. Oba te
środki wyrazu mają zdolność do kształtowania prze-
strzeni i wywoływania reakcji emocjonalnych, a ich
połączenie otwiera drzwi do nowych form narracji
i percepcji.

Zuzanna Wudarska zaprasza nas do intymnej
opowieści o swojej rodzinie i skomplikowanych
relacjach z bratem. Rzeźbiarska forma to rozbita
kompozycyjnie ściana w skali człowieka, która
oddziałuje przede wszystkim na zmysł wzroku
i dotyku. Jej materialność, faktura, kształt an-
gażują odbiorcę w sposób fizyczny, zapraszając
go do interaktywnej eksploracji trójwymiarowej
formy. Wielokanałowy dźwięk działa na zmysł
słuchu, penetrując przestrzeń w sposób niema-
terialny. Połączenie tych dwóch mediów, rzeź-
by i dźwięku, pozwoliło stworzyć intensywne,
wielowymiarowe doświadczenie. Oba te środki
wyrazu mają zdolność do kształtowania prze-
strzeni i wywoływania reakcji emocjonalnych,
a ich połączenie otwiera drzwi do nowych form
narracji i percepcji.

Even though sculpture and sound may appear to
be different media, they can form strong emotional
connections that affect the observer on many levels.
Both means of expression have the ability to shape
the space and evoke emotional responses, and their
combination opens the door to new forms of narrative
and perception.

Zuzanna Wudarska invites us to learn about an
intimate story about her family and her compli-
cated relationship with her brother. The sculp-
tural form is a compositionally shattered wall
on a human scale, which primarily affects the
sense of sight and touch. Its materiality, texture
and shape engage the observer in a physical way,
inviting them to explore the three-dimensional
form interactively. The multi-channel sound acts
on the sense of hearing, penetrating the space
in an immaterial way. The combination of these
two media—sculpture and sound—has created
an intense multi-dimensional experience. Both
means of expression have the ability to shape the
space and evoke emotional responses, and their
combination opens the door to new forms of nar-
rative and perception.

dr Łukasz Kosela

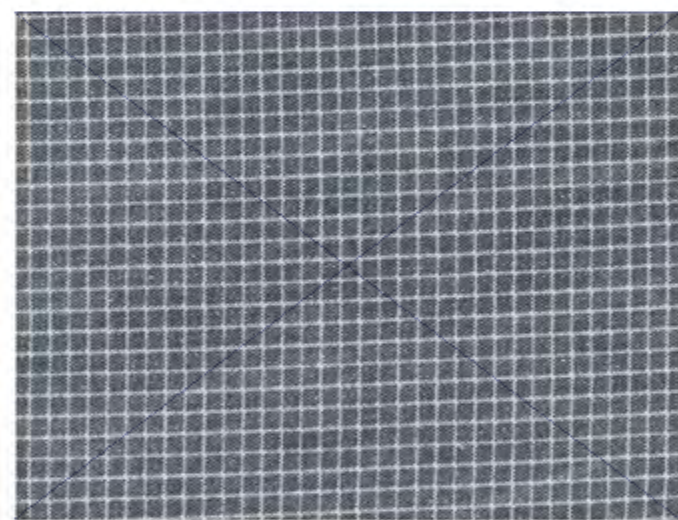
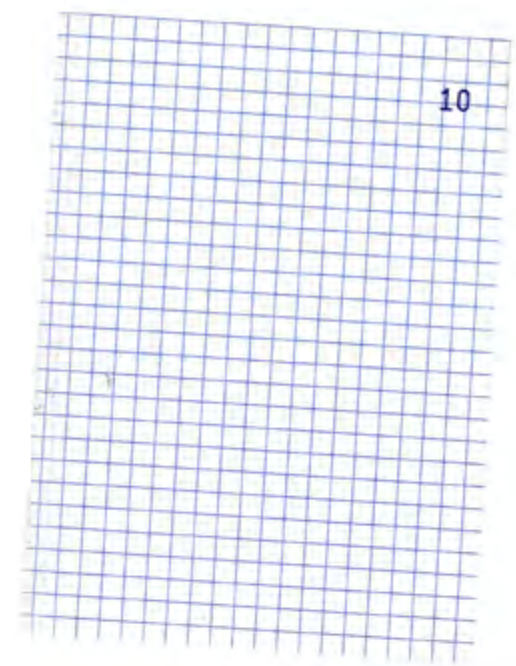
Scenografia

WYDZIAŁ SCENOGRAFII

2222

Stage design

FACULTY OF STAGE DESIGN

Ur. 1996. Studia: Wydział Scenografii ASP w Warszawie (2019–2024). Dziedziny działalności artystycznej: scenografia filmowa i teatralna, tworzenie kolaży, aktorstwo, reżyseria. Pracuje przy filmach fabularnych, serialach i teatrach telewizji, realizowała scenografię i kostiumy do spektakli oraz do kilkunastu etiud i filmów krótkometrażowych. Stworzyła scenariusz, scenografię i kostiumy do filmu krótkometrażowego *Mój Wojaczek* oraz była jego reżyserką (praca licencjacka prezentowana na wystawie *UpComing 2022*). Nominowana do Nagrody Scenograficznej im. Jerzego Moskala (2022). Pierwsze wyróżnienie w IV Konkursie Najlepszych Dyplomów Scenografii Akademii Sztuk Pięknych.

Born 1996. Studies: Faculty of Stage Design of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2019–2024). Fields of artistic activity: film set design, theatre stage design, collage-making, acting, direction. She works on feature films, TV series and theatre productions; she created stage designs and costumes for plays and set designs for several film studies and short films. She created the script, set design and costumes for the short film *My Wojaczek* and was its director (BFA degree piece presented at the *UpComing 2022* exhibition). Nominated for the Jerzy Moskal Scenographic Award (2022). Pierwsze wyróżnienie w IV Konkursie Najlepszych Dyplomów Scenografii Akademii Sztuk Pięknych.

CONTACT

kasiapolak96@gmail.com
instagram: @kkasiapolak

➤ Kasia na planie filmowym w Łodzi
Kasia on the film set in Łódź

Wygodnie przebiega
1. przedmiotem jest to, co się dzieje
2. Odbierając światło
3. Mówienie o niej
4. Stwierdzenie, że światło jest nieodłączne
5. bezpłciowy kot myśliwi jest
6. Światło jest w koronach drzew
7. Odbierając światło, światło jest nieodłączne
8. Światło jest w koronach drzew
9. Światło jest w koronach drzew
10. Światło jest w koronach drzew

Podziemie pamięci

Dyplom
Pracownia Kierunków
Kreacji w Obrazie
Filmowym

promotorka:
dr Katarzyna Sobańska

The Underground of Memory

Degree Piece
Studio of Creation
Directions in Film Image

supervisoress:
Dr Katarzyna Sobańska

Dyplom *Podziemie pamięci* to projekt filmowy będący zapisem mojego procesu badania szeroko pojętego tematu pamięci i jej utraty. W jego tle rezonują na przemian grobowa cisza i żałobny zgiełk. Mieszkańcy bezimiennej wyspy żyją w świecie, z którego regularnie znikają przedmioty, a policja pamięci stoi na straży ich zapomniania. Pewnego upalnego dnia znikają ptaki, innego – róże, nasiona drzew, a kolejnego – kalendarze i nastaje wieczna zima. Prom osuwa się ku morzu, kawiarnia pleśnieje. Znika lewa noga, prawa noga, lewa ręka. „Co będzie gdy policzki znikną? Jak wtedy płakać? Jak ocierać łzy?”
Echo pamięci kontynuuje fascynację tematem pamięci, straty i obcych przestrzeni, które często balansują na granicy rzeczywistości i nierealności, ukazując różnorodne aspekty pustki i jej wpływu na percepcję miejsca.

Echo pamięci

Aneks
Pracownia Fotografii

promotor:
dr hab. Mariusz Gajewski,
prof. uczelni

The Echo of Memory

Minor
Studio of Photography

supervisor:
Dr hab. Mariusz Gajewski,
Assoc. Prof.

The degree piece *The Underground of Memory* is a video project being a record of my process of examining the broadly understood issue of memory and its loss. Grave silence and mournful turmoil alternately resonate in its background. The inhabitants of an unnamed island live in a world from which objects regularly disappear and the memory police guard the process of their forgetting. One hot day the birds disappear, another day roses and tree seeds share the same fate, the next day the calendars disappear and eternal winter sets in. The ferry slides into the sea, the café gets mouldy. The left leg, the right leg and the left hand disappear. ‘What will happen when the cheeks disappear? How to cry after that? How to wipe away the tears?’
The Echo of Memory continues the artist’s fascination with the issues of memory, loss and strange spaces that often hover on the border between reality and unreality, revealing various aspects of emptiness and its impact on the perception of place.

Podziemie pamięci to tytuł pracy dyplomowej Kasi Polak, obejmującej niezwykle i obszerny cykl projektów scenografii i kostiumów. Dyplom ten, co świadczy o jego niepowtarzalnym charakterze, jest widocznym efektem wnikliwego procesu analitycznego zarówno w warstwie literackiej adaptowanych tekstów Yōko Ogawy, jak i w zapisie konsekwentnie budowanego autorskiego kształtu estetycznego i subtelnej, surrealistycznej plastyki znacznie przekraczających ramy formalne pracy dyplomowej na Wydziale Scenografii.

Język realizmu magicznego ukazuje w malarzskich projektach subtelna myśl, poetykę, czy nawet filozofię, dystopijnego, a tak boleśnie realnego świata. Dzięki temu powstał ponadczasowy, uniwersalny i zrozumiały w każdym zakątku świata kod estetyczny oddziałujący w przestrzeni obrazu filmowego.

Stało się tak – co warto podkreślić – dzięki dojrzałej reżyserskiej narracji dyplomantki, opartej na własnych intuicjach, głębokim procesie badawczym, który w przekonujący sposób przenosi na malarskie wizualizacje. Obrazy te mają również siłę konkretnego projektowego zarówno w warstwie technicznej, jak i dającej możliwości realizacji.

Nie mam wątpliwości, że jest to dojrzały, skończony świat pięknego filmu, a Kasia Polak już u progu dorosłego życia artystycznego jest wybitnym młodym scenografem.

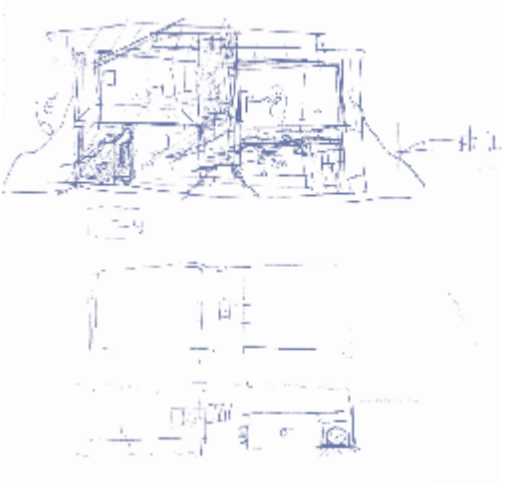
The Underground of Memory is the title of Katarzyna Polak's degree piece that encompasses an unusual and extensive series of stage and costume designs. This piece is a unique work as the visible result of a thorough analytical process, both in the literary layer of adapted texts by Yōko Ogawa, and in the record of the consistently constructed original aesthetic shape and subtle surreal visual art going far beyond the formal framework of the degree piece at the Faculty of Stage Design.

The language of magical realism reveals the subtle thought, poetics, or even philosophy of a dystopian, yet so painfully real world in painting projects. This resulted in a timeless aesthetic code that is universal and comprehensible in every corner of the world, affecting the space of the cinematic image.

It is worth emphasising that this happened thanks to the graduate's mature directorial narrative—based on her own intuitions and a deep research process—which she convincingly transfers to painting visualisations. These paintings also have the power of concrete design, both in technical terms and with regard to the possibility of implementation.

I have no doubt that it is a mature and complete world of beautiful film, and Katarzyna Polak, already on the threshold of her adult artistic life, is an outstanding young set designer.

dr Katarzyna Sobańska

Podziemie pamięci
dyplom

↑ Wizualizacje 3D scenografii
→ Rysunki kostiumów

The Underground of Memory
degree piece

↑ 3D visualizations of scenography
→ Costume drawings

Echo Pamięci
aneks

Fotografia cyfrowa

The Echo of Memory
minor

Digital photography

Cykl *Echo pamięci* zrealizowany w Pracowni Fotografii to dalsza część, po dyplomie głównym, eksplorowania tematu pamięci i próba uchwycenia esencji pustki – przestrzeni pozornie obojętnej, a jednak głęboko rezonującej z ludzkimi emocjami. Na aneks składają się dwa cykle fotograficzne zgłębiające granice między rzeczywistością a nierealnością. Opustoszałe miejsca, z pozoru zwyczajne, stają się symbolicznymi przestrzeniami odzwierciedlającymi ludzkie doświadczenia straty, samotności i przemijania.

Pustka ukazana na fotografiach przybiera różne formy – od fizycznej nieobecności człowieka po minimalistyczne kompozycje, które potęgują wrażenie bezczasowości. Prace są na pograniczu fotografii i malarstwa, tworzą kompozycje o narracyjnym charakterze, które nie tylko opowiadają historie, ale też wywołują uczucie zatrzymania w czasie i przestrzeni.

Inspiracją są miejsca opuszczone, milczące, niezauważone – takie, które wydają się jednocześnie znajome i odrealnione. Fotografie stanowią wizualny zapis wspomnień, wzruszeń i śladów, jakie pozostawia czas.

The Echo of Memory series realised at the Photography Studio is a continuation, after the degree piece, of the exploration of the theme of memory and an attempt to capture the essence of emptiness—a seemingly indifferent space, yet one that deeply resonates with human emotions. The minor consists of two series of photographs exploring the boundaries between reality and unreality. Apparently ordinary, abandoned places become symbolic spaces reflecting the human experience of loss, loneliness and passing.

The void shown in photographs assumes various forms—from the physical absence of the human being to minimalistic compositions that add to the feeling of timelessness. The works exist at the borderline between photography and painting, creating narrative compositions that not only tell stories but also produce the feeling of being frozen in time and space.

The inspiration is drawn from abandoned, silent or unnoticed areas—the ones that seem familiar and unreal at the same time. The photographs constitute a visual record of memories, emotions and traces left by time.

dr hab. Mariusz Gajewski,
prof. uczelni

Portret pamięci

Praca teoretyczna

promotorka: dr Agnieszka
Korytkowska

A Portrait of Memory

Thesis

supervisoreess:
dr Agnieszka Korytkowska

Portret pamięci jest zapisem badania pamięci jako zjawiska transdyscyplinarnego, odgrywającego niezwykle ważną rolę w wielu dziedzinach życia i twórczości, będącego ogromnym źródłem inspiracji. Pamięć ma ogromne znaczenie w kształtowaniu zarówno indywidualnych, jak i zbiorowych tożsamości, wpływ na procesy twórcze pozwalające artystom na kreowanie wielowymiarowych narracji, zaskakiwanie odbiorców, manipulowanie czasem i strukturą fabularną. Poprzez badanie mechanizmów i rodzajów pamięci chciałam zrozumieć, w jaki sposób twórcy wykorzystują pamięć jako narzędzie narracyjne, aby wzbogacić swoje dzieła i oddziaływać na odbiorców.

A Portrait of Memory is a record of the examination of memory as a transdisciplinary phenomenon that plays a very important role in many fields of life and artistic activity and is a great source of inspiration. Memory plays a huge role in shaping both individual and collective identities, influencing the creative processes that allow artists to create multidimensional narratives, surprise audiences, and manipulate time and plot structure. By examining the mechanisms and types of memory, I wanted to understand how creators use memory as a narrative tool to enrich their works and influence their audiences.

Ur. 2000. Studia: Wydział Scenografii ASP w Warszawie (2019–2024). Dziedziny działalności artystycznej: scenografia, kostiumy, tkanina artystyczna, barwiarstwo, ceramika. Realizacje scenografii: do dyplomowych filmów krótkometrażowych *Rozwiązanie*, reż. K. Sikorska, Szkoła Filmowa im. K. Kieślowskiego Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach (2021) i *Mój dom*, reż. K. Słonina, FAMU, Praga (2023); (także kostiumów) do spektaklu *Sen nocy letniej*, reż. M. Dziasek, konkurs Nowy Yorick, 28. Festiwal Szekspirowski, Gdańsk (2024). Nominowana do Konkursu o Nagrodę Scenograficzną im. Jerzego Moskala (2022).

Born 2000. Studies: Faculty of Stage Design of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2019–2024). Fields of artistic activity: set design, costumes, textile art, dyeing, ceramics. Production design: for diploma short films *The Delivery*, dir. K. Sikorska, K. Kieślowski Film School of the University of Silesia in Katowice (2021) and *My Home*, dir. K. Słonina, FAMU, Prague (2023); (also costumes) for the play *A Midsummer Night’s Dream*, dir. M. Dziasek, New Yorick Competition, 28th Shakespeare Festival, Gdańsk (2024). Nominated for the Jerzy Moskal Scenographic Award Competition (2022).

CONTACT

julka.ruszkovvska@gmail.com
instagram: @przekwitanie

Julia w swojej pracowni na Solcu
Julia at her studio in Solec

Projekt scenografii i kostiumów do spektaklu na podstawie powieści Andrusa Kivirähka „Listopadowe porzeczki”

Dyplom Pracownia Projektowania Scenografii Teatralnej, Koncertów i Widowisk

promotor: prof. Marek Chowaniec supervisor: Prof. Marek Chowaniec

Listopadowe porzeczki to wycinek z życia estońskiej wsi, gdzie pozornie nie dzieje się nic specjalnego poza strygami polującymi w lesie i kratami sunącymi po ciemnym niebie. To próba stworzenia doświadczenia totalnego, oddziałującego na Uczestników każdym zmysłem, zmuszającego do pełnego zanurzenia w świecie błotnego realizmu magicznego.

Arte – fakt nieczłowieczy opowiada o potrzebie powrotu do materii, z której świat jest pierwotnie stworzony. Jest ołtarzem ku czci znalezisk i najprostszej pracy dłoni, tego, co stale jest obok, a nigdy w centrum uwagi.

Oba projekty są lustrzanym odbiciem mojego połączenia z naturą, dyplom pokazuje wkroczenie człowieka w naturę, a aneks – chęć przeniesienia natury w przestrzeń ludzką, tym samym ukazują całość moich prze-myśleń na temat naszego miejsca w świecie.

Stage and costume design for the production of ‘November Currants’, based on a novel by Andrus Kivirähk

Degree Piece Studio of Stage, Concert and Show Design

supervisor: Prof. Marek Chowaniec

November Currants is a window into the life of an Estonian village, where seemingly nothing happens, except for strigas hunting in the forests and krats gliding through dark skies. It’s an attempt to create a total experience, one that engages all the senses and forces the Participant to immerse oneself completely in the world of magical realism, muddy version.

Non-human arte-fact is a story about the need to come back to the matter of which the world was originally created. It’s an altar, dedicated to accidental findings and simplest manual work, to what’s always there, but is never the main focus.

These two projects are two sides of my connection to Nature. Main degree shows perspective of humans in Nature’s territory, while the minor degree reflects the desire to keep a piece of Nature with us in domesticated spaces. Together, the projects demonstrate my approach in its entirety.

Arte – fakt nieczłowieczy. Instalacja

Aneks Pracownia Projektowania Scenografii Teatru Lalkowego

promotorka: dr hab. Katarzyna Proniewska-Mazurek, prof. uczelni

Non-human arte-fact. Installation

Minor Studio of Stage Design for Puppet Theatre

supervisoress: Dr hab. Katarzyna Proniewska-Mazurek, Assoc. Prof.

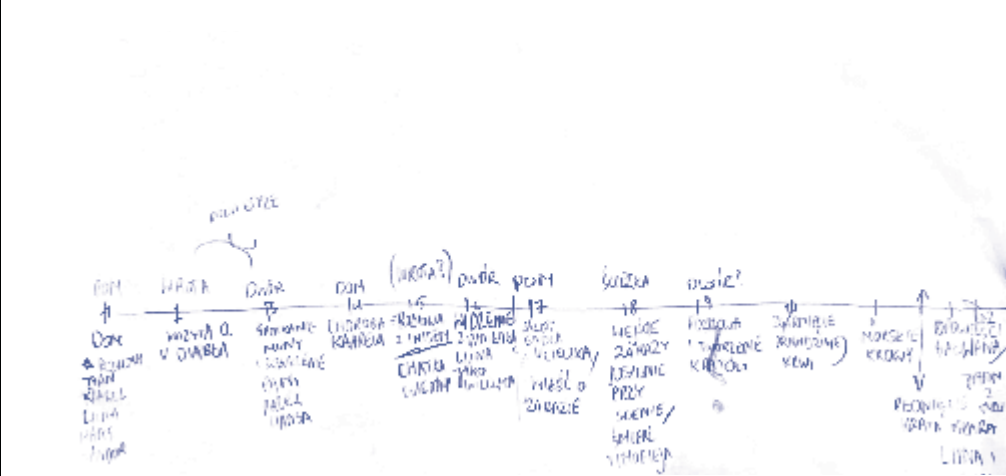

Projekt scenografii i kostiumów do spektaklu na podstawie powieści Andrusa Kivirähka „Listopadowe porzeczki”
dyplom

1. *Krat Joosep*
2. *Krat śnieżny*
3. *Zabicie diabła*
4. *Nocne spotkanie kochanków*
5. *Polowanie na morskie krowy*
6. *Karbowy Hans czuwający pod oknem baronówny. Liina czuwająca nad Hansem*

Stage and costume design for the production of ‘November Currants’, based on a novel by Andrus Kivirähk
degree piece

1. *Krat Joosep*
2. *Snow krat*
3. *The Killing of the devil*
4. *Lovers’ encounter in the night*
5. *Hunt for the sea cows*
6. *Supervisor Hans watching over baroness’ window. Liina watching over Hans.*

Projekt Julii Ruszkowskiej to złożona, fascynująca opowieść, która w unikalny sposób łączy literacką estetykę realizmu magicznego z realiami scenicznej kreacji w plenerze. Praca jest inspirowana powieścią *Listopadowe porzeczki* Andrusa Kivirähka i osadzona na mistycznej wsi estońskiej. Utwór przeniknięty jest folklorem, duchowością i troskami życia codziennego mieszkańców.

Julia do swojego widowiska wybiera plener. Teren otaczający widza to panorama, wciągająca odbiorców w wielowarstwowy pejzaż wsi. Te przestrzenie, zmieniające się w świetle zachodzącego słońca, nadają widowisku narastającą dramaturgię i pozwalają w pełni zanurzyć się w świecie zacierającego się czasu i przenikania sfer realnych i nierealnych.

Julia realizuje swoje założenia z precyzją i głębokim zrozumieniem materii literackiej. Jej praca łączy tradycyjne techniki scenograficzne z nowoczesną wizją spektaklu immersyjnego, który angażuje widza i podaje go wielozmysłowemu doświadczeniu. Zastosowanie plenerowej scenografii, interaktywnej przestrzeni i wysublimowanych form wizualnych to świadectwo rozwiniętego warsztatu i artystycznej dojrzałości.

Julia Ruszkowska’s degree piece is a complex fascinating story that uniquely combines the literary aesthetics of magical realism with the realities of outdoor stage creation. The work is inspired by Andrus Kivirähk novel *November Currants* and set in the mystical Estonian countryside. The piece is permeated with folklore, spirituality and the concerns of the inhabitants’ everyday life.

Julia chooses an open-air location for her show. The area surrounding the spectator is a panorama that draws recipients into the multilayer rural landscape. Everchanging in the light of the setting sun, these spaces add a rising dramatic effect to the show and allow us to fully immerse ourselves in the world of blurring time and the interpenetration of real and unreal planes of existence.

Julia pursues her goals with precision and a deep understanding of literary material. Her degree piece combines traditional scenographic techniques with the modern vision of an immersive performance that engages the spectator and subjects them to a multisensory experience. The use of open-air scenography, interactive space and sophisticated visual forms testifies to the graduate’s advanced skillset and artistic maturity.

prof. Marek Chowaniec

Arte – fakt nieczłowieczy.
Instalacja
aneks

Non-human arte-fact.
Installation
minor

Pani Julia Ruszkowska poświęciła swoją pracę anek-sową roli kwestii potrzeby tworzenia przez człowieka artefaktów do obrządków religijnych oraz jego działań w praktyce duchowej. W procesie twórczym dyplomantka odwołała się do wyimaginowanej religii, gdzie w centrum kultu postanowiła umieścić Naturę jako taką. W ramach projektu zrealizowała ze znalezionych, naturalnych materiałów cykl obiektów, by na-stępnie z ich zastosowaniem stworzyć instalację odtwarzającą formy ołtarzowe. Praca Pani Julii Ruszkowskiej stała się próbą prześledzenia relacji człowieka z jednej strony z przedmiotem kultu, z drugiej zaś – z naturą.

Cały proces twórczy dyplomantka poprzedziła wnikliwą analizą merytoryczną szeregu zjawisk powiązanych z poruszoną tematyką.

Teatr pogranicza. Kultura queerowa a elementy performatywne w teatrze

Praca teoretyczna
promotorka:
prof. Magdalena
Raszewska

W pracy *Teatr pogranicza. Kultura queerowa a elementy performatywne w teatrze* poszukuję wspólnych obszarów queerowej ekspresji scenicznej i performatywnych zabiegów we współczesnym teatrze. Staram się udowodnić istnienie relacji między inherentną performatywnością charakteryzującą codzienność osoby queerowej w heternormatywnym świecie a rozwiązaniami scenicznymi wykraczającymi poza tradycyjne normy teatru. Praca składa się z wprowadzenia zawierającego wyjaśnienie używanych pojęć, krótkiego opisu historii teatru queerowego i analizy wybranych spektakli, w których łączą się wspomniane motywy, oraz podsumowania.

Ms Julia Ruszkowska devoted her minor to the issue of the human being’s need to create artefacts for religious rites and their actions in spiritual practice. During her creative process the graduate referred to an imagined religion, where Nature itself takes the focal point. The project consisted of creating series of objects, using various natural materials and finds, followed by arranging them in an installation, mirroring form of an altar. The work of ms. Julia Ruszkowska is an attempt to study humanity’s relation to both Nature and objects of worship.

The entire creative process was preceded by an insightful factual analysis of a number of phenomena related to the subject matter.

Theatre of the borderline. Queer culture and elements of performance in theatre

Thesis
supervisoress:
Prof. Magdalena
Raszewska

In the thesis *Theatre of the borderline. Queer culture and elements of performance in theatre*, I look for common areas of queer stage expression and techniques borrowed from performance art in contemporary theatre. I try to prove the existence of a relationship between the inherent performativity that characterises the everyday life of a queer person in the heteronormative world and stage solutions that go beyond the traditional norms of theatre. The paper consists of an introduction containing a glossary of the terms used, a brief description of the history of queer theatre, and an analysis of selected performances in which the aforementioned concepts intertwine, along with a conclusion.

dr hab. Katarzyna
Proniewska-Mazurek,
prof. uczelni

Ur. 2000. Studia: Wydział Scenografii ASP w Warszawie (2019–2024). W ramach programu Erasmus+ studiowała w Mediolanie (2022) i Turynie (2023) oraz odbyła praktyki w Teatro del Lavoro w Pinerolo (Włochy, 2023/24). Zajmuje się scenografią teatralną, sztukami wizualnymi i performatywnymi. Wystawy zbiorowe, m.in. *Sztuki w krzakach*, Osiedle Jazdów, Warszawa (2024). Wystawa indywidualna fotografii *Krótką historią grzechu*, Teatr WARSawy, Warszawa (2021). Realizuje scenografię do krótkich form filmowych i teatralnych (od 2020). Nominowana do Konkursu o Nagrodę Scenograficzną im. Jerzego Moskala (2022).

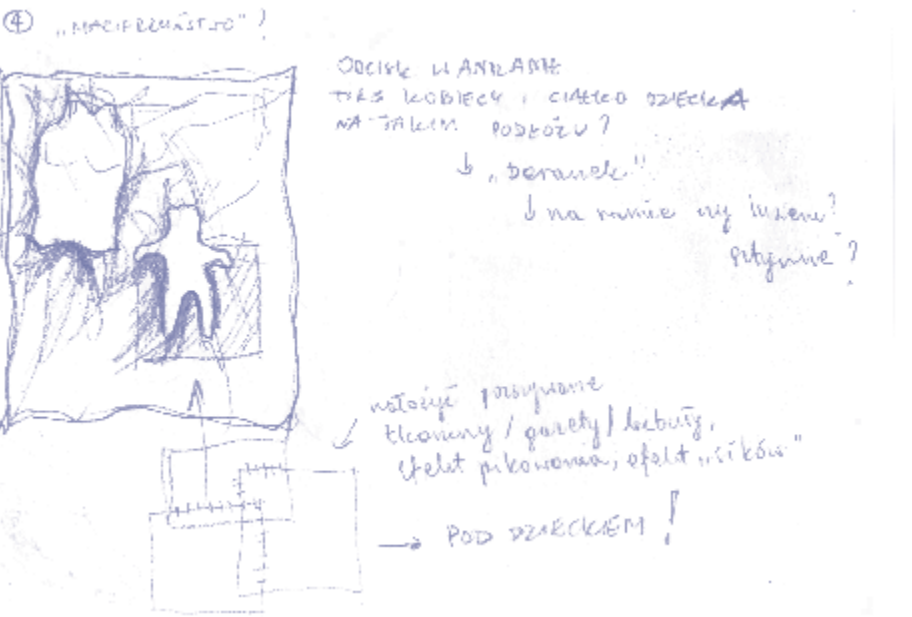
Born 2000. Studies: Faculty of Stage Design of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2019–2024). Under the Erasmus+ programme, she studied in Milan (2022) and Turin (2023) and served an internship at the Teatro del Lavoro in Pinerolo (Italy, 2023/2024). She deals with theatre stage design, visual and performative arts. Group exhibitions, e.g. *Arts in the Bushes*, Jazdów Housing Estate, Warsaw (2024). Solo exhibition of photographs *A Short History of Sin*, WARSawa Theatre, Warsaw (2021). She creates set and stage designs for short film and theatre forms (since 2020). Nominated for the Jerzy Moskal Scenographic Award Competition (2022).

CONTACT

marydzka@gmail.com
instagram: @zarysia

➤ Maria w Pracowni teatru lalek Teatro del Lavoro w Pinerolo we Włoszech
Maria at Teatro del Lavoro puppet theatre workshop in Pinerolo, Italy

Projekt scenografii, kostiumów i lalek do spektaklu teatru lalkowego na podstawie powieści „Ptaki” Tarjei Vesaasa

Stage, costume and puppet design for theatrical adaptation based on Tarjei Vesaas’ novel ‘The Birds’

Dyplom
Pracownia Projektowania
Scenografii Teatru
Lalkowego

Degree Piece
Studio of Stage Design
for Puppet Theatre

promotorka:
dr hab. Katarzyna
Proniewska-Mazurek,
prof. uczelni

supervisoreess:
Dr hab. Katarzyna
Proniewska-Mazurek,
Assoc. Prof.

W intymnym dziele *Ptaki* Vesaas kreśli portret psychologiczny Mattisa – mężczyzny o wyjątkowej wrażliwości na zjawiska zachodzące w naturze. Głęboko emocjonalny odbiór tekstu skłonił mnie do kreacji przestrzeni teatralnej odzwierciedlającej zaburzoną percepcję bohatera. Plastyczna interpretacja *Ptaków* zmierza ku syntezie surowego pejzażu z umysłem przesyconym natręctwami, czego ucieleśnieniem są figury z pogranicza scenografii i ożywionej materii.

Pamięć uśpiona jest autobiograficznym rozstrzygnięciem ze wspomnieniem dzieciństwa i domu rodzinnego. Tekstylny odlew antropomorficznych sylwetek symbolizują zaszyte w tkaninach dusze ciała zdeformowanych, pozostających jedynie cieniem, sennym oddechem pamięci. Są pomnikami tego, co utracone i bezpowrotne.

Pamięć uśpiona

The Dormant Memory

Aneks
Pracownia Rysunku
i Koloru

Minor
Studio of Drawing
and Colour

promotorka:
prof. Elżbieta Banecka

supervisoreess:
Prof. Elżbieta Banecka

In his intimate work *The Birds*, Vesaas sketches a psychological portrait of Mattis—a man endowed with unusual sensitivity to the phenomena of nature. The deeply emotional reception of the text led me to create a theatrical space reflecting the protagonist’s disturbed perception. The visual interpretation of *The Birds* aims at a synthesis of the harsh landscape with the mind saturated with obsessions, which is embodied by figures from the borderline of scenography and animated matter.

The Dormant Memory is an autobiographical settlement with the memory of childhood and the family home. Textile casts of anthropomorphic silhouettes symbolise the souls of deformed bodies sewn into fabric, which remain only a shadow and a dreamy breath of memory. They are monuments to what is lost and irreversible.

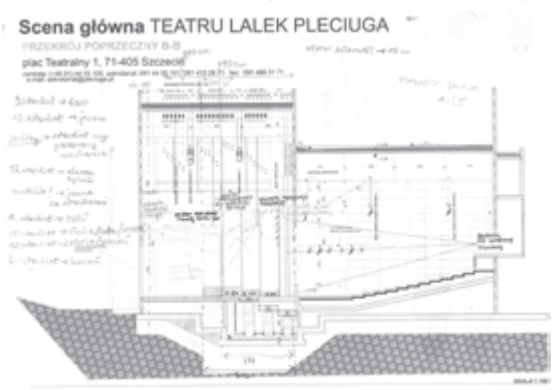
1

Uwolnić energię z przedmiotu

„Co najbardziej osobiste, jest najbardziej twórcze”.
(Martin Scorsese)

Sięganie do osobistych przeżyć, wspomnień jest dla mnie kluczowym elementem twórczości. Z dużą przyjemnością podjęłam się opieki nad aneksem pt. *Pamięć uśpiona* Marii Zawadzkiej, która opiera swoją pracę na wspomnieniach związanych z przedmiotami z domu rodzinnego, lękach i wrażliwości na piękno zawarte w brzydocie przedmiotów z czasów PRL-u. Sądzę, że ta podróż do czasów dzieciństwa okazała się dla autorki największym zaskoczeniem, a kolejne prace miały coraz silniejszą energię. Wrażliwość na formę, materię, kompozycję, subtelności kolorystyczne pozwoliły na stworzenie bardzo ciekawego cyklu, realizowanego w dużej zadumie, dialogu wewnętrznym i szczerości twórczej. Przedmioty użyte do pracy z pozoru prozaiczne w rękach autorki stają się piękne, uwalniają zawartą w nich energię związaną ze wspomnieniami z domu rodzinnego. Twórczość to oryginalność, taką wyjątkową pracę stworzyła Maria Zawadzka.

Projekt scenografii,
kostiumów i lalek do
spektaklu teatru lalkowego
na podstawie powieści
„Praki” Tarjei Vesaasa

dypłom

1. Lalka i kostium głównego bohatera oraz model Domu
2. Wizualizacja sceny teatralnej *Przelot słonki*
3. Wizualizacja sceny teatralnej *Mokradło*

Stage, costume and puppet design for theatrical adaptation based on Tarjei Vesaas novel ‘The Birds’

degree piece

1. The main character’s puppet and costume, The Home model piece
2. Visualisation of *The woodcock flight scene*
3. Visualisation of *The swamp scene*

2

Releasing energy from an object

‘The most personal is the most creative.’
(Martin Scorsese)

Going back to personal memories is a key element of artistic activity for me. It was with great pleasure that I undertook to supervise the minor degree entitled *Dormant Memory* by Maria Zawadzka, who bases her work on her memories of objects from her family home, her fears, and her sensitivity to the beauty contained in the ugliness of objects from the communist era. I think that this journey back to her childhood proved the biggest surprise for the author, and her further works had an increasing energy. Sensitivity to form, matter, composition and subtleties of colour made it possible to create a very interesting series, carried out with great thoughtfulness, inner dialogue and creative sincerity. The objects used for the minor degree may seem prosaic, but they become beautiful in the author’s hands and release their internal energy related to childhood memories of home. Creativity is originality—such an exceptional work was created by Maria Zawadzka.

prof. Elżbieta Banecka

3

Praca teoretyczna

Thesis

promotorka:
prof. Magdalena
Raszewska

supervisoress:
Prof. Magdalena
Raszewska

Dynamiczne zmiany w teatrze lalkowym zapoczątkowane w XX wieku ustanowiły nowy paradygmat sztuki lalkarskiej niemal całkowicie zrywając z jej tradycyjnymi założeniami. Niezmiennym czynnikiem w strukturze teatru lalkowego pozostała relacja między lalkarzem i lalką. W swojej pracy analizuję ten związek, skupiając się na ostatnich dekadach. Opierając się na kontekście filozoficzno-kulturowym teorii posthumanistycznej zorientowanej wokół przedmiotu i organizmów pozaludzkich, poddaję refleksji kondycję relacji elementów performansu lalkowego i możliwe kierunki jej rozwoju w przyszłości.

The dynamic changes in puppet theatre initiated in the 20th century established a new paradigm for the art of puppetry, almost completely breaking away from its traditional principles. The relationship between the puppeteer and the puppet has been a constant factor in the structure of puppet theatre. In my thesis, I analyse this relationship with a focus on the last few decades. Drawing on the philosophical and cultural context of posthumanist theory oriented around the object and non-human organisms, I reflect on the condition of the relationship of the elements of puppet performance and the possible future directions of its development.

Pamięć uśpiona
aneks

1.

Rodzice, technika mieszana na kołdrze, 260 × 260 cm
2.

Pomnik (fragment), kolaż tkanin na tiulu, 145 × 175 cm
3.

Pozycja dziecka, technika mieszana na kołdrze, 130 × 185 cm
4.

Autoportret w słomie (fragment), kotonina lniana na materacu, 75 × 165 cm
5.

Bez tytułu, technika mieszana na materacu, 60 × 120 cm

The Dormant Memory
minor

1.

Parents, mixed media on quilt, 260 × 260 cm
2.

The monument (fragment), textile collage on tulle, 145 × 175 cm
3.

Child's pose, mixed media on quilt, 130 × 185 cm
4.

Self-portrait in straw (fragment) linen on mattress, 75 × 165 cm
5.

Untitled, mixed media on mattress, 60 × 120 cm

Pani Maria Zawadzka w ramach swojego dyplomu magisterskiego zrealizowała w bardzo pełny i dopracowany sposób projekty scenografii, kostiumów i figur animowanych do spektaklu opartego na powieści Tarjei Vesaasa *Ptaki*. Dla potrzeb projektu Dyplomantka przeprowadziła wnikliwą analizę tekstu ze szczególnym uwzględnieniem zawartego w książce głębokiego portretu psychologicznego głównego bohatera. Pozwoliło jej to na stworzenie niezwykle przemyślanej struktury koncepcyjnej projektu. Stosując własny, oryginalny, wypracowany przez cały okres studiów język twórczy, zrealizowała scenografię, którą stanowią niemal abstrakcyjne obrazy z jednej strony odzwierciedlające sposób postrzegania świata przez obdarzonego wyjątkową wrażliwością bohatera, z drugiej zaś są przepełnione nastrojem skandynawskiej natury oraz swego rodzaju tajemnicą umożliwiającą budowanie własnych płaszczyzn skojarzeniowych u odbiorcy.

Within the scope of her MFA degree piece, Ms Maria Zawadzka prepared very complete and refined stage designs as well as designs of costumes and animated figures for the play based on Tarjei Vesaas's novel *The Birds*. For the purposes of her degree piece, the graduate carried out an in-depth analysis of the text, with special regard to the deep psychological portrait of the main character contained in the book. This allowed her to create a very well-thought-out conceptual structure of the degree piece. Using her own original language developed throughout the study period, she creatively delivered a stage design made up of almost abstract images, which reflect the perception of the world by an exceptionally sensitive protagonist on the one hand, and are imbued with the mood of Scandinavian nature and a kind of mystery that allows the recipient to build their own planes of association on the other.

dr hab. Katarzyna
Proniewska-Mazurek,
prof. uczelni

Artistic Research and Curatorial Studies

ARTISTIC RESEARCH AND
CURATORIAL
STUDIES

~~Wydział~~
~~Badań~~
~~Artystycznych~~
~~i~~
~~Studiów~~
~~Kuratorских~~

Artystyczne
i Studiowa
Kulturoszkie

WYDZIAŁ BADAN
ARTYSTYCZNYCH
I STUDIÓW KURATORSKICH

Ur. 1998. Studia: Wydział Form Przemysłowych ASP w Krakowie (I st., 2017–2021), ASP w Warszawie: WBASK (I st., 2021–2024), Wydział Sztuki Mediów (II st. od 2024). Zajmuje się badaniami artystycznymi, sztuką konceptualną i projektowaniem komunikacji wizualnej; wykorzystuje: typografię, rysunek, wideo, fotografię, tkaninę, ceramikę i esej wizualny, tworzy też instalacje. Współpracuje z Fundacją Bęc Zmiana głównie w obszarze projektowania graficznego. Uczestnik trzech wystaw zbiorowych. Laureat konkursu Graduation Projects 2021 i 14. Międzynarodowego Studenckiego Konkursu Projektowego Agrafa’22 (prezentował pracę licencjacką *Okolica*).

Born 1998. Studies: Faculty of Industrial Design of the Academy of Fine Arts in Kraków (bachelor’s degree, 2017–2021), Academy of Fine Arts in Warsaw: Faculty of Artistic Research and Curatorial Studies (bachelor’s degree, 2021–2024), Faculty of Media Art (master’s degree since 2024). He specialises in artistic research, conceptual art and the design of visual communication; he uses typography, drawing, video, photography, textiles, ceramics and visual essays, and also creates installations. He co-operates with the Bęc Zmiana Foundation, mainly in the field of graphic design. Participant of three group exhibitions. Winner of the Graduation Projects 2021 competition and the 14th International Student Design Competition Agrafa’22 (he presented his BFA degree piece *Surroundings*).

CONTACT

kacper.gren@gmail.com
instagram: @kcgrn

↘ Kacper w swoim pokoju w Warszawie
Kacper in his room in Warsaw

*Z dziadkiem na awansie.
Ćwiczenia z pamięci
intymno-społecznej*

*With grandpa on a (social)
journey. Exercises in the
intimate and social memory*

Część praktyczna

Degree Piece

promotor:
dr Jakub Szreder

supervisor:
dr Jakub Szreder

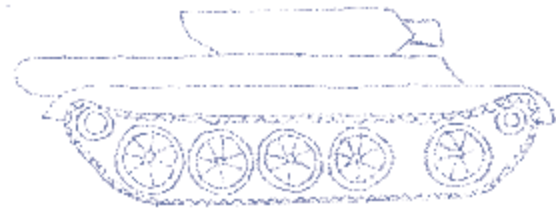
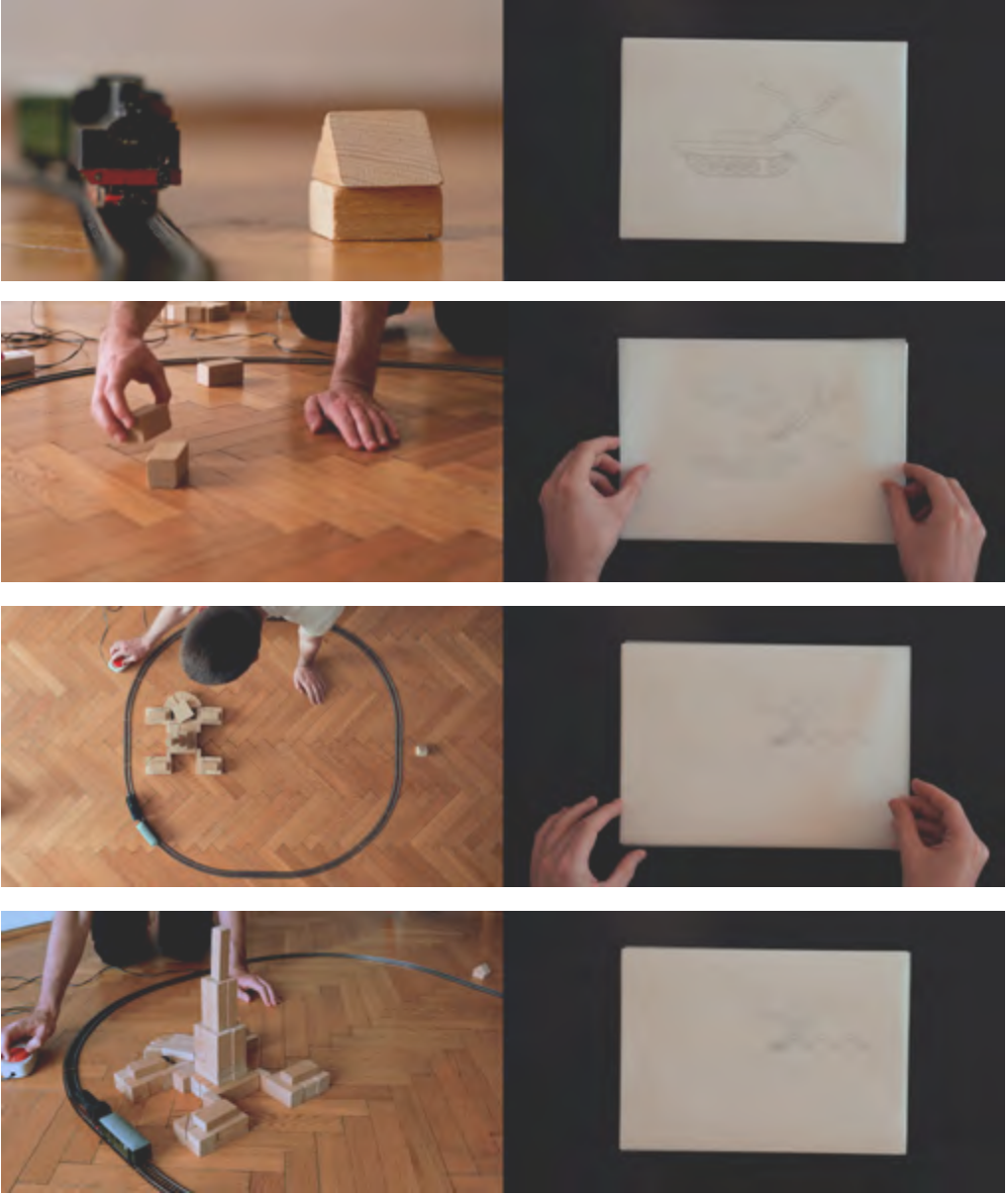
W dwukanałowym wideo podejmuję temat emancypacji społecznej swojej rodziny. W 1954 r. mój dziadek Karol wyjechał ze Śląska Cieszyńskiego na studia do Warszawy. Pochodził z rodziny robotniczo-chłopskiej, ale broniąc pracy magisterskiej na Wydziale Mechanicznym Technologicznym Politechniki Warszawskiej, dołączył do rozrastającej się wtedy inteligencji technicznej. W ramach dyplomu magisterskiego wykonał projekt stumilimetrowej armaty czołgowej.

W praktycznej części pracy dyplomowej bawię się tak, jak bawiłem się w dzieciństwie: układam klocki, składam kolejkę PIKO i rysuję, starając się wyobrazić sobie procesy społeczne, które stały się udziałem mojego dziadka. Rysunek traktuję tu jako narzędzie rodzinnej emancypacji, a kolejkę jako symbol dalekiej drogi, którą przebył najpierw dziadek, a którą współcześnie, podróżując na tej samej trasie Śląsk–Warszawa, odtwarzam ja.

In a two-channel video, I deal with the social emancipation of my family. In 1954, my grandfather Karol left Cieszyn Silesia to study in Warsaw. He came from a working-class and peasant family, but after defending his master’s thesis at the Faculty of Mechanical Engineering at the Warsaw University of Technology, he joined the growing technical intelligentsia. As part of his master’s thesis, he designed a 100-millimetre tank cannon.

In the practical part of my degree piece, I play as I did in my childhood: I stack blocks, assemble a PIKO toy train and draw, trying to imagine the social processes that my grandfather experienced. Here, I treat drawing as a tool of family emancipation and the train as a symbol of the long journey that my grandfather first made and that I recreate today by travelling on the same Silesia–Warsaw route.

Z dziadkiem na awansie jest świetnym przykładem artystycznych ćwiczeń z pamięci intymno-społecznej. Nie stroniąc od subtelного poczucia humoru, Kacper Greń podejmuje istotny temat społecznego awansu powojennego pokolenia i jego wpływu na międzypokoleniową pamięć oraz codzienne doświadczenie obecnych dwudziestolatków. Video jest lapidarne, lekko ironiczne, ale niepozbawione historycznej głębi. Żeby oddać zapętlenie podróży – czy to swoich, czy swojego dziadka – z rodzinnej miejscowości do Warszawy, autor filmuje pociąg-zabawkę. Odmienne losy różnych generacji interpretuje, przerysowując lufę armatnią, którą jego dziadek zaprojektował w trakcie studiów na Politechnice Warszawskiej. Greń unika powielania intelektualnych kalek, a jego praca zachowuje lekkość, choć dotyczy tematów obecnie często podnoszonych w polskiej historiografii, która w ramach tzw. zwrotu ludowego zaczyna zauważać pokoleniowe doświadczenie powojennego awansu mas robotniczo-chłopskich do statusu inteligenta czy też migracji ze wsi do miast.

With grandpa on a (social) journey is a great example of artistic exercises in intimate-social memory. Without shying away from a subtle sense of humour, Kacper Greń tackles the important subject of the social advancement of the post-war generation and its impact on intergenerational memory and the everyday experience of today's 20-year-olds. The video is concise, slightly ironic, but not devoid of historical depth. To convey the looping of journeys—whether his own or his grandfather's—from his hometown to Warsaw, the author films a toy train. He interprets the different fates of various generations by redrawing the cannon barrel that his grandfather designed during his studies at the Warsaw University of Technology. Greń avoids reproducing intellectual clichés, and his work retains lightness, even though it deals with topics that are now often brought up in Polish historiography, which—as part of the so-called ‘people’s turn’—begins to notice the generational experience of the post-war advancement of the worker-peasant masses to the status of the intelligentsia or the migration from the countryside to the cities.

dr Jakub Szreder

Z dziadkiem na awansie.
Ćwiczenia z pamięci intymno-społecznej
część praktyczna

Video, 1 min 21 s

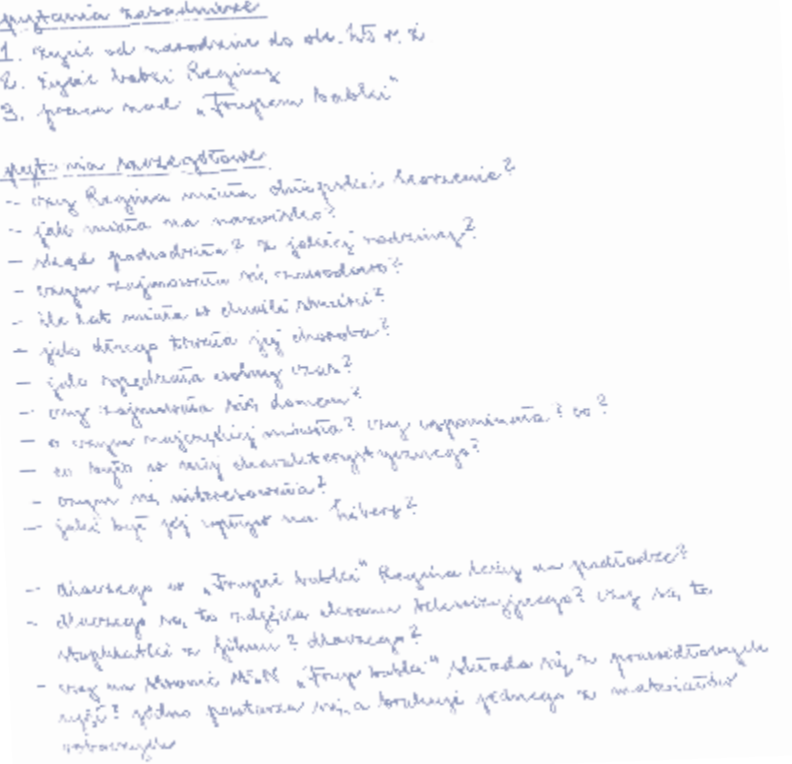
With grandpa on a (social) journey. Exercises in the intimate and social memory
degree piece

Video, 1 min 21 s

<i>Regina po-śmiertna. „Trupa babki” (1986) Zbigniewa Libery a fotografia martwego ciała</i>	<i>Post-mortem Regina. Zbigniew Libera’s ‘Grandmother’s Corpse’ (1986) and the post-mortem photography</i>
Praca dyplomowa	Thesis
promotor: dr Piotr Słodkowski	supervisor: dr Piotr Słodkowski

Moja praca dyplomowa poświęcona jest serii czterech zdjęć autorstwa Zbigniewa Libery (ur. 1959), przedstawiających martwe ciało Reginy G., jego babki. Poszukuję w niej podmiotowości Reginy tkwiącej w fotografiach: wychodzę od jej biografii zrekonstruowanej na podstawie wywiadu przeprowadzonego z artystą, a zdjęcia wpisuję w konteksty fotografii funeralnej i antropologii śmierci. Posługuję się wchodzącą w zakres historii niekonwencjonalnej perspektywą mikro-historyczną Ewy Domańskiej i wykorzystuję historię mówioną. Praca stawia pytania o status prawdy w nieweryfikowalnej opowieści o przeszłości, o etyczność fotografowania martwego ciała i o współczesny stosunek do tego typu fotografii. W ten sposób tekst lokuje się na pograniczu różnych dyscyplin humanistyki, przede wszystkim historii sztuki, historiografii i antropologii.

My degree piece is devoted to a series of four photographs by Zbigniew Libera (b. 1959) presenting the dead body of Regina G., his grandmother. Here, I search for Regina’s subjectivity contained in the photographs, starting with her biography reconstructed on the basis of an interview conducted with the artist, and inscribing the photographs in the contexts of funerary photography and the anthropology of death. I use Ewa Domańska’s micro-historical perspective, which falls within the scope of unconventional history, and make use of oral history. The degree piece raises questions about the status of truth in an unverifiable story of the past, about the ethics of photographing a dead body, and about the contemporary attitude to this type of photography. In this way, the text is located on the borderline between different disciplines of the humanities, primarily art history, historiography and anthropology.

Wielką sztuką jest ukazanie na nowo pozornie rozpoznanej już twórczości artystów należących do kanonu polskiej kultury. A jednak udaje się to Kacprowi Greniowi, który, analizując *Trupa babki* (1986), upomina się o Reginę G, postać kojarzoną z najważniejszymi filmami wideo Zbigniewa Libery z lat 80., *Obrzędami intymnymi* i *Perseweracją mistyczną*. Greń nie traktuje Reginy jako przedmiotu praktyki artystycznej, lecz jak osobę z krwi i kości, mającą własną historię rodzinną i zawodową, nawyki czy wyraziste przekonania. Uważnie oglądając zdjęcia martwego ciała Reginy, autor zadaje ważne pytania, które przynależą do dwóch odrębnych porządków wiedzy. Z jednej strony odrywa pracę Libery od dyskursu sztuki wysokiej i zastanawia się nad jej związkami z tradycją fotografii funeralnej. Z drugiej zaś strony analizuje historycznie zmienny stosunek do śmierci i kontaktu z martwym ciałem. Tym samym studium Kacpra Grenia mówi nam coś ważnego o współczesnej kulturze i praktykach społecznych, bardzo umiejętnie lokując się na pograniczu kilku dyscyplin humanistyki, przede wszystkim historii sztuki, a także historiografii i antropologii.

It is a great art to show the apparently recognised works of artists belonging to the canon of Polish culture from a new perspective. Kacper Greń succeeds in doing so when, in his analysis of *Grandmother’s Corpse* (1986), he stands up for Regina G, a figure associated with Zbigniew Libera’s most important video films of the 1980s, *Intimate Rites* and *Mystical Perseveration*. Greń does not treat Regina as an object of artistic practice, but as a flesh-and-blood person with her own family and professional history, habits and distinct beliefs. Examining carefully the photographs of Regina’s dead body, the author asks important questions that belong to two separate orders of knowledge. On the one hand, he detaches Libera’s work from the discourse of high art and reflects on its relationship to the tradition of funerary photography. On the other hand, he analyses the historically changing attitude to death and contact with the dead body. Thus, Kacper Greń’s study tells us something important about contemporary culture and social practices, locating itself very skilfully on the borderline of several disciplines of the humanities—primarily art history, as well as historiography and anthropology.

dr Piotr Słodkowski

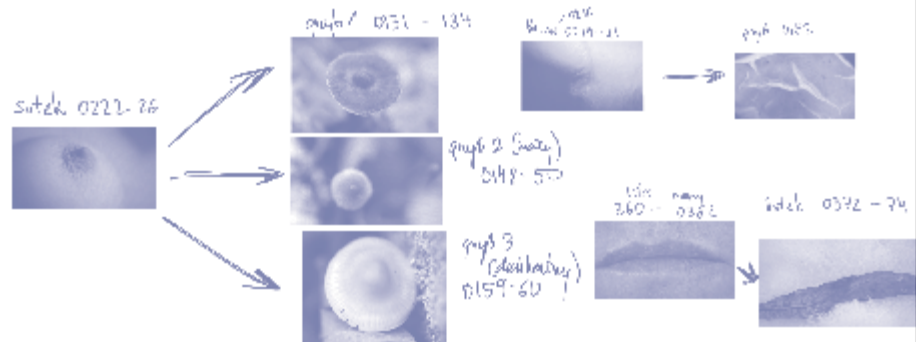
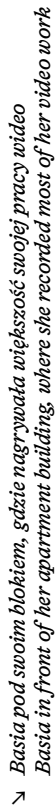

Ur. 2002. Studia: WBASK ASP w Warszawie (I st. 2021-2024, II st. od 2024). Dziedziny działalności artystycznej: film, wizaż, poezja. Współkuratorka wystawy *PS. Warunkiem uczestnictwa jest praca twórcza. Mikrohistorie plenerów w Osiekach*, Fundacja Arton, Warszawa (2023). Autorka tekstu [...] *malować musi tak, jakby jutro miał umrzeć [...]* o duchowości w wybranych kolażach H. Orzechowskiej, opublikowanego w książce *Mikro-makro dywagacje*. Hanna Orzechowska, red. M. Kuźmicz, L. Nader, Fundacja Arton, Warszawa (2023).

Born 2002. Studies: Faculty of Artistic Research and Curatorial Studies of the Academy of Fine Arts in Warsaw (bachelor's level 2021-2024, master's level since 2024). Fields of artistic activity: film, visage, poetry. Co-curator of the exhibition *PS. The Condition of Participation Is Creative Work. Microstories of Open-air Workshops in Osieki*, Arton Foundation, Warsaw (2023). Author of the text [...] *needs to paint as if he were to die tomorrow* [...] about spirituality in selected collages by H. Orzechowska, published in the book *Micro-macro Digressions*. Hanna Orzechowska, ed. M. Kuźmicz, L. Nader, Arton Foundation, Warsaw (2023).

CONTACT

kupiecbarbara24@gmail.com
instagram: @basimejkapp

Nasze ciało.
Patrzeć kształtami czyli
międzygatunkowe
pokrewieństwo

Our body. Looking through shapes, or interspecies affinity

Część praktyczna

Degree Piece

promotor:
dr Diana Lelonek

supervisores:
Dr Diana Lelonek

Szukam uniwersalnego kodu wizualnego. Bazuję na kształtach, kolorach, fakturach ludzkich i nieludzkich ciak. Monetnica maślana – rozsypane w lesie sutki. Rosnący pod moim blokiem hubiak pospolity to fałdki na moim brzuchu. Środek ściętego pnia drzewa wygląda jak sucha skóra na pięcie mojego taty. Blizna na szyi mojej dziewczyny nagle staje się pokrewna rozciętemu kapeluszowi grzyba. Niemalże automatycznie dostrzegam wizualne międzygatunkowe pokrewieństwo. Po-
woli zaczynam marzyć o wyjściu z antropocentrycznej perspektywy i snuję wizję świata, który ma inną skalę, kolory, żyje w innym tempie, na innych zasadach.

I look for a universal visual code. I rely on shapes, colours and textures of human and non-human bodies. A buttery collybia—nipples scattered in the forest. A tinder fungus growing beside my block resembles creases on my belly. The centre of the felled tree trunk looks like the dry skin on my dad's heel. The scar on my girlfriend's neck suddenly becomes akin to a slit mushroom hat. I notice a visual interspecies affinity almost automatically. Slowly, I begin to dream of stepping out of the anthropocentric perspective and spin a vision of a world that has a different scale and colours and lives at a different pace and according to different rules.

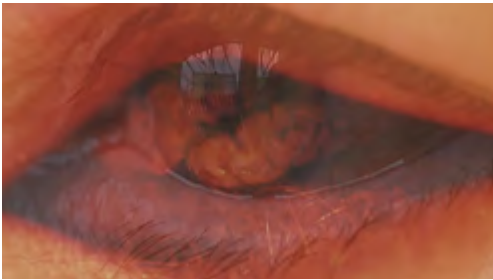

Film Barbary Kupiec jest wizualnym poszukiwaniem międzygatunkowych pokrewieństw w otaczającej artystkę rzeczywistości. Poprzez filmowanie bliskich ujęć na części ciał ludzi, roślin i grzybów ukazane zostają podobieństwa wizualnych struktur, faktur i kolorów, z których zbudowane są wszystkie ciała żyjących istot. Artystka z uważnością przygląda się ciałom bliskich jej osób, następnie zestawia je z odnalezionymi w swojej najbliższej okolicy fragmentami roślin, mszaków, kory drzew, fantastycznych grzybów i porostów. Wydawałoby się, że znani dobrze najbliżsi ludzie i okolica ukazane zostają z zupełnie nowej perspektywy. Jak pisze artystka w opisie swojej pracy: „Patrzac w lesie na monetnicę maślaną, miałam wrażenie, że widzę rozsypane sutki. [...] Środek ściętego pnia drzewa wyglądał jak sucha skóra na pięcie mojego taty. Blizna na szyi mojej dziewczyny nagle stała się pokrewna rozciętemu kapeluszowi grzyba”. Film zachęca również widzów do spojrzenia na swoje ciało z nowej, uważnej i czulej międzygatunkowej perspektywy.

Barbara Kupiec’s video is a visual search for interspecies affinities in the reality surrounding the artist. By filming close-up shots of parts of human bodies, plants and fungi, the author shows similarities of visual structures, textures and colours of which all bodies of living creatures are made. The artist looks carefully at the bodies of people close to her and then juxtaposes them with fragments of plants, bryophytes, tree bark, fanciful fungi and lichens found in her immediate surroundings. It might seem that the closest people and the environment she knows so well are shown from a completely new perspective. As the artist writes in the description of her work: ‘Looking at a buttery collybia in the woods, I had the impression that I was seeing scattered nipples. ... The centre of the felled tree trunk looked like the dry skin on my dad’s heel. The scar on my girlfriend’s neck suddenly became akin to the slit mushroom hat.’ The video also encourages viewers to look at their bodies from a new, attentive and sensitive interspecies perspective.

dr Diana Lelonek

Nasze ciało. Patrząc kształtami czyli międzygatunkowe pokrewieństwo część praktyczna

Wideo, 4 min 34 s

Our body. Looking through shapes, or interspecies affinity degree piece

Video, 4 min 34 s

→ LIVE KOTU RA ✓

- [illegible]

*Ekologiczne praktyki
w polskiej sztuce na przy-
kładzie twórczości Tatiany
Czekalskiej i Leszka Gołca*

Ecological practices in Polish art on the example of the works of Tatiana Czekalska and Leszek Golecki

Praca dyplomowa

Thesis

promotor:
dr Jakub Banasiak

supervisor:
dr Jakub Banasiak

Autorka pracy skupia się na analizie twórczości Tatiany Czekalskiej i Leszka Gołca z przełomu wieków XX i XXI. Bada początki działalności duetu, opisując wystawę *Z dwóch energii dziwnie trzecia*, performans *Przeobrażenie/niezupełne*, rzeźbę *Homo Anobium*. *Święty Franciszek 100% rzeźby* oraz urządzenia, które artyści nazywają „awatarami”. Międzygatunkowy i ekologiczny wymiar prac duetu uzasadnia koncepcją „mrocznej ekologii” Timothy’ego Mortona. Przyglądając się powyższym realizacjom, autorka szuka odpowiedzi na pytanie, dlaczego pomimo innowacyjności twórczość Czekalskiej i Gołca nie znalazła się w kanonie sztuki tego okresu.

The author of the degree piece focuses on an analysis of the works of Tatiana Czekalska and Leszek Golec from the turn of the 21st century. She examines the duo's beginnings by describing the exhibition *From Two Energies Strangely a Third*, the performance *Transformation incomplete*, the sculpture *Homo Anobium*, *Saint Francis 100% Sculpture* and devices that the artists call "avatars". She justifies the interspecies and ecological dimension of the duo's works by Timothy Morton's concept of 'dark ecology'. The author seeks an answer to the question why, despite their innovation, Czekalska's and Golec's works were not recognised as part of the art canon of the period.

Barbara Kupiec zaproponowała oryginalną wizję przepisania historii sztuki lat 90. Punktem wyjścia jest twórczość nieco zapomnianego dziś duetu Czekalska & Golec. Kupiec nie tylko wydobywa kluczowe elementy ich sztuki, ale także rekonstruuje ich teorię sztuki. Jej interpretacje wykorzystują siatkę pojęciową wypracowaną przez brytyjskiego filozofa Timothy'ego Mortona, na czele z jego koncepcją „mrocznej ekologii”. Na tym gruncie autorka proponuje uzupełnić badania nad polską sztuką ekologiczną o sztukę powstałą po 1989 roku. Jest to zarazem spojrzenie na tę dekadę spoza definiującego ją paradygmatu krytycznego „sceptycyzmu”, właściwego dla historii sztuki tego okresu. Zamiast tego autorka proponuje spojrzenie w duchu „ekognozy”, oparte na współodczuwaniu, ale z drugiej strony pozbawione romantyzowania „natury”. Na tej podstawie Barbara Kupiec formułuje postulat o potencjale teoretycznym: zamiast pojęcia „sztuka ekologiczna” proponuje termin „sztuka niezagrażająca środowisku”.

Barbara Kupiec has proposed an original vision of rewriting the art history of the 1990s. The starting point are the works of the now somewhat forgotten Czekalska & Golec duo. Kupiec not only brings out the key elements of their art, but also reconstructs their theory of art. Her interpretations use the conceptual grid developed by the British philosopher Timothy Morton, particularly his concept of 'dark ecology'. On this basis, the author suggests supplementing research on Polish ecological art with art created after 1989. At the same time, it is a look at this decade from outside the paradigm of the critical 'scepticism' defining it, which is inherent in the history of art of this period. Instead, the author proposes a look in the spirit of 'ecognosis', based on empathy, but on the other hand devoid of romanticising 'nature'. On this basis, Barbara Kupiec formulates a postulate with theoretical potential: instead of the concept of 'ecological art', she proposes the term 'environmentally safe art'.

dr Jakub Banasiak

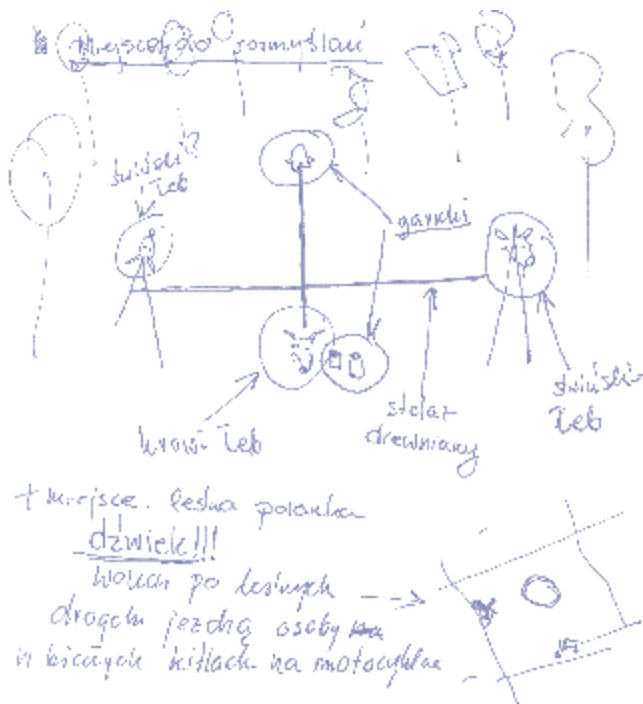
Ur. 1997. Studia: Wydział Zarządzania Kulturą Wizualną (I st. 2017–2022) i Wydział Badań Artystycznych i Studiów Kuratorskich (II st. 2022–2024) Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. W latach 2018/19, 2019/20 i 2023/24 otrzymywał stypendium Rektora ASP. Jest kuratorem i historykiem sztuki. Zajmuje się sztuką nowocześnie i współczesną oraz historią polskiej powojennej architektury modernistycznej. Pracował w Fundacji im. Edwarda Hartwiga (2022–2024). Od 2022 r. w Fundacji Arton zajmuje się badaniem i digitalizacją prywatnych archiwów artystek i artystów oraz współtworzy program wystawienniczy.

Born 1997. Studies: Faculty of Management of Visual Culture (bachelor’s degree 2017–2022) and Faculty of Artistic Research and Curatorial Studies (master’s degree 2022–2024) of the Academy of Fine Arts in Warsaw. In 2018/2019, 2019/2020 and 2023/2024, he received the scholarship of the Rector of the Academy of Fine Arts in Warsaw. He is a curator and art historian. He specialises in modern and contemporary art and the history of Polish postwar modernist architecture. He worked at the Edward Hartwig Foundation (2022–2024). Since 2022, he has been researching and digitising private archives of artists and co-creating the exhibition programme in at Arton Foundation.

CONTACT

adamstefanparol@gmail.com
instagram: @adamstefanparol

Adam w swoim mieszkaniu
Adam in his apartment

Czym jest dzieła mniej,
tym lepszy efekt. Liliana
Lewicka

The less work, the better
effect. Liliana Lewicka

Część praktyczna

Degree Piece

promotor:
dr Jakub Mazurkiewicz

supervisor:
Dr Jakub Mazurkiewicz

Bohaterką mojej pracy dyplomowej jest Liliana Lewicka – wrocławska artystka, malarka, ceramiczka i performerka. Różne okoliczności i mechanizmy sprawiły, że pomimo pionierskiego charakteru jej działań obecność artystki w historii sztuki sprowadza się do niewielu krótkich wzmianek i anegdot. Wystawę i pracę teoretyczną poprzedziła trwająca ponad rok kwerenda archiwalna i biblioteczna, niezliczone zapytania do różnych instytucji i kilka rozmów z osobami, które potencjalnie mogły spotkać ją na swojej drodze. Monografię Lewickiej stworzyłem z wielu małych cegiełek – archiwaliów, wspomnień, cytatów, reprodukcji, rozmów oraz własnych i cudzych wyobrażeń, które złożyły się na tę jedną z możliwych rekonstrukcji życia i twórczości artystki. Wystawa w Fundacji Arton była pierwszą indywidualną wystawą Lewickiej od roku 1964.

The protagonist of my degree piece is Liliana Lewicka—a Wrocław-based artist, painter, ceramicist and performer. As a result of various circumstances and mechanisms, the artist’s presence in the history of art is reduced to a few brief mentions and anecdotes despite the pioneering nature of her activities. The exhibition and the thesis were preceded by archive and library research lasting more than a year, countless enquiries to various institutions, and a number of conversations with people who may have met her along the way. I created Lewicka’s monograph from many small bricks: archival material, memories, quotations, reproductions, conversations and my own and others’ perceptions, which made up one of the possible reconstructions of the artist’s life and work. The exhibition at the Arton Foundation was Lewicka’s first solo exhibition since 1964.

↑ Widoki wystawy *Czym jest dzieła mniej, tym lepszy efekt. Liliana Lewicka* w Fundacji Arton, 28.06 – 19.07.2024. Dzięki uprzejmości Fundacji Arton

↑ Views of the exhibition *The less work, the better effect. Liliana Lewicka* at the Arton Foundation, 28.06 – 19.07.2024. Courtesy of the Arton Foundation

Adam Parol podjął się trudnego zadania, ponieważ bohaterka jego pracy dyplomowej – Lilianna Lewicka – jest słabo obecna w historii polskiej sztuki. Pozostały po niej jedynie nieliczne wzmianki, nie zachowały się prace. Stworzenie wystawy w zasadzie bez dzieł wymaga dużej sprawności kuratorskiej. Jednak poprzez gruntowną kwerendę i wręcz detektywistyczną pracę udało się mu utkać wciągającą narrację dotyczącą niejednoznacznej i nowatorskiej twórczyni. Towarzyszące pracy nad ekspozycją badania poszerzyły stan wiedzy o jej życiu i twórczości.

Adam Parol wykazał się również dużym wyczuciem przestrzennym, opracował aranżację wystawy, w której strzępki życia i dzieł Lewickiej złożyły się na przekonujące i wyczerpujące doświadczenie. Minimalistyczna, czarno-biała scenografia oparta na zastosowaniu archiwalnych fotografii, prostej typografii oraz nagrań audio podkreśla analityczny charakter opowieści i pozwala wybrzmieć okrucuchom wydobytym z archiwów.

Adam Parol undertook a difficult task because the heroine of his degree piece—Liliana Lewicka—is barely present in the Polish history of art. Only a few mentions of her have remained, and no works have survived. Creating an exhibition with essentially no works requires great curatorial skill. However, through a thorough search and almost detective work, Adam managed to weave an engaging narrative about the ambiguous and innovative artist. The research accompanying work on the exhibition has broadened the state of knowledge about her life and work.

Adam Parol also showed great spatial sensitivity by preparing an arrangement of the exhibition, where snippets of Lewicka's life and works made up a convincing and comprehensive experience. The minimalist black and white scenography based on the use of archival photographs, simple typography and audio recordings emphasises the analytical nature of the story and allows the pieces extracted from the archives to resonate.

dr Jakub Mazurkiewicz

*Czym jest dzieła mniej,
tym lepszy efekt. Liliana
Lewicka*

The less work, the better effect. Liliana Lewicka

Praca dyplomowa

Thesis

promotorka:

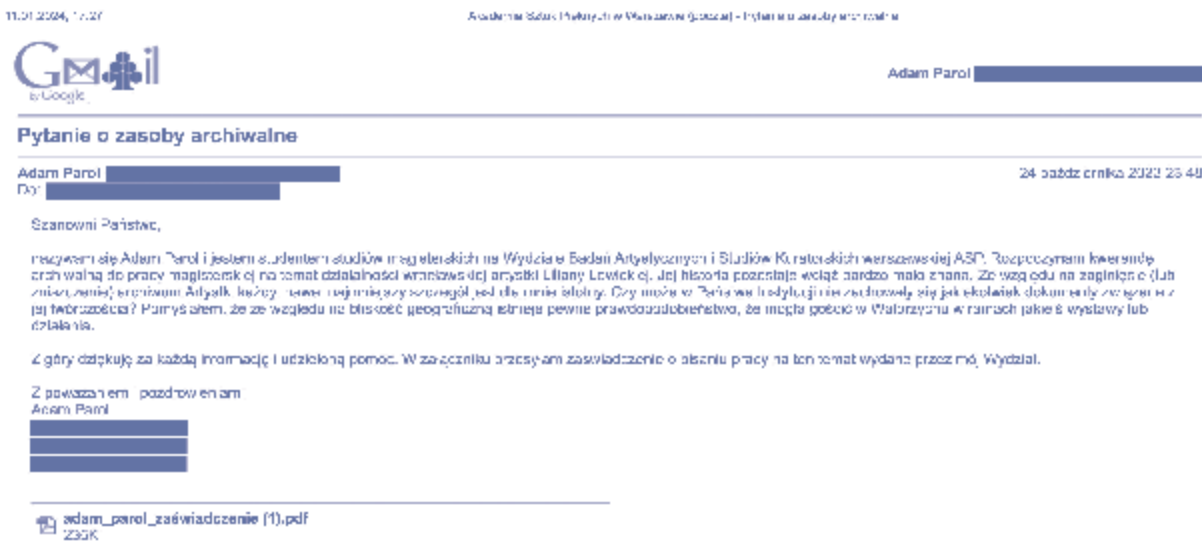
supervisores:

dr Marika Kuźmicz

Dr Marika Kuźmicz

Praca jest próbą monograficznego opracowania życia i twórczości wrocławskiej artystki Liliany Lewickiej (1932–1989). Jej działania w latach 60. i 70. są pionierskimi przykładami sztuki performans oraz dematerializacji obiektu sztuki. Oryginalna praktyka artystyczna nie przełożyła się jednak w jej przypadku na rozwój kariery i środowiskowe uznanie. Lewicka przestała być obecna w polu sztuki i przez lata funkcjonowała w dyskursie na zasadzie anegdoty. Obecnie pozostaje jedną z najbardziej enigmatycznych postaci polskiej historii sztuki.

The degree piece is an attempt to prepare a monographic study of the life and work of the Wrocław-based artist Liliana Lewicka (1932–1989). Her activities in the 1960s and 1970s are pioneering examples of performance art and the dematerialisation of the object of art. In her case, however, the original artistic practice did not translate into career development and community recognition. Lewicka ceased to be present in the field of art and functioned as an anecdote in the discourse for years. Today, she remains one of the most enigmatic figures in the history of Polish art.

198., ADAM PAROL

Adam Parol w swojej pracy magisterskiej zadał proste pytanie: Kim była Liliana Lewicka? I w ten sposób wywołał szereg kwestii tak bardzo istotnych dla współczesnych badań nad przeszłością sztuki, w szczególności twórczości artystek. W jaki sposób włączać zapomniane twórczynie do obiegu sztuki? Jak odzyskiwać zapomniane dziedzictwo kulturowe? Jak szukać śladów, które zostały zatarte przez czas i ludzi? Sytuacja Lewickiej stała się dla Autora tekstu punktem wyjścia do szukania odpowiedzi.

Lewicka funkcjonowała dotąd w dyskursie na zasadzie anegdoty, pozostając jedną z najbardziej enigmatycznych postaci polskiej sztuki. Jej twórczość jest nieobecna w zbiorach instytucjonalnych, archiwum artystki najprawdopodobniej zaginęło, zostało zniszczone lub nigdy nie istniało. Pomimo tego Autor ustalił fakty dotyczące życia i twórczości tej legendarnej artystki, sprawiając, że stała się bardziej realną postacią, funkcjonującą nie tylko w ramach uwarunkowań swojego czasu, ale i przekraczającą je. Uważne badania i empatyczne spojrzenie na Lewicką czynią pracę magisterską Adama Parola wyjątkową.

In his MFA degree piece, Adam Parol asked a simple question: Who was Liliana Lewicka? In this way, he raised a number of questions that are so relevant to contemporary research on the past of art, in particular the work of women artists. How to include forgotten women artists in the circulation of art? How to recover forgotten cultural heritage? How to search for traces that have been obliterated by time and people? Lewicka's situation became the starting point for the author of the text to search for answers.

Lewicka has functioned as an anecdote in the discourse so far, remaining one of the most enigmatic figures of Polish art. Her work is absent from institutional collections; the artist's archive was most probably lost, destroyed or never existed. In spite of this, the author established facts about the life and work of this legendary artist, making her a more real figure not only functioning within the conditions of her time but also transcending them. Adam Parol's MFA degree piece is unique due to careful research and an empathetic look at Lewicka.

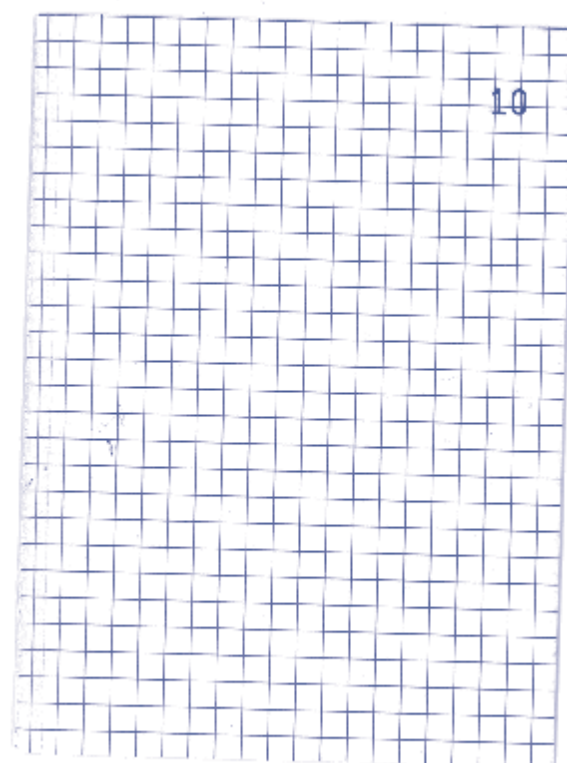
dr Marika Kuźmicz

BADANIA ARTYSTYCZNE I STUDIA KURATORSKIE

””” ARTISTIC RESEARCH
AND CURATORIAL STUDIES

199

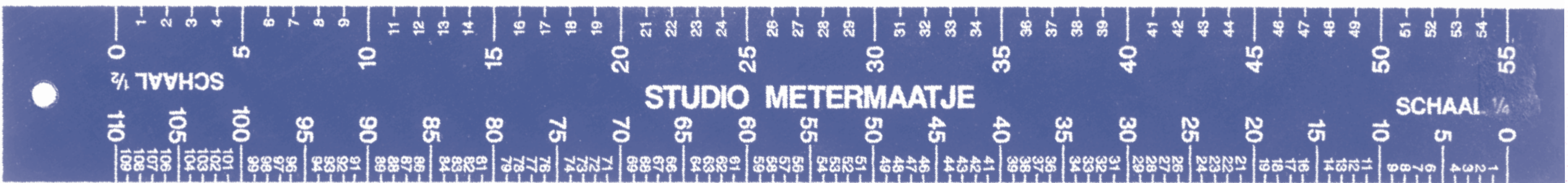

ASP Akademia Sztuk Pięknych	ASP Academy of Fine Arts
ChRL Chińska Republika Ludowa	ChRL People's Republic of China
CRP Centrum Rzeźby Polskiej	CRP Centre of Polish Sculpture
FAMU (Filmová a televizní fakulta Akademie múzických umění v Praze) – Wydział Filmowy i Telewizyjny Akademii Sztuk Scenicznych w Pradze	FAMU Film and TV School of the Academy of Performing Arts in Prague
MNW Muzeum Narodowe w Warszawie	MNW National Museum in Warsaw
ONZ Organizacja Narodów Zjednoczonych	ONZ United Nations
PJATK Polsko-Japońska Akademia Technik Komputerowych	PJATK Polish-Japanese Academy of Information Technology
SIC (Dance Festival) Międzynarodowy Festiwal Tańca Współczesnego w Salento	SIC (Dance Festival) Salento International Contemporary Dance Festival
Szkoła Filmowa w Łodzi Państwowa Wyższa Szkoła Filmowa, Telewizyjna i Teatralna im. Leona Schillera w Łodzi	Łódź Film School Polish National Film, Television and Theatre School in Łódź
The Met Metropolitanne Muzeum Sztuki	The Met The Metropolitan Museum of Art
UW Uniwersytet Warszawski	UW University of Warsaw

WAW Wydział Architektury Wnętrz	WAW Faculty of Interior Design
WBASK Wydział Badań Artystycznych i Studiów Kuratorskich	WBASK Faculty of Artistic Research and Curatorial Studies
WFF Warsztat Formy Filmowej	WFF Workshop of the Film Form
WGW Warsaw Gallery Weekend	
WKiRDS Wydział Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki	WKiRDS Faculty of Conservation and Restoration of Works of Art
WOK Warszawskie Obserwatorium Kultury	WOK Warsaw Observatory of Culture

Katalog wystawy / Catalogue of the exhibition
UpComing 2024. Wybrane Dyplomy Akademii Sztuk
Pięknych w Warszawie. After school club
UpComing 2024. Selected Degree Pieces of the Academy
of Fine Arts in Warsaw. After school club

Wystawa / Exhibition
11.04 – 22.06.2025

Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie /
Academy of Fine Arts in Warsaw
Pałac Czapskich / Czapski Palace
Krakowskie Przedmieście 5
upcoming.asp.waw.pl

Organizator / Organiser
Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie /
Academy of Fine Arts in Warsaw

Kuratorka / Curator
Magdalena Komornicka

Projekt i nadzór autorski / Exhibition design and
authorial supervision
Turnus – Marcelina Gorczyńska, Kamila Fałęcka

Aranżacja światła / Lighting design
Aleksandr Prowaliński

Katalog / Catalogue

Projekt graficzny i skład / Designed and typeset by
Zofka Kofta, Paulina Koleśnikowa

Prepress
Albert Łukasiak

Zdjęcia absolwentek i absolwentów / Photographs of
graduates
Filip Piotrowicz

Fotografie prac dyplomowych / Photographs of the
degree pieces
Martyna Dymek s./p. 50–53; Johnny Gębski s./p. 146–148;
Sara Gotowiec i/and Aleksandra Kupidłowska s./p.
120–121, 122 (góra z lewej/ top left); Anna Jędrzejec
s./p. 170; Wojciech Kochański i/and Patryk Salomon s./p.
58; Alexander Kot-Zaitsaŭ s./p. 196; Anna Lewandowska
s./p. 100; Wiktor Malinowski s./p. 152; Przemysław Piec
s./p. 172; Monika Rzewuska s./p. 122 (góra z prawej/top
right i/and dół/bottom); Roman Stasiuk s./p. 102–103;
Tomasz Stelmaski s./p. 63–67; Julia Szałapska s./p. 128
oraz ze zbiorów artystów / and from artists’ archives

Dołożyliśmy wszelkich starań, aby dotrzeć do wszyst-
kich właścicieli praw autorskich zdjęć zamieszczo-
nych w publikacji, jednak nie zawsze było to możliwe.
Uprzejmie prosimy wszystkich zainteresowanych
o kontakt celem dopełnienia formalności prawnych /
Every effort has been made to trace all the copyright
holders of the photographs in the publication, which
however was not possible in every case. We kindly requ-
est all interested parties to contact us to complete the
legal formalities.

Tłumaczenie / Translation
EXLIBRO – Biuro tłumaczeń i usług wydawniczych
oraz na język polski na s. 129 / and into Polish on p. 129
Manon Kündig (pomoc w przekładzie / help with trans-
lation Cezary Koczwarski)

Redakcja i korekta / Copy editing and proof reading
Sekcja Wydawnicza ASP w Warszawie / Publishing
Section, ASP in Warsaw

© Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie i Autorki
oraz Autorzy / Academy of Fine Arts in Warsaw and
Authors, 2025

Wydawca / Published by
Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie /
Academy of Fine Arts in Warsaw
Krakowskie Przedmieście 5
00–068 Warszawa
www.asp.waw.pl

Druk i oprawa / Printed and bound by
Drukarnia Klimiuk, Warszawa

Użyto krojów / Set in
Timezone by HAL Typefaces, Arial Rounded MT
Bold (polskie znaki diakrytyczne / Polish diacritics:
Ola Rubik)

Wydrukowano na papierze / Printed on
Munken Print White, 100 gsm (blok / block)
Remake Carapace Smoke, 250 gsm (okładka / cover)

ISBN: 978–83–66835–86–3

Koordynatorka projektu / Project coordinator
Joanna Bury

Organizacja wydarzenia i promocja / Event organisation
and publicity
Biuro Promocji i Współpracy / Publicity and External
Relations Office: Zofia Kawecka, Ada Markowska,
Michał Opilowski, Viktoriia Stetsiuk

Organizator / Organiser

Patronat honorowy / Honorary patronage

Patronat medialny / Media sponsors

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa
Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury.

Co-funded by the Ministry of Culture and National
Heritage from the Culture Promotion Found.

Za wsparcie Nagrody Muzeum ASP dziękujemy Kamili
i Sławomirowi Stępniewskim, Magdalenie i Stanisławowi
Janowskim oraz Dentsu Polska sp. z o.o. z siedzibą
w Warszawie.

We would like to thank Kamila and Sławomir Stępniewski,
Magdalena and Stanisław Janowski as well as Dentsu
Polska sp. z o.o. in Warsaw for supporting the ASP
Museum Award.

dentsu

①
WYDZIAŁ MALARSTWA
FACULTY OF PAINTING

②
WYDZIAŁ RZEźBY
FACULTY OF SCULPTURE

✓ MARIA GIL
✓ LUDWIKA KOWALEWSKA 2025
✓ ANKA POLA RUTKIEWICZ
✓ ANGELIKA RUDAK

ELIASZ MŁAS 39
AERODYTA REKAWIK 48
ALEKSANDRA SZŁASA-ROKICKA 57

③
WYDZIAŁ GRAFIKI
FACULTY OF GRAPHIC ARTS

④
WYDZIAŁ KONSERWACJI I RESTAURACJI
FACULTY OF CONSERVATION AND RESOTORATION
DZIEL SZTUKI AND RESOTORATION

70 39
70 48
70 49
MAGDARZATA CICHOCKA-STELMASZ
AN DOPIERAŁA
MIKOŁAJ SOBOTKA

70 89
70 98
MAGDALENA SZMAGIER
MONIKA ZAWADZKA

⑤
WYDZIAŁ ARCHITEKTURY WNĘTRZ
FACULTY OF INTERIOR DESIGN

⑥
WYDZIAŁ WZORNICTWA
FACULTY OF DESIGN

70 39
70 3
70 2
70 5
ANTONINA DUTKIEWICZ
URSZULA GRUSZEWSKA
ALEKSANDRA KUPIDŁOWSKA
715

723
727
733
JAKUB CIELECKI
GABRIELA PIWA
DANIEL SIKORSKI

⑦
WYDZIAŁ SZTUKI MEDIÓW
FACULTY OF MEDIA ART

⑧
WYDZIAŁ SCENOGRAFII
FACULTY OF STAGE DESIGN

✓ SONIA DUDEK 139
✓ IGA NIEWIADOMSKA 148
✓ ZUZANNA WUDARSKA 157

757
763
769
KATARZYNA POLAK
JULIA RUSZKOWSKA
MARIA ZAWADZKA

⑨
ARTISTIC RESEARCH AND
WYDZIAŁ BADAN CURATORIAL
ARTYSTYCZNYCH STUDIES
I STUDIÓW KURATORSKICH

KACPER GREN 177
BARBARA KUPIEC
ADAM PAROL